

121

ՀԱՅԵՑԻԿ ԱՄԱՅԱԲԱԾՔ

գ.

1500 ՄՏԱԾՈՒՄԻ, ԽՈՐՃՈՒՐԴԻ ԵՒ ԶԳԱՅՈՒՄԻ

ՔԱՆԴԱԿՆԵՐ

ՀԱԽԱԲԵՑ ԵՒ ԳՐԵՑ

ԳԷՈՐԳ ԱԲԲ. ԱՐՍԼԱՆԵՂԻ

Տ. Մ. Ակրեանի Ցաջորդը

ՏՊԱԳՐ. ՅՈՎԵԱՆՆԵՍ ԱԳԹԱՐԵԱՆ

Կ. ՊՈԼԻՍ

1937

1

Խ - 93

23 JUN 2009

1
Q-83

1478

ԱԴ

ԳԵՂԵՑԻԿ ԱՍԱՑՈՒԱԾՔ

գ.

1500 Մածումի, խորհուրդի եւ զգացումի հանդակներ

Հաւաքեց եւ զրեց՝

ԳԷՈՐԳ ԱՐՔ. ԱՐՄԼԱՆԵԱՆ

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ Յ. Մ. ՍԵԹԵԱՆ
ԽՍԹ. Ա. ՆՊՈՒԼ.

1936

ՀԱՎԱՔԵՑԻԿ

125 FEB 2013

121

Զ Օ Ն

ՏՊԱՐԱՆ, ԿԱԶՄԱՏՈՒՆ ԵՒ ԹՂԹԱՎԱՀԱՌԱՆՈՑ

Յ. Մ. Ս Է Թ Ե Ա Ն

Թիւ 30, Զամանակարգ եօգոււու, Սքանզուլ

№ 512

Պատուական Մայր քեզի, որ զրեթէ դարու մը կեանքն ապրեցար:

Ու հիմակ Մայր, ի՞նչ նուիրեմ քու անմոռաց եւ մշտամնաց յիշատակիդ, եւ ի՞նչ կոթող կանգնեցնեմ, կրանիթեայ ի՞նչ քանդակեմ 96 տարիներուդ շարքին, որ այնչափ ցցուն ու կերտուն, այնքան ալ խօսուն ու բեղուն, եւ քանի հեղ ու զեղ գթալից ու գորովալից: Դուն ապրեցար կեանք մը արժէքաւոր ու արժանաւոր, եւ արժեցուցիր ու ապրեցուցիր քուկիններդ. քալեցիր ճամբէ մը, որ սիրած ու այնչափ խոր պաշտած Յիսուսիդ ճամբան էր. միշտ ալօթքը շրթներուդ, եւ 'ի խորոց սրտի մրմունջքդ Նարեկացւոյն, ու բարբառը լեզուիդ — Անուշիկ Աստուածու — հապա՛սիրտդ Սէր Յիսուսի սիրովմն օծուն ու թրծուն, որով սաղմոսեցիր, երգեցիր ու եղանակեցիր ալէլուքն ողջոյն 'ի տուէ ե 'ի գիշերի թէ 'ի տան եւ թէ յաղօթարան: Նուիրուած մը էիր սրբութեանց ու Ս. Գրոց եւ շարականաց եւ մեղեդեաց, ու մահուանէդ մէկ ամիս առաջ դեռ ի՞նչ հաւատքով ու խանդով կ'երգէիր Ճնորհաւոյն երգերը ու Անձինք նուիրեալքը ծայրէ 'ի ծայր, ու այդ պահերուն քեզ դիտել պէտք էր, ալ վերացած էիր....

Մայր դուն պաշտած Անուշիկ Աստուածոյդ օրհնութեամբը որ Սքրահանմին, Խսանակին ու Յակոբին քազում զաւակներով քաւասունի հասնող թոռներովդ ու թոռնորդիներովդ Տունը Սքրահամի ու Նահապե-

7478-88

տութիւնը Յակոբինն ունեցար. եւ աւաղ... ահաւոր ու թուաւոր խոշոր կորուստներովդ երանելի Յորի նման գանգատանք մը չունեցար երկպազած Աստուծոյդ. այլ քրիստոնէական լեցուկ հաւատքովն ու համբերութեամբը տարիք որպէս հարազատ խաչակրի. թէեւ միշտ ալ խորունկ ծրարուած ու ծւարուած եւ անթեղուած մնացին հոգւոյդ խորքը կսկիծն ու կոծքը սիրելեացդ գարուն ու հասուն եւ հոսուն:

Ի՞նչ ալ որ նուիրեմ շատ քիչ է մայր որ այնչափ ու անքանակ խանդաղատանքը ունեցար սրտահատորներուդ. մինակ կաթը չէր որ ջամբեցիր մեզ, իբրև մօր անփոխարինելի պարտքը, այլ ջամբեցիր մեզ առաջնոյն հաւասար անյետաձելին Ա. Բ. Գ. Պ. այո՛ դուն մեզի սորվեցուցիր, եւ առաջին ուսուցիչնիս դուն եղար, իսկ որ երկուսէն ալ աւելի զնահատելին ու անմոռանալին թոթովանքը — Աստուած — ուսուցիր Երիքովը դիեցուցիր, մնուցիր ու սորվեցուցիր, ու առաջնորդեցիր կեանքովդ, օրինակովդ ու տիպար մայրական վսիմ պարտաւորութեամբ մը: Ութսուն երկար տարիներ մեզ համար ալ ալոֆեցիր, սոյնչափ տարիներ մեր սնարին հսկեցիր, լացիր, խլնչացիր մեր վշտերովը վշտակիր, մեր ուրախութիւններովը ուրախակից: Բուռ բուռ այսչափ երախտեացդ ինչո՞վ եւ ինչերո՞վ փոխարինեմ: Եթէ ոչ խորհուրդի, մտածումի ազնիւ, անգին գանձարաններէն գեղեցկահիւս շարուածքն ու շարոցքը-գեղեցիկ ասացուածքիս, որը 1500 գունազեղ, թիւրագեղ ու բուրագեղ անթառամ անթարշամ ծաղիկներով է բոլորուն ու զարդարուն, այս թիւրաբոյր փնջակը կը մատուցանեմ յիշատակիդ, գերեզմանիդ անմեռ, որուն շատ ու շատ արժանի ես Մահտեսի Մարիամ Արսլանեան Մայրիկն իմ սիրական:

Ուղիղ Գ. Ա. ՈՒ. Ա. Վ. Ս. Ա. Ն. Ե. Ս. Ն.

ԿԱՅԾԵՐ ՄՏԱԾՈՒՄԻ ԴԱՐԲՆՈՑԷՆ

Ոճը այնքան բաւերուն տակ է որքան բաւերուն մէջ. այնքան հոգին է գործի մը որքան միսը:

Երբոր կեանքը աւելի ուշագրութեամբ դիտենք, մայրէները նուազ բարձր պիտի երեւան մեզի եւ եղէգները աւելի մեծ:

Խորհուրդ, զգացում եւ միտք վերջնական իրողութիւններն եւ ոյժերն են ընկերային աշխարհի մէջ:

Գաղափարները ազբիւր են գործունէութեանց, բարքերը արդիւնք են նկարագրի:

Պէնտէկոստէին օրը յայտնուած ոյժը նկարագիրը կերտող մեծագոյն զօրութիւնն է աշխարհի մէջ:

Հոն է գաղտնիքը բարոյական յեղաշրջումին՝ որ ցոյց կուտայ հակամարտութիւնները ջնջելու եւ զաշխարհ փոխակերպելու միակ մեթոդը:

Եթէ գերութիւնը անարդար չէ, ոչինչ անարդար է:

Արդի քաղաքագէտներէն ումանք սկսած են անոր օրինակին հետեւիլ երբ կը յայտարարեն.

— Եթէ պատերազմը չարիք չէ՝, ոչինչ չարիք է աշխարհի մէջ:

Բոլոր մեծ գործերը, բոլոր մեծ գիւտերը արդիւնք են առեսիլի մը որ հաւատքէն կը ծնի. եւ բոլոր մեծ յառաջդիմութիւնները հաւատքի արկածախնդրութիւններ են:

Ա. Լ.

Յաջողութիւնը պտղաբերումն է տունկի մը զոր կամքի համարութեան եւ յարատեռութեան դաշնակից ոյժը շարունակ դէպի վեր կը հօ՛, բայց հաւատքը հողն է որմէն իր սնունդը կ'ստանայ տունկը,

Կառավարութեան մը հիմը արդարութիւնն է:

Աշխարհի ամէնէն ապերջանիկ անձերը անոնք են որ հառոյքի եւ անդունելութեան մէջ կը փնտռեն երջանկութիւնը ճշամարիս երջանկութիւնը ստեղծագործ աշխատութեան մէջ է ուր մարդուն կարողութիւնները պատեհութիւն կ'ունենան արտայայտելու եւ զարգանալու:

Ծոյլ մարդը ստանային գործարանն է, կ'ըսէ ֆրանքլին Անոնք որ իրենց անձին վրայ միայն կը մտածեն, մեծ խոր հուրդներու անընդունակ կը դառնան:

Նիւթական գանձը աննման է բարոյական գանձին, առաջինը գործածութեամբ կ'սպառի եւ կը չքանայ, երկրորդը գործածութեամբ կը ճոխանայ եւ կը հարստանայ:

Յաջողակ նկարիչը այն է որ կը խորհի աւելի իր պատկերին վրայ քան գնոյն՝ զոր պիտի ստանայ վերջապէս. նյոյնպէս յաջող կեանքը այն է որ յաւէտ կը մտածէ ծառայութեան մասին զոր կրնայ մատուցանել քան վարձատրութեան որ թերեւս պի գայ իրեն:

Անսովոր խանդակառութիւնը որով երբեմն կ'օժտուի մարդ արծիւի խոյանքներով յառաջ վազելու իր ձեռնարկներուն մէջ, բացառիկ երեւոյթ մըն է աշխարհին մէջ:

Մեծագոյն յաղթանակները կը շահուին կեանքի պղղոտայէն ընթանալով, անշեղ նպատակով, հաստատուն քայլերով եւ յարատեւ ջանքերով:

Պատհհութիւնը չի նշանիր պատրաստ առարկայի մը որ դրան առջեւ քեզի կ'սպասէ, այլ յաւէտ դրան մը՝ որմէն կ'ուր մէկը ներս մտնելու, ժամանակի ընթացքին հետ այս դուռն մտնելու եղանակն ալ փոխուած կ'երեւի:

Անհատ մը, ինչպէս ժողովուրդ մը որ ազատութեան սկզբ ըունքներովը մարզուած է, չի կրնար ընդունիլ ունէ խաղութիւն որ հիմուուած չէ՝ ազատութեան վրայ:

Կան մարդիկ որոնց սիրտը գործին վրայ է երբ կ'աշխատին, կան ուրիշներ որոնց աչքը ժամացոյին վրայ է երբ կը գործեն:

Ազգ մը մեծ ու հզօր է ոչ թէ կեդրոնացեալ հարստութեամբ ու պերճանքով, այլ ընդհանուր բնակչութեան միջակ բարեկեցութեամբը եւ իմացական զարդարումովը:

Քաջութիւնը ամէն բանէ առաջ՝ մարդկային բնութեան գօրաւոր զգացումներէն մէկուն վրայ տարուած յաղթութիւնն է. երկիւղի զգացումն է այն. յարատեւ քաջութիւնը արդիւնք է մշակուած ունակութեան:

Անձնական պատասխանատուութեան զգացումը կեանքը զեկավարող հզօր ազգակ մըն է:

Առ Աստուած պատասխանատուութեան զգացումը մեզ յարերութեան մէջ կը դնէ տիեզերքին հետ:

Դանդաղ բայց յարատեւ զոհողութեան գործ մը աւելի մեծ արդիւնք առաջ կը բերէ քան մէկուսի կատարուած զամ գործ մը:

Խուսափէ այն մարդէն որ ամէն բան լաւ կը գտնէ, խուսափէ նաեւ այն մարդէն որ ամէն բան գէշ կը գտնէ, բայց ամենէն աւելի խուսափէ այն մարդէն որ ամէն ինչ զինքը անտարեր կը թողու:

Աւելի լաւ է առանձին ապրիլ քան թէ անձնաէր, հպարտ, կռուասէր մարդոց մէջ:

Բարկութեամբ ըսուած կօսք մը ամէնէն հատու սուրն է, ընչափիրութիւնը ամէնէն մահացու թոյնն է, կիրքը ամէնէն սաստիկ հուրն է, տգիտութիւնը ամէնէն մութ գիշերն է:

Պուտտա

Այն մարդը որ զգաստ կին մը կ'ուզէ ունենալ, պէտք է ինքն ալ զգաստօրէն ապրի:

Մարկոս Սւերելիոս

Նատ յաճախ կատարեալ մարդը նուազ յաջողութիւն կ'ու-
նենայ կեանքի մէջ, քան այն մարդը որ հասարակ է ու անձ-
նասիրութեամբ կը գործէ:

Թոքան

Ամենէն ապահով պչրանքը անմեղութիւնն է:

Երբեք չենք կարող բանի մը ձշմարիտ արժէքը գիտնակ,
մինչեւ որ չկորսնցնենք զայն:

Տօքէն

Պըրանքը կիներու բնաւորութեան հիմն է:

Լա Փօօքաւիօ

Ապականուած սրտերու համար բարեկամութիւնը երբեք-
գոյութիւն չունի:

Վոլոքն

Սրտի մը մեծութիւնը վտանգի կամ դժբախտութեան մէջ
կը յայտնուի:

Թասին

Որքան շուտով կ'անցնի կեանքը. նախ չենք գիտնար թէ
լոնչպէս պէտք է ապրիլ, ու երբ կը գիտնանք՝ շատ ուշ է
արդէն:

Շ. Սրոնսը

Դժբախտ է այն որ ի զուր փոխադարձութիւն կը պահան-
ջէ, դժբախտ է այն որ սրտին պարապութիւնը կը չարչարէ-
քայց ինձ համար ամենէն դժբախտը այն է որ այլեւս չի սի-
րեր եւ չի կրնար ալ մոռնալ թէ սիրած ու սիրուած է:

Առամ Միցքիւիչ

Մտքին խորութիւններուն մէջ յիշատակի մը վիշապները
կան որ կը ննջեն հակառակութեան եւ կերպի փոթորկներու
միջոցին, բայց որ երբ սիրտը հանդարտի իրենց Ճիւանները կը
մին անոնք:

Առամ Միցքիւիչ

Եներել գիտնալու համար, տառապած ըլլալու է մարդ:

Մոլորեալ մարդիկը ուղղելու համար նախ ջնջել պէտք է
այն պարագաները որ այդ թշուառ էակները կ'ստեղծեն:

Ոչինչ այնքան լաւ կ'որոշէ մարդոց նկարագիրը որքան
խաղը:

Թոքան

Երկիր, արեւ ու աստղեր, չորս եղանակներու կանոնաւոր
յաջորդութիւնը, վերջապէս ամբողջ տիեզերքի կարգուսարար
կը յայտարարեն գերազանցօրէն հանձարեղ սկզբնապատճառ մը:
Պղատսն

Ո՞վ կրնայ բարձրացնել իր աչքերը դէպի երկինք առանց
հոն տեսնելու արարիչ մը. լոյսի շքեղութիւնը, բներեւոյթնե-
րու օրէնքները, արեւին, լուսնին եւ աստղերու կանոնաւոր
շարժումը կը հարկադրեն մեզ հուչակելու ենդինակ մը ան-
հունապէս կարող եւ յաւիտենական, արժանի մարդոց հիմա-
կումին:

Կելերոն

Ամբողջ բնութիւնը կը քարոզէ իր հեղինակին անհուն հան-
ձարը, ԱՄԷն ոք կարող է ըմբռնել սոյն փիլիսոփայութիւնը: Ա-
րեգակը երբեք վրիպած չէ դարերէ ի վեր ծառայել մարդկու-
թեան:

Ֆենէլոն

Ո՞վ հրամայեց արեւին, ե՛լ ոչնչութենէ եւ իշխէ՛ ցերեկին.
Եւ լուսինին, երեւցիր ու ջահն եղի՛ր գիշերին. ո՞վ տուաւ գո-
յութիւնը այն անհամար աստղերուն որոնք մեծազանգուած
փառայեղ արեւներ են լուսափողփող:

Ո՞վ է այն հաստիչը որուն ամենակարողութիւնը ստեղծած
է հրաշակերտները:

Մասիցյոն

Ես չե՛մ գիտեր թէ կա՞յ աւելի ազդեցիկ եւ տպաւորիչ ա-
պացոյց մը որ աւելի ուժգուրէն խօսի մարդուն, քան այն հիա-
նալի կարգաւորութիւնը որ կը տիրէ տիեզերքի մէջ եւ որ կը
հուչակէ Արարչի մը գոյութիւնը:

Վոլոքն

Երկինք կ'ուսուցանէ մեզ պաշտել իր հեղինակը. երկրա-
գունդը կը գովաբանէ զիստուած՝ իր Արարիչը. համագոյք կը
պատմեն Արարչին անսահման կարողութիւնը:

Օրը օրուան կը յայտնէ, գիշերը գիշերին կը յայտաբարէ
իր անհուն իմաստութիւնը: **Փան Փագ Անուսօ**

Ո՞ւր կը տեսնէք Արարչին գոյութիւնը, ո՞չ միայն երկրա-
գունտին վրայ որ կը թաւալի, արծւին, լուսինին եւ աստղե-
րուն մէջ որ մեզ կը լուսաւորեն, այլ թռչունին մէջ որ կը
թռչի, ձուկին մէջ որ կը լուսայ, ամենափոքր միջատին մէջ,
բոյսին մէջ, ծաղկին մէջ: **Փ. Փ. Անուսօ**

Երբ կը դիտեմ այս Տիեզերքը մեծատարած, միսթիք, մե-
ծագործ, կ'ըսեմ իւրովի. դիպուածի արդիւնք չէ՝ ան, այլ
մարդէն գերագոյն էակի մը գործ է: **Նարօիկօն**

Դիւրակեաց կեանք մը թանկագին կեանք մը չկրնար ըլլալ-
ո՞չ ինքնիրեն եւ ո՞չ ուրիշներուն Զօրութիւնը կ'ստացուի խո-
չնդուներու յաղթելով. եւ զօրաւոր կեանքն է որ կրնայ օպ-
տակար դառնալ իր շուրջը գտնուողներուն:

Իրական ձախողութիւնը այս աշխարհիս մէջ ուեւէ բարիք-
ընելու անկարողութիւնն է:

Առաքինութիւնը կը կայանայ՝ ոչ թէ ինքզինքը մոլու-
թիւներէ հեռու պահելուն, այլ մոլութեանց չցանկանալուն
մէջ: **Պէտական Շօ**

Բոլոր ազնիւ միտքերը ակատութիւնը կը սիրեն: **Հօլիկէյն**

Այն որ ամենալաւ ճաշակաւ կը հագուի, նո՞յն ուղիղ ճա-
շակը կ'ունենայ գեղարուեստի ամենաբարձր գործերու մէջ:

Սէլիոլա

Ճշմարիտ բարեկամութիւնը կրնայ գոյութիւն ունենած
միմիայն այն անձանց մէջ, որոնք պատւոյ եւ առաքինութեան
սկզբունքներով տոգորուած են: **Կիլերոն**

Երբ ճշմարիտ ու անկեղծ բարեկամ մը ունիս, քու հոգիդ-
լաւ կը ճանչնաս:

Բժիշկը կը տեսնէ մասդկութիւնը իր բոլոր տկարութեանը-
մէջ, իրաւագէտը՝ իր բոլոր գէշութեանը մէջ, աստուածաբա-
նը՝ իր բոլոր ապշութեանը մէջ: **Տօրէն Հաւուր**

Շատ անգամ կիները կը սիրեն անարժան էրիկմարդեր,
բայց երբեք կնամարդի երեսապաշտներ: **Տօրէն Հաւուր**

Կնոջ արդուզարդը՝ բոլոր իր նրբութիւններով, կերպով մը
բարձր արուեստ մըն է: Այն դասիսը եւ այն երկիրները որ գի-
տեն ինչպէս յաջողել անոր մէջ՝ մեծ դարերը ու մեծ երկիր-
ներն են: **Թարնանի**

Իրարու հակապատկեր ըլլալը՝ կրնայ հրապոյր տղթել-
բայց նմանութիւնն է որ կը սկանէ եւ նմանութեան նմանապաշ-
նակութեամբն է որ անհատները իրարու կը յարմարին եւ
բարու երջանիկ կեանք մը կը պարգեւեն:

Ճօրն. Անուարդ Միլ

Իրարմէ տարբեր ըլլալը եթէ յատկութեանց տարբերու-
թեան մէջ միայն կը կայանայ՝ ան աւելի առաւելութիւն մը
կ'ըլլայ փոխադարձաբար զիրար կատարելագործելու տեսակէ-
տով. զիրար ալ աւելի արժէքաւոր կ'ընծայէ իրարու աչքի,
բայց այնպէս ըլլար եթէ երկութէն մին շատ աւելի ստորա-
դաս է զարգացումով եւ մտային կարողութիւնով:

Ճօրն. Անուարդ Միլ.

Աշխարհի վրայ մէկ բան կայ միայն որ արժէք ունի. այն
վայրկեանը ուր՝ կ'ապսինք: **Ալիքրու Մարկրիք**

Գրեթէ ամէն այս կը սիրէ քիչ մը անառակ նկատուի կա-
նանց հանդէպւ: **Սրէմէնարն**

Մոժ յուղումները մեծ հոգի ունեցողներուն համար են:

Ասմբը Ռւայլս

Ասոնք որ շատ տաւապած են, միայն կրնան իորունկ ըլլալը՝
Ասմբը Ռւայլս

Մարդը — արարածներու գլուխ. գործոցը — տեսնելով,
ճանչյած եմ զիստուած :

Ա. Օգոստինոս

Նիւթապաշտ վարպետութիւնը կարելի է սապէս համառօ-
տել. «Ամէն ինչ նիւթ է»:

Եթէ նիւթը ամէն ինչ է, ի՞նչ է ուրեմն նիւթը»:

Նիւթապաշտները իրենք իսկ չեն կրցած ըսել այդ, որով-
հետեւ նիւթը իր իսկ էութեանը մէջ եթէ վերլուծեն կը պրծի-
ան, կը խուսափի, կ'անհետի խպառդ տեսլերեւոյթի մը նման:

Գլուխուած սահ հանել ուղելու, զայն հունաւորել, սահմանա-
փակել ըսել է եւ գրեթէ զանի ուրանալ է»:

Մեր հոգին պէտք է նկատենք ինչ որ է իսկապէս, այ-
սինքն՝ հեանալի ստեղծագործութիւն մը — բայց շատ անկա-
տար — զսր մնը պարտականութիւնն է գեղեցկացնել եւ միշտ-
զարդարել. Մեր անկատարութեան այս ըմբռնումը՝ մեզ աւելի
համեստ պիտի ընէ, մեզմէ հեռացնելով յաւակնոտութիւնը,
տիմար ունայնամութիւնը. Լէօն Տըթի

Մարդիկ գովասանքէ այն ատեն միայն շատ հաճոյք կ'ըզ-
գան, երբ ոչ թէ իրենց ունեցած, այլ չ'ունեցած յատկութիւնը
իրենց վերագրուի:

Անկեղծ թշնամի ունենալը լաւագոյն է փաղաքող բարե-
կամ մը ունենալէն, ինչու որ աւտջինը քեզի կը յայտնէ, տես-
նել կու տայ քու թերութիւններդ, իսկ երկրորդը՝ կը ծածկէ
զանոնք:

Երբ անկարելի ըլլայ իրարու հետ հաշտ ապրելը աւելի, լաւ
կ'ըլլայ ժամանակին բաժնուիլ սիրով, քան թէ սուր անհամա-
ձայնութիւններ ծագելէն եւ սրտեր վիրաւորելէն ետքը».

Շատ զարգացած մարդը չէ կրնար պարզ ըլլալ. ան յաճախ
բարդ կ'ըլլայ, բազմակողմանի:

Եթէ իտէալներ չունենայինք, կեանքին պարապութիւնը
աւելի պիտի զւայինք. եւ եթէ պատրանքը գոյութիւն չու-
նենար, կեանքը անտանելի բեռ մը պիտի ըլլար:

Անոնք միայն կրնան ուրախութեան քաժակը ցմրուը քա-
միւ որոնք վշտի եւ տառապանքի քաժակն ալ ցմրուը քամած են:
Պատրը Հիշբու

Յաձախ կը սիրենք զանոնք որ ամէնէն աւելի քիչ կը հաս-
կնանք, գաղանիքը այնքան հրապոյ ունի: Պատրը Հիշբու

Երբ մարդ մը վագր մը կ'սպանէն, ատիկա-սրու. է, կ'ըսէ,
երբ վագր մը ուզէ զինքը սպաննել — ատիկա գաղանութիւն
է կ'ըսէ: Ոձիրին եւ արդարութեան մէջ եղած տարբերութիւ-
նը աւելի մեծ չէ:

Պէտաց Շուռ

Մի ըներ այն բանը զոր ուրիշներն ալ կարող են ընելու:
Պատրը Ուաշինգտոն

Սովորական բաները ըրէք անսովոր ձեւով մը:
Պատրը Ուաշինգտոն

Հաւատալ Աստուծոյ, Տիեզերքի ամենակարող Սկզբապատ-
ճառին, շատ բնական է մարդուս. Հաւատալը՝ այնքան
համապատասխան է մեծարելու եւ սիրելու բնածին պէտքին,
որ ամէնէն բարբարոս ժողովուրդներն իսկ հասկած են երկ-
նակամարդին լիզուն ու պաշտած են տիեզերքի գերիշխան Տէրը:

Ալօթքը մարդկային գործ մըն է գերազանցօրէն:
Պատառն

Պատմութիւնը կ'արձանագրէ բոլոր քազաքակիրթ եւ վայ-
րենի ժողովուրդներու պաշտամունքի արարքներ եւ առ Աստ-
ուած աղերսելու բանաձեւը:
Պատառն

Իմ գոյութիւնս եւ գերազանցօրէն կատարեալ էակի մը գա-
զափարը զօր ունիմ մէջն՝ յայտնապէս կ'ապացուցանեն Աստու-
ծոյ գոյութիւնը:
Տէքարը

իտէալը աւելի գեղեցիկ է քան իրականութիւնը, ինչպէս որ ծաղիկը աւելի գեղեցիկ է քան այն հողը որմէ ծնունդ կ'առնէ ան:

Անոնք որ բնաւ չեն զգածուիր գեղեցիկ նուագէ մը, անոնք որ անտարբերութեամբ կը դիտեն բնութեան զմայլելի տեսարանները, անոնք որ ծաղիկները չեն սիրեր ու անդութեն կենդանիներու համդէպ, անոնք չեն կրնար ունենալ իրապէս նրբացած ճաշակներ, նրբացած զգայնութիւն մը եւ փափուկ ու գորովոտ հոգի մը:

Անոնք որ նուագի համար բուռն սէր մը կը տածեն, զգայուն ու փափուկ հոգիներն են:

Անոնք որ գեղարուեստական իրերը կը սիրեն՝ գեղեցկագիտական նուրբ ճաշակներ ունեցողներն են:

Անոնք որ լուրջ գորականութիւն կը սիրեն՝ լրջամիտ մարդիկն են: Անոնք որ պարի համար բուռն սէր մը կը տածեն՝ թեթեւամիտներ են, իսկ անոնք որ միմիայն թղթախաղէ հաճոյք կ'զգան, անոնք միայն նիւթը պաշտողներն են:

Զար մարդիկ երբ դժբաղութլան, աւելի կը չարանան դառնութիւնը զիրենք աւելի կը չարացնէ, իսկ բարի մարդիկ աւելի կը լաւանան. տառապանքը զիրենք կ'ազնուացնէ:

Աշխարհի վրայ լուսութեան մէջ տառապելէն աւելի դառն չկայ, թարեկամ հոգիի մը համակրանքը եւ ցաւակից ըլւալը վեշոք կը մեղմացնէ:

Ուրիշին նուիրելը մէծ գոհացում մըն է, իսկ ուրիշէն ստանալը անախորժ զգացութիւն մը կը պատճառէ յաճախ:

Այն գիտակցութիւնը միայն թէ մարդիկ շատ շուտով պիտի կրսնցնեն իրենց հրապոյրները, պիտի թառամին՝ միայն այդ կը բաւէ որ երջանիկ չըլլան:

Մարդոց ապերջանկութեան գլխաւոր պատճառը տենչանքն է. յանկութիւնը ամէն բանի համար:

Փափաքներու իրագործումը միշտ երջանկութիւն չի պար-

գեւեր մարդուն, որովհետեւ երբ փափաք մը, փափաք ըլլալէ դադրի եւ իրականանայ, իր արժէքը կը կորսնցնէ եւ շարունակ նորը որոնելու կ'առաջնորդէ:

Ի բնէ չար էութիւն մը դաստիարակութեամբ չի կրնար ազնուանալ, այլ արտաքին կեղծ շպար մը կ'առնէ որով աւելի փտանգաւոր կ'ըլլայ:

Սբէնարբ

Անոնք միայն իմաստուն են որ դիտեն թէ իրենց դիտածը բան մը չէ:

Դարլայլ

Անձնասիրութենէ յառաջ եկած վիշտերը աւելի շատ են քան այն ցաւերը որ անձնուիրութենէ եւ գութէ յառաջ կուգան:

Նիւթապաշտութիւնը տերական երջանկութիւն չէ բերած, ինչու որ բաւականաչափ կարեւորութիւն չէ տրուած ենթակայական ազդակներու, գիտաւորաբար՝ բարոյականին:

Ճէյմս

Առաքինութիւնը եւ մոլութիւնը միացած են մարդուն խառնուածքին մէջ:

Բօր

Աշխարհիս վրայ ուրիշին տկարութիւնը շահագործելէն աւելի ցած բան չկրնար ըլլալ երբեք:

Հոգիի գոհացումները կեանքին հացն ու ջուրն են, իսկ փոքրիկ քաշհամայքներու գոհացումները՝ կեանքին աղն են:

Այն որ բնութեան խորհրդաւոր մեծութեանց առջեւ դարձեալ կը վարանի ընդունիլ Աստուծոյ գոյութիւնը, ան անզգայ մըն է եւ կամ իմաստակ մը:

Համբաւը շոգի մըն է, ժողովրդականութիւնը դիպուած մը հարստութիւնը թեւեր ունի կը թուշի, անոնք որ այսօր քեզ կը ծափահարեն, վաղը կ'անիծեն քեզ. միայն մէկ բան մը կայ որ յաւիտեան կը մնայ, ա'յն ալ նկարագիրն է:

Ճօրէյս Կրիլի

Զօրաւոր սիրոյ ընդունակ մարդիկ պէտք չէ զփոթել անոնց
հետ որ յարդի բոցի մը պէս պզտիկ կայի մը կը բռնկին, շատ
անդամ զգացրան ուժգնութիւնը խոտոր կը համեմատի դիւրա-
բորբոքութեան հետ,

Ամէնէն թեթեւ հոգիները որոնք երկրային օրհնութիւններ-
ն, յաճախ ամէնէն լըջամիտ խորհուները կ'ըլլան եւ ամէնէն
գործագութները:

Սրբութ

Խորհրդածութեանց չափազանց գործունէութիւնը զգա-
ցումները կ'սպանէ, ինչպէս զգացումներու եռանդն ալ խոր-
հրդածութիւնը կը մթագնէ:

Հ. Սիկնոր

Պէտք չէ՝ փարիլ հարստութեան, ան պէտք չէ որ թունա-
ծորէ մարդուն հոգին, այլ պէտք է զայն ուզիղ կերպով գոր-
հրդածութիւնը եւ զօրութիւնը չէ՝ որ գերի կ'ընեն մարդը,
այլ անոնց կուրօքն փարիլը:

Ատելութիւնը ատելութեամբ չի մեղմանար, ան կը յաղ-
թահարուի միմիայն սիրով:

Գոյութեան նպատակը եւ վախճանը ճշմարտութիւնն է:
Պատճառ

Աշխարհի բոլոր խաբուսիկ ստուերներուն մէջ եթէ կայ-
հաստատուն և իրական բան մը, այդ ալ զարդացումն է, բա-
միայն կ'արժէ ապրիլ, տկէտը, տիմարը ոչինչ են, մինչդեռ
գիտունը անհունութիւն մըն է, իսկ բարին անմահութիւն մը:

Բրոն. Սիմբան

Զկայ վայրենի ժողովուրդ կամ ցեղ մը որ ան գիտնայ-
ձանչնալու աստուածութիւն մը, մարդկային ազգին միաձայն
եւ անյեղի համախոհութիւնը բնութեան ձայնն է եւ ապա-
ցոյց ճշմարտութեան որ է ճանաչել թէ կայ Աստուած մը:

Արկերոն

Շըշագայեցէ՛ք բովանդակ աշխարհքը, թերեւս պիտի գըմ-
նէք քաղաքներ առանց պարսպի, առանց գըֆի եւ դպրու-
թեան, առանց օրէնքի, առանց բնակարանի, առանց դրամի,
սակայն երգեք պիտի չտեսնէք քաղաք մը առանց խորանի, ա-
ռանց տաճարի, առանց սրբավայրի, առանց Աստուծոյ:

Պատարգակու

Զինացիք Քրիստոսէ աւելի քան երկու հազար տարի առաջ՝
կ'երգէին հետեւ, եալ ժողովրդական երգը.

Մէկ հրամանն է Աստուածութեան

ի չգոյէ կը բերէ ի գոյութեան

Մարդկային ցեղ մը ամբողջական:

Պրմսէն

Հարցուր Զրադաշտին, Կոմբուկիստին եւ Սողոմոնին, Է-
մաստուն Սոկրատին ու հռետոր Կիկերոնին. ամէնքն ալ պա-
տաժ են էակ մը Գերագոյն այս, պաշտել Գերագոյնը՝ անհրա-
ժեշտ տուրք մըն է մարդուն:

Պօլիքու

Վաղեմի ապգերու կռապաշտութիւնը, նոյն իսկ դիցաբա-
նութիւնը Յունաց եւ Հռովմայեցուց՝ որոնք կը պաշտէին բնու-
թեան բոլոր զօրութիւններն իբրեւ Աստուած, ապացոյց են
Աստուծոյ գոյութեան:

Բելիսիէ

Գործը աւելի կարեւոր է, քան գործին շուրջ դարձած խօս-
քերը:

Էմբրուբ

Խօսքի չեմ հաւատար, հաւատքս այն է թէ ամէն մարդ իր
լաւագոյնը ընելու է:

Եկարիք

Մեր արարքները կը շինեն կամ կը քանդեն զմեզ: Մեր
արարքներուն զաւակներն ենք մենք:

Ա. Ճիւկո

Մարդուն առաջին կոչումը՝ գործունեայ ըլլալն է:

Կէօրէ

ՏԻՄՈՒԹԻՒՆԸ ի՞նչ սոսկալի աւերներ կը գործէ,

ԱԷՐԵ

Բարի գործ մը վերյիշելու լաւագոյն կերպը նրա բարեգործութիւն մը ընելն է:

ՔԷՋՐԾ

Ու որ խաչ մը չունի, թագի մը արժանի չէ:

ԳԱՐԼՊ

Հոգին ծեր կը ծնի, բայց կ'երիտասարդանայ, ասիկա կեանքին կատակերդութիւնն է. եւ մարմինը երիտասարդ կը ծնի կը ծերանայ. ասիկա՛ կեանքին ողբերդութիւնն է:

ՍԱԲՐԵ ՌԱՅԱՅՑ

ԶԵՎՅԱՐԱՆՔՆԵՐԸ հոգիւն ո՛չ նուազ իրենց հոգեկան գաղտօնիքը ունին:

ՍԱԲՐԵ ՌԱՅԱՅՑ

Ոչ մէկ բան կարող է բուժել հոգին, այլ զգայարանքները, ինչպէս որ ոչ մէկ բան կրնայ բաժնել զգայարանքները, բայց միայն հոգին:

ՍԱԲՐԵ ՌԱՅԱՅՑ

Ծայրայեղ վիշտը ծայրայեղ ուրախութեան պէս ուժգնօրէն զգացուելուն համար կարձատել է, որովհետեւ մարդկային սիրառ անկարող է երկար ատեն ծայրայեղ վիճակի մը մէջ մնալու, Ա. Հիւկօ

Եթէ կեանքը յաւիտենական չըլլայ, չարժեր ապրիւ:

Ամէն ինչ որ կը ծնի, յառաջ կուգայ պատճառէ մը. ամէն ինչ որ ծնած է, կարելի չէ ըմբռնել առանց պատճառի. Տիեզերքն ունի պատճառ մը, այս պատճառը մենք կ'անուանենք Աստուած:

ՊԼԱՏՈՆ

ՄԵԺ մարդիկ տառապանքի մէջ հաճոյք կը գտնեն, ինչպէս որ կտրիձ զինուորը պատերազմի մէջ հաճոյք կը գտնէ:

ՍԵՅԵԼԱ

Գիտցիր թէ որչափ վեհ բան է աանշուիլ եւ չը վճարել, Լօնիմիլո

Առաքինի մարդիկ կը նմանին այն խոտերուն կամ համեմատերուն, որոնք մինչեւ որ չփշորւին անուշ չեն բուրեր:

Քաղցր են պտուղք տառապանքին,

Որ գողոցին նման թէեւ տգեղ

Եւ թունաւոր, բայց անոր պէս

իրենց գլխուն մէջ գոհար մ'ունին թանկագին:

ԵԼՅԱԲՐԻՐ

Պէտքը լաւագոյն խրատն է:

ԶԱՐԱ ՌԻՅԵ

Լաւ խրատը գին չունի:

ՄԱՃՃԻԲԻ

Ամէնէն կարող նաւուզիվներն անգամ, փոթորկոտ ողի մէջ, ճամբորդներուն խորհուրդ կը հարցնեն: Կիկերոն

Առաքինութիւնները եւ մոլութիւնները այն ուժերն են որ հաւասարապէս կը գտնուին մարդկային գոյութեան մէջ:

ՄՈՐԻՍ ՄԻՔԵԼԻՄԱԿԻ

Մտածումով եւ ուշիմութիւնով չէ որ մարդիկ կը հասնին առ ունէն բարձր եւ ամէնէն վճիտ ճշմարտութիւններուն, այլ զգացումներով:

Ապագայի մասին անգիտութիւնը անհրաժեշտ պայման է, մարդոց երջանկութեան, տգիտութիւնը մեր խաղաղութիւնը կ'ստեղծէ եւ խաբկանքը՝ մեր երանութիւնը:

Մեժ տարբերութիւն մը չկայ բովանդակին եւ ոչինչին միջեւ. անհունը չափազանց կը նմանի ոչինչին, երկուքն ալ անըմբունելի են:

Այն մարդիկը որ երբէք տկանութիւններ չեն ունենար սուկալիին, պէտք չէ անոնց կրթնել:

Ապագան շինուած է անցեալէն:
Տառապանքը կը խանդաղատեցնէ հոգին,
Վեշտը մարդկութեան մեծագոյն կրթիչն է:

Անարօլ Թրամա

Մեծ մտքերը սիրուէն կը ծնին,
Ներել գիտնալու համար մարդ տառապակած ըլլալու է:
Կրնանք սիրել զանոնք որ մեզ կ'ատեն, բայց չենք կրնար
սիրել զանոնք զորս մենք կ'ատենք.

Փոլսդոյ

Շատ տառապելը արհամարհել կը սորվեցնէ մարդուս:
Սրտին մեծագոյն թոյնը լուսութիւնն է:

Բ. Պուրժէ

Ամէնէն աւելի՝ աստուածային յայտնութեան յստակ եւ¹
քարերար լոյսը բարւոքիչ ազդեցութիւն մը ունի ցած է մարդ-
կալին ցեղին վրայ եւ աւելցուցած է ընկերութեան օրհնութիւն-
ներւ:

Ճօրի Ուաշինլիրը

Ես միշտ ըսած եմ եւ միշտ պիտի ըսեմ թէ Ս. Գրոց ու-
սումնասիրուած ընթերցումը կ'ընէ լաւագոյն քաղաքացիներ,
լաւագոյն մայրեր եւ լաւագոյն այրեր: Թումաս ձեւքրը

Գլխաւոր եւ միակ գերքը որ արժանացած է ընդհանուրին
ուշադրութեան, Աստուածաշունչն է: Ես իբր աշխարհի մարդ-
կը խօսիմ աշխարհի մարդոց եւ կ'ըսեմ ձեզի: Քննեցէք Ս.
Գիրքու իմ զաւակներս որչափ կանուխ սկսին կարդալ Ս. Գիրքը,
այնչափ աւելի հաստատուն պիտի ըլլայ իմ յոյսս թէ անոնք
պիտի ըլլան օդուակար քաղաքացիներ իրենց երկրին եւ պատ-
ուաւոր անդամներ մարդկային ընկերութեան:

Ճօրի Պուրժին իշեմս

Ասուածաշունչը այն ժայռն է որուն վրայ կը կենայ մեր
հանրապետութիւնը:

Էնտրիու ձեմարն

Այս մեծ հոգեցնտիր մատեանին ճշմարտութեանց սիրոյն
համար էր որ մեր հայրերը թողլով իրենց հայրենիքը պան-
դիտացան ամայի վայրերու Անոնք ողեւորուած Ս. Մատեանին
վսեմ սկզբունքներով՝ տարապեցան, չարաչար աշխատեցան
մինչեւ որ անապատը ծաղկեցաւ վարդի նման:

Զամարի Թէյլը

Ես յոյժ շահաւետ դուած եմ Աստուածաշունչի ընթերցու-
մը, ուղղագութեամբ եւ տրամախունութեամբ վերծանէ
այս գրքն որչափ որ կրնաս եւ մնացածը՝ հաւատքով. եւ պի-
տի ապրիս ու մեռնիս լաւագոյն մարդ մը: Մեծ գրքին նկատ-
մամբ կ'ըսեմ թէ ան է ամենալաւ գերքը զոր Աստուած տուած
է մարդուն:

Արքահամ Լինքըն

Պինդ վարիր Աստուածաշունչին իբր մեծագոյն խարիսխը
գու աղատութեանդ, սրտիդ վրայ գրէ՝ անոր պատգամները եւ
գործադրէ՝ զանոնք գու կեանքիդ մէջ:

Այս գրքին ազդեցութեան կը պարտինք քաղաքակրթու-
թեան զարգացումը եւ միայն անոր նայելու ենք իբր մեր ու-
ղեցոյցը թէ ներկային եւ թէ ապագային համար:

Իւլիսիս Կրանէ

Ուրքան աւելի խորապէս ուսումնասիրենք այս հիանալի
գիրքը, որչափ աւելի սերտօրէն յարդենք անոր աստուածային
պատուէրները, այնքան աւելի լաւագոյն քաղաքացիներ պիտի
ըլլանք եւ իբր ազգ՝ մեր ճակատագիրը պիտի ըլլայ աւելի
զօնմ:

Ո. Սէբազի

Եթէ ուղիղ վերծանենք Աստուածաշունչը, ան կը սովորեցնէ
մեզ յառաջ ընթանալ կատարելու Տիրոջ կամքը, կատարելու
լաւագոյն գործեր այս աշխարհի մէջ: Լաւագոյն գործեր կրնայ
կատարել միայն ա՛յն մարդը որ բառին լրան իմաստով, ճշմա-
րտ գրիստունեալ մըն է:

Աւելի սիրէ՛, աւելի ընդարձակ եւ աւելի խոր կերպով ուսումնասիրեցէք Աստուածաշունչը որպէս զի ճշմարտապէս ըլլաք չխօսքը կատարողները ոչ թէ միայն լսողներ:

Ես կը ջատագովեմ որ այսօրուան մէջ, հապճեպ ու աղմը-կալից կեանքի մէջ Աստուածաշունչի մասին մեր նախահայրե-ռուն ունեցած կուռանը չենք կորսնցներ: Ես կը բաղձամ տես-նել Ս. Գրոց ուսուցումը մեր գօլէճներուն մէջ՝ ինչպէս աստ-ուածաբաններ կան դպրոցներու մէջ:

Դաստիարակուած մարդը չկընար անգէտ ըլլաւ Աստուածա-շունչին նկատմամբ, ո՞չ ալ անուսը կընայ տգէտ մնալ Ս. Գրոց վրայով:

Թիկոնոր Թուուզպէլը

Մարդ մը որ ինքինքը զրկած է Աստուածաշունչի գիտու-թենէն, զրկուած է աշխարհի մէջ ամենալաւ բանէն. այսօր-ամերիկան ժողովուրդին առջեւ կան շատ մը կարեւոր հարցեր-ու խնդիրներ, նաեւ իմ առջեւ՝ իբր նախագահ. սակայն ես կը յուսամ գտնել լուծումը այդ հարցերուն ճիշդ այն չափով, ինչ չափով որ ես հաւատարիմ եմ Աստութոյ խօսքը ուսանելուն մէջ: Շատ ժժուար է, արդա՛րեւ, Ս. Գիրքն ուսանող մարդու մը կամ տղու մը համար հեռանալ անկէ կամ թողու զայն. ան ամրապինդ շաղկապուած է իր կեանքին հետ:

Ուղրո Ռևիլսըն

Ս. Գիրքը որչափ աւելի զետեղուի մարդոց մտքերուն, սըր-տերուն եւ ալորեայ կեանքերուն մէջ, այնքան նուազ գործ կ'ունենանք մեր քաղաքական օրէնքներուն նկատմամբ:

Վէրցուցէ՛ք մեր կեանքին մէջէն Ս. Գիրքը, յայլամ ան-դարմանելի հարուած մը պիտի տաք մեր ազգային յառաջ-դիմութեան ու այն բարձր գաղաքարներուն որոնցմով կը կա-րենք Ամերիկան ու Ամերիկացիները: Զարլս Ֆերայլինս

Մեր արարքները, մեր սրտին գաղտնիքները կընան պար-գել:

Դամական Ամենալաւ

Տառապանքը դէպի ճշմարտութիւն առաջնորդող առաջին Պայրըն ճամբան է:

Ո'վ որ ինքզինքը չիբատեր, ուրիշը խրատելու պէտք չունի: Սինեկա

Կրցածիս ամենալաւը կ'ընեմ եւ կ'ընեմ ամենալաւ կերպո-վը որ գիտեմ. նպատակս է այսպէս շարունակել մինչեւ վերջը: Եթէ ի վախճանին յայտնի ըլլայ թէ ես շիտակը ըրե, հոգ չէ թէ ուրբջներ ի՞նչ կը խորհին ինձի դէմ, սակայն երբ տեսնուի որ ես սխալ ըրե, եթէ տասը հրեշտակներ ալ երդում ընեն թէ ես ուղիղ էր, տարբերութիւն չըներ:

Եթէ տկար ես, միութիւն փնտուէ զօրանալու համար. եթէ հզօր ես միութիւն փնտուէ չի տկարանալու համար:

Ամէն ոյժ քեզի կը ճանէ եթէ ներքին ոյժ չունիս. ամէն ոյժէ կընաս օգտուիլ եթէ ներքին ոյժ ունիս:

Մտածած ես թէ քու եւ քեզի պէսներուն ամսական 5 պուշչները ի՞նչ հրաշքներ կընան գործել:

Մարդիկ միշտ հիացումով կը նային նշանաւոր անհատի մը վրայ, բայց անոր անցեալ կեանքը շատ աւելի կը հետաքրքրէ մեզ քան թէ անոր ներկայ մեծութիւնը եւ համբաւը. Սա մեծ մարդը ի՞նչպէս տիրացաւ իբ ներկայ դիրքին. Ի՞նչ է անոր ծա-գումը, ի՞նչ պայքարներէ, ճկնաժամերէ անցաւ նա, յաջողու-թեան հասնելու համար. ասոնք շատ աւելի հետաքրքրական հարցեր են:

Ամենամեծ օրէնքը ոսկեղէն կանոնն է:

Ամենալաւ դաստիարակութիւնը ինքնագիտակութիւնն է:

Ամենամեծ փիլիսոփայութիւնը մտքի գոհացումն է:

Ամենալաւ դեղը զուարթութիւնը եւ չափաւորութիւնն են:

Հաւագոյն պատերազմը քու իսկ անձիդ տկարութեանցը
դէմ պայքարիլն է:

Ամենալաւ երաժշտութիւնը անմեղ մանկան մը ծիծաղն է:
Ամենամեծ գեղարուեստը մանկան մը ճակտին վրայ ժպիտ
մը նկարելն է:

Ամենամեծ գիտութիւնը ամպոտ օդի մը արեւ մը ծագե-
նելն է. տխուր սրտի մը մէջ արեւու նշոյլ մը կաթեցնելն է:

Հաւագոյն ինքնակենսակոռութիւնը այն կեանքն է, որուն
մէջ խոշոր տառերով գրուած է ողորմածասիրութիւնը:

Հաւագոյն մաթերաթիքը ուրիշն ուրախութիւնները բազ-
մապատկել եւ վեշտերը բաժնելն է:

Ամենալաւ նաւուղդութիւնը անձնական գոհունակութեան
պատուար եղող ժայռերը՝ նաւուն ցուուկով ճեղքել անցնելն է:

Ամենալաւ երկրաչափութիւնը մահուան գետնի վրայ մուտ-
քի կամուրջ մը կառուցանելն է:

Եթէ Աստուածաշանչին սորվեցուցած սկզբունքներուն փա-
ռինք, մեր երկիրը յաջողութենէ յաջողութիւն պիտի ընթանայ-
սակայն եթէ մենք ու մեր սերունդը զանց ընենք անոր հրա-
հանդները ու հեղինակութիւնը, ոչ ոք կրնայ ըսել. ինչ յան-
կարծական, չարաշուք ազէտ մը գուցէ հասնի մեզ եւ թաղէ
մեր հայրենիքին փառքը խոր մթութեան մէջ:

Դանիէլ Ալեքսիս

Աստուածաշունչը մոծ հրովարտակն հղած է աղքատին եւ
ոռութիւն ունեցած է սահմանադրութիւն մը՝ որուն մէջ ժողո-
մէջ կառավարիչներու առանձնաշնորհներէն աւելի պարտակա-
նութեանց վրայ շեշտ դրուած է:

Աստուածաշունչը ամէնէն ռամկապետական գիրքն է աշ-
խար հի վրայ:

Թօնմաս Ճենրի Ճըրալի

Աստուածաշունչը գիրք մըն է, որուն բաղդատմամբ բոլոր
ուրիշ գրքերը, ըսո իս, նուազ կարեւորութիւն ունին. ան իմ
բոլոր շփոթութիւններուս եւ տագնապներուս մէջ երբէք թե-
րացած չէ՝ տալ ինձ լոյս եւ զօրութիւն:

Թօնմաս Ճըրալի

Ասուածաշունչը ամենակարեւոր յիշատակարանն է աշ-
խար հի պատմութեան մէջ. ան որ ճշմարտապէս Ս. Գիրքը գի-
տէ, չկրնար բոլորովին անկիրթ ըլլալ, ոչ ալ ունեւ մէկը կրնայ
համարուել իբր դաստիարակուած մարդ որ տգէտ է Աստուա-
ծաշունչի վրայով:

Ճենրի

Ես կը ճանչնամի իննուն եւ հինգ մեծ մարդիկ ինձ ժա-
մանակակից. ասոնց ութսուն եւ հօթը Ա. Գրքի հետեւողներ
էին:

Ալիլերմ Ա. Կլեսորըն

Ոքը Ուալթըր Սքօթ՝ անգլիացի վիպասանը, մահուան մօտ
ըստաւ. «Բերէք ինծի գիրքը». — ի՞ոչ գիրք, ՏԵ՛ր, Հարցուցեն
իրեն. — միա՛յն մէկ գիրք զայ՝ Ասուածաշունչը, պատասխանեց:

Ալանց Աստուածոյ օլնութեանը չի՛մ կրնար յաջողիւ, բայց
անոր Աստուածային աջակցութեամբը չեմ կրնար ի գլուխ հանելու

Ես պիտի ալօթեմ այն Գիրագոյն Էակին որ երբէք երեսէ
ճգած չէ՝ այս երկիրը:

Ես ամէնէն երջանիկ մարդը պիտի լինիր եթէ կարողանամ
ինոնար հոգութիք մը ըլլալ Ամենակարողին եւ Անոր այս ընտր-
եալ ժողովուրդին ճեռագիրն մէջ:

Արքահամ Լիներլի

Ես կ'ըմբռնեմ զկատուած որպէս իակ մը ամենագէտ, կան-
խատեսուզ, նախախնամող որ կը կառավարէ համայն արարած-
ները, կ'ընէ ամէն ինչ որ կը կամենայ. ապա՛ ուրեմն, պարտիմ
Անոր վերադրել աշխարհի բոլոր գէպքերն եւ իրադարձու-
թիւնները:

Պոսիթէ

Կայ մէկ Աստուած. միմիա՛յն մէկ, արդար բարի: Երկիրը
կը յայտարակ անոր գործերը. երկինք կը հոչակէ Անոր փառ-

Քը Երանի' անոր որ կը ճանչնայ զնա, աւելի Երանի' անոր որ
կը պաշտէ զնա. Նա Կայ, ամէն ինչ անոր մէջն է, անհունու-
թիւնը, ժամանակները Անսահման անջրագետը անոր բնակա-
ռանն է, յաւիտենականութիւնը անոր կեանքը, Լոյսը անոր
աչքն է, աշխարհը Անոր ձեռակերտը, Տիեզերքը հանդարտ կը
մնայ անով!

Ամէն ինչ միայն անկէ կը բղիի, ամէն ինչ նորէն անոր կը
գառնայ,

Անոր գերագոյն կամքը՝ անոր գերագոյն օրէնքն է. Անոր
գիտութիւնը, զօրութիւնը, սէրն ու գեղեցկութիւնը երբէք չեն
սպասիր.

Լամարին

Կը մտածէի որոնել թէ ուրկէ՝ սորված էի խորհիլ էակի մը
վրայ որ ինձմէ աւելի կատարեալ է. չգոյութենչ ունենալ սոյն-
գաղափարը յայտնապէս անկարիլ է, ո՞չ ալ ես ինձմէ կրնայի
ստանալ զայն. ուրեմն, կատարելութեան այս գաղափարը իմ
մէջն դրուած է ինձմէ աւելի կատարեալ էակի մը միջոցաւ
եւ նոյնը որ ունի իր մէջ ամէն կատարելութիւն է Աստուած.

Տէֆարի

Իմ միտքս յեղյեղուկ, անհաստատ, տգէտ է. գաղափարնե-
րէս ումանք սակայն են տիեզերական ու անփոփոխ. հետեւաբար
այս գաղափարները ինձմէ չեն, իմ բոլոր տիեզերական ծանօ-
թութեանց անմիջական առարկան Աստուած է, ես կը տեսնեմ
զԱստուած ամէն բանի մէջ, եւ կամ լաւագոյն է ըսել՝ Աստու-
ծոյ մէջն է որ ես կը տեսնեմ ամէն բան. Զմէնըօն

Այս կեանքին մէջ կան ու պիտի ըլլան անզարձ առաքինու-
թիւններ եւ անպատճ ոտիրներ. Գարկ անհրաժեշտն է ուրեմն
որ բարին ու չարը իրենց դատաստանը գտնեն ուրիշ կեանքի մը
մէջ.

Վոլքոն

Տարտար ու տկար նկարագիրներու յատուկ է չգիտնալ ո-
րոշակի թէ ի՞նչ կ'ուզեն, եթէ երբէք այլեւս չեն կարող ու-
զածնին ստանալ.

Մեր բոլոր ուրախութիւններն իրարու կը նմանին. Ճափոր-
դութիւններն են որ առանձին նկարագրով կը յայտնուին
Թօւղոյ

Արութեստն ու հանձարը, երկուքն ալ կը հիմնուին ճշմար-
տութեան անապակ սիրոյն վրայ:

Խորկենսը

Լուութիւնը խօսքէն վերջ, աշխարհի երկրորդ գօրու թիւնը
կը կազմէ:

Անիրաւութիւն ընողներէն վրէժ լուծելու ամէնչն լաւ մի-
ջոցն է անոնց պէս չըլլաւը

Մարկոս Սևելիոս

Գիրքերէն ոմանք եղած են միայն իրենց համը առնուելու
համար, ոմանք կուլ տալու եւ քիչե՞ն ծամուելու ու մարսուե-
լու համար. **Պատին**

Ատելութիւնը ատելութեամբ չի մեղմանար, այլ կը յադ-
թահարուի միմիայն սիրով:

Պուտտա

Երբ կը խորհինք ու կը խօսինք Աստուծոյ վրայով, Բնակա-
նապէս մեր մեծարանքն առ նա արտայայտող վայելուց դեռք մը
կ'առնենք:

Մարդ յահախ պէտք է որ մտաքերէ անտեսանելի Աստու-
ծոյ ներկայութիւնը:

Ֆէնըլոն

Կրօնքը մարդկային ընկերութեան հոգին ու կեանքն է,
ժողովուրդ մը առանց Աստուծոյ, առանց կրօնքի՝ անապագայ
ժողովուրդ է: Ժողովուրդ մը ազատ ընելու համար, աշխատե-
ցէք զայն ընել կրօնասէր:

Ցը Թօօգուիլ

Ամէն թեթեւաբարոյ կամ ծաղրական իօսք կրօնքի վրա-
յով, դատապարտելի է: Կրօնքը հալած ելը ոճիր մըն է մարդ-
կային ընկերութեան դէմ գործուած:

Մօնթէսիէկո

Կրօնքը կը զօդէ մարդը Ասուուծոյ հետ. ճանչնալ ու սիրել զ'կոռուած՝ մարդուն ամենաէեղցիկ առանձնաշնորհն է, որով կը բարեւաւածի ու կը կատախելաւործուի մարդկային բանականութիւնը:

Ս., Բելիսիէ

Ես քաջ համոզուած եմ թէ բոլոր կրօնական ու բարոյական հարցերու օրինաւոր ու արդիւնաւոր լուծումը կը յաջողի միայն Աւետարանի վսեմ ու Ճշարիտ սկզբունքներովը:

Ափօ

Մեր մեծութեան փառքը կը կայանայ ո'չ թէ բնաւ չիյալուն, այլ ամէն անգամ իյնալուն եւ սքանչաբար կանգնելուն մէջ:

Թօլուսիիրի

Ի՞նչ որ անցած է, անցած է. ապագայ մը կը մնայ ամբողջ մարդոց որոնք ապաշխարհելու առաքինութիւնը ու հաշտութեան քաջութիւնը ունին

Պրլիլր Լայր

Ճշմարիտ ապաշխարութիւնը կրկնակի ազդակ ունի. անցեալ բաներուն արցունքոտ աչքերով կը նայի այն եւ ապագային վրայ՝ հսկող աչքով մը:

Սառուի

Մեղքի ամենադժուարին խնդիրներ լուծել կարողանալէ առել լաւ է ճշմարիտ զգչումի գդայումով տոգորուիլ:

Թօնվմաս Անմիացի

Ամենաթեթեւ վիշտ մը մեղքի համար բաւական է եթէ միայն բարեւաւութիւն յանցած կը բերէ. եւ ամենամեծը առաւարար՝ եթէ բարւոքում չարտագրեր:

Թօլորի

Եթէ եղբայրու քեզի դէմ յանցանք դործէ, յանդիմանէ՛ զայն, եթէ ապաշխարհէ՛ ներէ՛ անոր:

Ս. Դիրէ

Ճշմարիտ ապաշխարհութիւնը մեղք դործելէ դադրիլն է:

Էմպրոգ

Բարկութիւնը մարդկային մտքին ընկերացող կիրքերուն ամէնէն անկարողն է. չլինասեր այն բաներուն որոնց շուրջը կը դառնայ. եւ մարդը որ զայն կ'իւրացնէ, կը վնասուի անկէ այն ամէնէն աւելի որոնց կ'ուղղէ իր բարկութիւնը: Վէլէրնէզ

Ան որ բարկանալ կ'ուզէ առանց մեղանչելու, մեղքէն զատ ունի բանի մը դէմ բարկանալու չէ:

Սեմբը

Բարկացող մարդը բերանը կը բանայ, աչքերը կը գոցէ:

Քէրօ

Բարկացոտ մարդը երբ իր կրքերը կրնայ խափանել, իր խօսածէն շատ աւելի գէշ կը խորհի, եւ սակայն երբ կը կռուե իր խորհածէն շատ աւելի գէշ կը խորի:

Պէյն

Գէշը բնաւ չի շահուիր բարկութեամբ. եւ ո'չ ալ առիւծ բանողը ակռաներէն կը բռնէ զայն:

Տրայտը

Մարդ միշտ կը բարկանայ երբ սխալան է եւ չուզեր իր սխալը ընդունիլ:

Նէլի Պրը

Մաղձային եւ կրքոտ մարդիկ ապերախտ են եւ հակընկերական որոտման եւ կայծականման, իրենք իսկ փոթորիկ եւ տագնապ ըլլալով. բայց լուռ եւ խաղաղ բնաւորութիւնը պայծառ ողի պէս ամէնուն սիրելի է:

Քէլէրնյուն

Բարկութեան թմրութիւնը խաղողի արքեցութեան պէս մեղք մեզմէ կը պահէ եւ ուրիշներուն կը ցուցնէ. եւ ի տես աշխարհի կը վնասենք մեր դատը եւ շատ սրտանց ու փափաքով կը պաշտպանենք զայն:

Թօլորի

Երբոր բարկանաս, խոսելէ առաջ տասը համիէ, եթէ բարկութիւնդ չմեղմանար, հարիւր եւս համիէ; Ճէֆէրուը

Բարկութեանդ ատեն երբեք գրիչ ձեռք մի առներ, Մի՛

պստսսխաներ, մի' գոեր ո'չ մի տող բարկութեանդ պահեցուն, գոնէ 3-4 ժամկը թո'ղ անցնին:

իրենց սիրութ իրենց քերնին մէջ կրող մարդոյմէ վախնալէ աւելի անոնց գթալ պէտք է. ինչու որ անոնց սպառնալիքը ուրեց բանի չի ծառայե՞ս, բայց նախապատրաստութիւնը կ'ապահովէ անոնց որոնց կ'սպառնան:

Թօւլլր

Եթէ բարկութիւնը չզսպուի, յաճախ քատ աւելի լնասակար կը դառնայ քան այն բանը որ բարկութիւնը գրգռած էր:

Սենեկա

Բարկութիւնը կ'ակսի յիմարութեամբ եւ - կը վերջանայ գոլումով:

Նկատի ա'ռ թէ շատ աւելի կը տառապիս բարկութենէդ եւ վշտէդ, քան այն բաներէն որոնց համար կը բարկանաս ու կը վշտանաս:

Սերօնիաս

Երբ ոեւէ մէկուն բարկացած ես, խորհ՛ թէ ի՞նչ պիտի ըլլային զգացումներդ հաւանօրէն, եթէ վիճաբանութեան պահուն մարդը մեռնէր:

Շէնորըն

Մարդիկ այն են, ի'նչ որ շինուած են իրենց մայրերուն ձեռքով:

Լմբրըն

Մօր մը ծունդերուն քով ընդունուած խրատները, մանկան հոգիէն ո'չ մէկ քան կոնայ ջնջել:

Լամբըն

Մանկան մը ճակատագիրը իր մօրը միջոցաւ կ'որոշուի յաճախ:

Նաբոլէօն

Մօր մը ներկայութիւնը ընտանիքի մը մէջ, կը լուծէ ամէն դժուարութիւն:

Լզիօր

Ոչ մի գեղարուեստական արտադրոյթ այլ քան բարձր,

ազնիւ, վսեմ եւ մնայուն է եւ կարեւոր ամէն ատեն, որքան մօր մը պաշտօնը մանկան նկարագրի կազմութեան գործին մէջ է Քէսմէն

Բնութեան մէջ ոեւէ ուրախութիւն այնքան սրտայոյզ չէ՝ որքան մօր մը հրձուանքը իր զաւկեն յաջողութեան առթիւ:

Ռիչըրը

Մարդու մը արարքը, խօսքը եւ կամ գաղափարը եթէ ունի իր գերակայութիւնը, անիկա մօր մը սիրոյ հետեւանքն է:

Մարտինի թը Սրատէրա

Խիստ շահնկան է մօր մը մօտիկութիւնը իր զաւկին քանգի անոր սերկայութեամբը կը մեղմանան ցաւերը, կը փարատին փոթորկները եւ կ'անհետանան անարդարութեան եւ կամ սիմալի մը յառաջ եկած չարիքները:

Պրենէր

Կը փափաքէի բարեկամութեանը անոր միայն որ չի հանգուրժի իր մօրը արցունքներուն:

Լաբրիքէլ

Իմաստութեան ամենաորոշ նշանը յարատեւ զուարթութիւնն է:

Մօնիքնէլ

Ուրախութիւնը ամպերու մթութեան մէջէն ճառագայթեալ վայրկեան մը շողացող բոցին պէս է: Զուարթութիւնը մըտքին ցորեկը կը մշտնջենաւորէ, զայն յարատեւ եւ անփոփոխ պայմանաւորութեամբ լեցնելով:

Ճանսըն

Ուրախ սիրութ ամբողջ օրը կ'երթայ, իսկ տրտումը մէկ մըդունէն կը յոդնի:

Շէյսիրիք

Զուարթութիւնը կեանք է, իսկ մելամաղձութիւնը հիւանդութիւն:

Նէլի Պրըրըն

Զուարթութեամբ տարուած բեռը թեթեւ է: Օվիսիսս

Իր ներկայ վիճակին մէջ զուարթ միտքը ապագայի ամբողջ անձկութեան կրնայ տոկալ եւ կեանքի դառն պատահաբները ժակիտով մը միայն կը դիմաւորէ:

Հօրէյս

Եթէ կայ աշխարհի մէջ առաքինութիւն մը որուն պէտք է ամէնքն ալ ձգտին, այն է զուարթութիւնը:

Լայրըն

Երկարակիցութեան ամենալաւ կանոններէն մէկը ազատամիտ եւ զուարթ տրամադրութիւնն է, կերակուրի քունի եւ մարզանքի ժամերուն մէջ:

Պէյքըն

Դէպքերու լաւ կողմը տեսնելու ունակութիւնը տարեկան հազար ոսկի եկամուտէն աւելի կ'արժէ:

Ճանուլըն

Զուարթութիւնը առողջ կազմով մարդուն սրտին այնքան բնական է, որքան գոյնը այտին:

Բարոյական աշխարհի մէջ ամէնչն հզօր ոյժը հանձարը չէ, նկարագիրն է:

Մարդկութիւնը հանձարին պակասին համար չէ որ կը տառապի այլ նկարագրի կարօտն է որ կը քաշէ:

Հանձարին վրայ հիանալ ու փառաքանել, սովորութիւննեղած է, բայց նկարագիրը սիրել ու սիրտը բանալ անոր առջեւ պարտաւորութիւն սեպելու է:

Շահամոլութեան ճամբան, մարդը տեւական համբաւի եւ իրական յաջողութեան չառաջնորդիր բնաւ:

Եթէ մարդոց սէրը, յարգանքը եւ վստահութիւնը շահութարձագոյն յաջողութիւնն է, ուրեմն ազնիւ ու պարկեցան նկարգիրը հոն հասցնելու ապահով ճամբան է:

Մեծագոյն ոյժը նկարագիրն է:

Սորգէ՞ ինքզինքդ ճանչնալ, այն ատենն է որ ուրիշները պիտի կրնաս ճանչնալ:

Փնտուէ եւ դիտէ ինչ մեծ բան որ Աստուած ըրած է քու մէջդ:

Փնտուէ ի'նչ բարի, սուրբ եւ վսեմ բան որ Ան դրած է քու մէջդ:

Քու գանգատներէդ ոչ մէկը թաղէ Աւետարանին անպիտան ծառային պէս:

Երկար շղթան մասնաւոր պատճառներու որ կը կերտեն ու կը քանդեն պետութիւնները, շարահիւսուած է Աստուածային նախախամութեան թագուն կարգագրութեամբ:

Աստուած կը ղեկավարէ քոլոր կառավարութիւնները. Անոր ձեռքին մէջն է թագաւորներուն սիրտը Աստուած կը դիտէ քու մարդոց ճակատագրին վրայ Այլեւս մի՛ խօսիք դիպու ածի ոչ ալ բաղդի վրայ Դիպուած եւ բաղդ բաներ են որոնցմով կը ծածկենք մեր տգիտութիւնը, ինչ որ մենք դիպուած կը կոչենք մեր տգիտութեամբ, բարձրագոյն խորհուրդի մը ներդաշնակ կարգագրութիւնն է այն. յաւիտենական խորհուրդ որ կը պարունակէ քոլոր պատճառներու արդիւնքները միեւնոյն օրէնքով:

Պոսիւէ

Լոյսէն աւելի պայծառափայլ ճշմարտութիւն մը կայ, մաթիմաթիքական գիտութենէն աւելի ստոյգ. այն է Աստուածային նախախամութեան գոյութիւնը, Այո՛, կա՛յ Աստուած մը. Կատարեալ միտք մը որ ստեղծած ու տնօրինած է ամէն բան չափով եւ կշիռով: Անոր ձեռակերտներն են գերազանց եւ նըպատակները բարի:

Վիքրու Գուլգէն

Այս աշխարհը ունի հեղինակ մը կատարելապէս իմաստուն եւ բարի Մարդը որք չէ, ան Հայր մը ունի երկինքը. Նա ի'նչ որ ըրած է, կ'ընէ ու պիտի ընէ. ամէնը բարի են, Այսպէս է իմ անդրդուելի եւ անսահման հաւատքու. այս հաւատքը իմ զօրաւիգս է, իմ ապաստանս, իմ սփոփանքս:

Ա. Գուլգէն

Եթէ մարդիկ գիտնային թէ ի'նչ երանութիւն կայ աստո 512 — Գեղեցիկ ասացուածք

ուածավախ մարդուն հիւղակին մէջ, ո՞ւքան խորունկ է անոր քունը, որքան' լոին անոր հանգիստը, որքան ամփոփու միտքը, որքան անհոգ սիրտը. եթէ գիտնային թէ դիրքը որքան դիւրին է, բերանը որքան համով, սիրտը որքան ուրախ, անոնք բնաւ պիտի չզմայլէին ձայներու, ախտերու, կիրքերու ամբուխին, անբնական ախորդակի բռնութեանց որոնք զեղի մարդուն տանը եւ փառասէրին սիրտը կը լեցնեն:

ՃԵՐԷԺԻ Թ.ԷՅԼՐ

Գոհունակութեան աղբիւրը մտքէն բիւելու է. այն մարդը որ իր միտումը փոխելէն զատ, ուրիշ բան փոխելով ուրախութիւն գտնել յուսալու չափ քիչ բան գիտէ մարդկային բնութեան մասին, իր կեանքը ապարդիւն աշխատանքով պիտի վասնէն եւ պիտի բազմապատկէ վիշտերը զորոնք կ'աշխատի անհետացնել:

ՃԱՇԱՐԲ

Դրսի բաներու ազգեցութեամբ յառաջ եկող բարձրագոյն վիճակը, մտքի գոհունակութիւն է, որով ո՞չ մէկ կեանք աղքատ է եւ առտոնց անոր ամէն վիճակ թշուառութիւն է:

ՍԵՐ Փ. ՍԻՏԵՆԵ

Գոհունակութիւնը բնական հարստութիւն է, իսկ զեղիսութիւնը արուեստական աղքատութիւն:

ՍՈՒՐԱՏԷԱ

Շիտակ է գոհ ըլլալ մեր ունեցածով, բայց ոչ երբէք մեր եղածով:

ՍԵՐ ՃԵՐԵՄ ՄԱՐՔԻԲՐԸ

Ո՛վ երկինք, շնորհէ՛ ինձ միջակ վիճակ մը. ո՞չ շատ խոսրհ, ո՞չ շատ երեւելի, բնական պէտքերս հոգալու պէտք եղածն աւելի՝ որ կարենամ բարեկամներս հիւրասիրելու չափ բան մը աւելցնել:

ՄԵԼՐ

Զեղի կ'զանմ որ գոհունակ ըլլաք. նապաստակներու մասին կը պատմուի թէ ընդհանուրին հաւանութեամբ իրենք զիրենք խեղդել որոշեցին թշուառութեան զզ ացումէ մղուած, բայց երբ գորտերու խումբի մը հանդիպեցան, իրենցմէ աւելի վախ-

Հուտ սկսան քաջալերուելու միսիթարուեցան. բաղդատէ վիճակուեկմէ ցածերու հետո:

ՊԼՐՈՅ

Մեր ամենալաւ հարստութիւնը, մեր գոհունակութիւնն է:

ՃԵՐԵՄԻ

Ուրախ է այն սիրտը որուն Աստուած բաւական ոյժ եւ քառաւթիւն տուած է իրեն համար տառապելու. պարզութեան եւ աւրիշներու ուրախութեան մէջ իր ուրախութիւնը վիտուելու է,

ԼԿՎԵՐԸ

Գոհունակութիւնը մեր ունեւորութենէն կախում չունի դիեգինէսի համար տաշտ մը մեծ իսկ էր, բայց Աղեքսանդրի. համար աշխարհ պղտիկ կուտար:

ՔՈՂԵՐԸ

Կրօնքը ճշմարտութեան վրայ հիմնուած է եւ մարդուս լաւագոյն ու բարձրագոյն արտայատութեան միջոցն է:

Մարդ քանի կը պահէ իր գոյութիւնը աշխարհի վրայ, կը քոնքը ո՞չ կը հեռանայ, ո՞չ կ'անհետի եւ ո՞չ ալ կը մեռնի:

Արդի ըմբռնումով՝ կրօնքը բնական անհրաժեշտութիւնն է մարդուն:

Ինչպէս թուչունին համար օդին մէջ թուչիլ ու ապրիլ բնական է, մարդուն համար կրօնքի ներշնչող մթնոլորտին մէջ սընանիլ ու աճիլ:

Կրօնքը կեանք է եւ այս կեանքը մարդուս էութեան խոռոշէն կը զղսի, մարդուն հետ կը ծնի եւ անոր անքածան ընկերն է: Քրիստոնէութիւն եւ բարեգործութիւն, երկուքը հոգանեց բաներ են եւ մէկմէկու լրացուցիչ:

Ցիսուի նմանելու եւ անոր աշակերտ ըլլալու համար Աւետարանի պատուէրներուն հետեւելու ենք անպայման:

Աղօթքը իբրեւ ևնուք ընդ Աստուծոյ» մարդը Աստուծուն եւ Աստուած մարդուն մօտեցնող միջոց մըն է:

Մարդ ու Աստուած երբ իրարու հետ դէմ առ դէմ գանց,
երկնային օրհնութիւնները անձրեւի պէս կը թափին մարդուն
վրայ:

Առանց ներշնչումի ու վերացումի, գործնական չէ հոգեւոր
քարձագոյն կեանքը որը Աստուծոյ հետ շարունակական հա-
զողակցութեամբ կարելի է:

Անոր կը շվարեւ Աստուծոյ հետ, կ'ունենայ ամէն ատեն
ներշնչում, եռանդ, բարոյական կորով, քաջութիւն, բարի
նախանձ եւ մահուան վրայէն քալող անվեհեր ու խիզախ ոգի,

Մայրը՝ ազգերու արեւը, ցեղերու լուսինն է. հիմնաքարը
մարդկութեան եւ հոգին ընտանիքներուն, ինչպէս առանց հո-
գիի կեանքը գիակ մըն է, ցուրտ եւ անշունչ, նոյնպէս ալ ըն-
տանիքը առանց մօր մը՝ գիակ մըն է անվինդան ու գերեզմա-
նը ոսկերոտիքներու:

Խորհուր ու խօսող մարդկութիւնն է իր լեզուին ձեւակերպը
տուողը:

Հայր Արքէն Սյատընիան

Առատ գաղափարներու տէր ժողովուրդ մը, առատ ու ձոյի
լեզուի ալ տէր է. եւ գեղեցիկ մտքի տէր եղողը՝ գեղեցիկ լե-
զուր:

Հայր Արքէն Սյատընիան

Առակ թէ խօսք կը թուին, իսկ գրերը կը մնան,

ԱՌէն տեղ օրէնքներու թիւերը եւ յօդուածները կը բազ-
մապատկուին՝ մարդիկ առաքիւնութեան մղելու համար, բայց
օրէնքը կատարուելէ եւ օրինագրքերը կազմուելէ վերջ գոր-
ծադրութիւնն է որ մրափի ու քունի մէջ կը թողու, կը փո-
շուի:

Պարտականութիւնը առանց սէրի մեքենական գործողու-
թիւն մըն է միայն, եւ յոգնեցուցիչ եւ տաժանելի:

Այս կեանքին մէջ ոչ մէկը հասած է մեծ յաջողութիւննե-
րու մինակ եւ իր պարտքը կատարելով,

Երբ մարդ սէր դնէ իր պարտքին հետ, շատ աւելի մեծ

յաջողութիւններու կը հասնի, աւելի մեծ գործեր կրնայ կա-
տարել, աւելի բարձրերը եւներ:

Պարտքի շարժառիթը չկրնար ներշնչել մարդը մեծ գործեր
կատարելու, եթէ սէրը չէ՝ զայն դրդողը:

Սէրն է շոգին զոր կը շարժէ պարտականութիւններու մե-
քենան եւ ի՞նչ որ լոկ ու մինակ պարտք կը համարենք, սէրը
զայն կը փոխէ համոյքի եւ ուրախութեան:

Քրիստոնէական կրօնքը սիրոյ վրայ հիմնուած է եւ ոչ թէ
պարտքի վրայ:

Օրէնքին ու պատուիրաններու պարտադրած բոլոր պարտա-
կանութիւնները, քրիստոնէութիւնը մէկ բառի մէջ կ'ամփոփէ
զայն «Սէր»:

Ճշմարիտ ու շինիչ խանդավառութիւնը ծնունդ կ'առնէ
մաքուր ու բարձր իտէալներէ:

Դժուար է երեւակայել մարդ մը որ կարենայ խանդավառ-
ուիլ ցած, անարդ, գուեհիկ ու պժգալի բաներու համար:

Առանց եռանդի ու խանդի, ո՛չ մէկ գործ կատարուած չէ՝:

Ջեռացուցէ՛ք ձեր էութիւնը ողջ խանդավառութեան, ե-
ռանդի կրակով եւ թոյլ տուէ՛ք որ հրավառ զգացումներ ա-
չին ու զօրանան ձեր մէջ:

Զենք կրնար դիւրութիւնով եւ անտարբերութիւնով մէկ
կողմ ծրարել անցեալը եւ աննկատ ընել անոր արժէքը, վասնզի
մենք անգիտակրօբէն, անշմարօրէն ստացած ենք բոլոր այն
գաղափարները որոնք հիմք դրած են մեր նկարագրին, դիրքին
ու վարք ու վառքին:

Մարդ ոեւէ տեղէ չստանար անմահութեան գաղափարը.
ո՛չ փորձառութենէ, ո՛չ գիտութենէ, ո՛չ ալ արտաքին աշ-
խարհէն կ'ընդունի զայն, իր միտքը հնարած չէ՝ այդ գաղա-
փարը. իր հոգիի խորէն կը ծագի ան, կ'զգայ, կը տեսնէ ու
ձանչնայ զայն անմահ:

Կիզօ

Եթէ աւազի հատիկ մը չկորսուիր, իմ մէջս մտածող էակը պիտի վախնա՞յ մեռնելէ. ի՞նչ է այն վայրկեանը երբ մարդք դադրի ապրելէ. — Հոգին իր բանտէն ազատելու վայրկեանը — Մարմինը հող է, հող պիտի դառնայ, իսկ հոգին կ'իւլէ երկինք, ուսկից նա իջած էր.

Նիւթը կը փոխուի, կը փոփխուի, սակայն չե կորսուիր. միթէ հոգին նիւթէն աւելի ցած, ստորին պիտի լինէր. անէանալու սահմանուած քու շնչէն:

Աօլքէն

Ճանչնալ սկընապատճառ մը, պաշտել զԱնիկա, սքանչառ Անոր ամենակարսղութեանը վրայ, "Գովաբանել Անոր իմաստութիւնը, յանձնուիլ անոր բարի կամքին, ո՞չ ապաքէն պանք են որ կը զատորոշեն, կը զանազանենչ մարդը անբան կենդանիներէն: Արարիչը իր նմանութիւնովը ստեղծած է մեր հոգին. Աստուած անմահ է, մեր հոգին ալ անմահ է:

Պոսիւէ

Տիեզերքի վեհութիւնը եւ անհուն կարելիութիւնները աւենախոր ապաւորութիւնը կը ձգեն իմ վրայ. Աշխարհը դեռ կար, շատ երկար ձամբայ ունի Կտրելու իր առջեւը. եւ իմ համոզումն այն է թէ մարդուն հոգին լնդունակ է շատ աւելի բարձր յառաջիմութեանց քան որ երբէք կրցած է ձեռք բերել:

Կեանքի պայքարը միայն կենսաբանական բանաձեւ մը է, այլ անխախտ իրողութիւն մը:

Սլր Օլիվլր Լան

Բնազանցական բոլոր գաղափարները զիս տարակոյսի եւ երկբայութեան մէջ չեն թողուր հոգիի անմահութեան մասին, կ'զգամ զայն, կը հաւատամ անոր, կը բաղձամ անոր. պիտի ջատագովեմ զայն մինչեւ վերջին շունչս:

Ձ. Փ. Ռուսօ

Ո՞վ Աստուած, մեզ ստեղծած ես Քեզի համար. մեր հոգին անհանգիստ է մինչեւ որ ան հանգչի քու մէջդ.

Ս. Օզոստինոս

Լաւաշոյն կ'ըլլայ որ մարդիկ իրենց արժանիքէն պակաս ցոյց տան ինքզինքնին, փոխանակ իրենց յունեցած յատկութիւնն ալ ցոյց տալ ձգնելու Ոչ միայն համեմատութեան, այլ իրենց իսկ շահուն համար պէտք է աստիճանաբար յայտնել երենց արժանիքները, որպէսզի միշտ նո՞ր նո՞ր յատկութիւններ երեւան գալով՝ տեւական համակրութիւն մը կարենան շահիլ:

Եատ երիտասարդներուն դէմքը միմիայն անմեղութեան արտայայտութիւնը կրնայ ցոլացնել, բայց չափահասութեան մէջ՝ դէմքին արտայայտութիւնը իր կատարեալ ձեւը կ'ստանայ որով աւելի հետաքրքրական կ'ըլլայ:

Զափազանց համբերատար ու համակերպող ըլլալը, կամքէ զուրկ պլաւ կ'ենթադսէ:

Մարդիկ յաձախ ամենէն աւելի իրենց սիրածները կը վիրաւորեն, ինչու որ անոնց ամենափոքր մէկ արարքը իսկ չի կը նար զիրենք անտարբեր թողուլ. պահանջուտ կ'ըլլան անոնց հանդէպ, մինչդեռ անտարբերներս հետ շատ դիւրաւ կարելի է վարուել քանի որ անոնց ուեւէ ըրածը անտարբեր կը թողու զիրենք:

Որքա՞ն դժուար է իրարու հոգի հասկնալը եւ որքա՞ն շատ թիւրիմացութիւններ պիտի բարձուէին, եթէ հոգիները աւելի դիւրահազորդ եւ նուազ անթափանցելի ըլլային:

Ոչինչ այնքան շատ կրնայ վիրաւորել մարդկային հոգի մը, որքան բարկութեան միջոցին լսուած վիրաւորիչ խօսք մը:

Երբ իրարու հանդէպ վստահութիւնը պակսի, բարեկամութիւնը չի կրնար տիրել:

Զկայ այնքան մեծ սփոփանք որքան ունենալ ճշմարիտ եւ ազնիւ բարեկամ մը որուն կարենաս յայտնել քու ուրախութիւններդ եւ վիշտերդ. սիրտդ ճնշուած զգալ ու կարենալ յայտնել գանդատաներդ անկեղծ հոգիի մը:

Եատ դիւրին է ներողամիտ գտնուել անիրաւութիւն ընողներուն դէմ, բայց ո՞չ վատութիւն ընողներուն դէմ:

Արդարութիւնը սիրող անձ մը պէտք է որ անարդար եղող-

Ներու հանդէպ խստութեամբ վարուի եթէ չուզեր քաջալերել
անարդարութիւնը,

Շատեր փոխանակ ուրիշներու վշտին ցաւակից ըլլալու, կը
նախընտրեն ծաղրել գանոնք:

Աշխարհիս ամէնէն անգութ եւ անզգած մարդիկը անոնք
են որ միշտ հաճոյքի կեանք մը ապրած են,

Աշխարհի վրայ ինչ որ. ալ պատահի, մի' ընկճուիք, մի' ըն-
դունիք որ պարագաները ձեզմէ աւելի զօրաւոր են,

Ձ. Պ.

Զեր գլուխը պէտք չէ խոնարհի, նոյն իսկ եթէ վիրաւոր-
ուած եւ ցաւագին վիճակի մատնուած է:

Ձ. Պ.

Կրնայ ըլլալ որ նիւթական լինաներ կրած ըլլաք. երկար
տարիներու աշխատանքի արդիւնքը ձեր ձեռքէն եւած ըլլայ,
բարեկամի մը դաւադրութեան հետեւանօք գուցեն ի՞նչ պէտք
է ընել. թեւերնիդ հանգրիձել եւ նորէն փորձել բաղդը:

Ձ. Պ.

Զեր առողջութիւնը կրնայ խանդարուած ըլլալ. մտածեցէք
այն ատեն բոլոր անոնց վրայ որոնք այդ տեսակ փորձերու են-
թարկուած եւ քաջաբար անոնց մէջէն եւած են. Աշխարհ լե-
ցուն է անձանօթ հերոսներով, որոնք հազարումէկ ձախորդու-
թեանց ենթարկուած եւ սակայն քաջաբար դիմադրած են ա-
նոնց:

Ձ. Պ.

Խեղճ բարոյական մըն է այն որ չի սորվեցներ թէ մարդ-
կրնայ բարձրանալ իր սիալներով լեցուն անցեալէն՝ անցնելու
համար զինքը աւելի ազնիւ ապագայի մը հասցնող սանդուրի
աստիճաններէն. եւ մարդ չկրնար քարոզել աւելի դատապար-
տելի վարդապետութիւն մը, քան մերժումը ուեւէ յոյսի մարդ-
կային արարածի համար:

Զգիտենք թէ վաղը ի՞նչ կ'սպասէ մեզի. ոչ ոք կրնայ գու-
շակել ի'նչ որ պատահ վերապահած է:

Ձ. Պ.

Կտրիմ եղէ՛ք եւ քաջութիւննիդ մի՛ կորսնցնէք, ոյուն իսկ
եթէ ձակատամարտի ելքը վայրկեան մը ձեզի դէմ դառնայ:

Ձ. Պ.

Մարդիկ կան որոնք վհատած են ձէշդ այն վայրկեանին
երբ պիտի հասնէին յաջողութեան:

Ձ. Պ.

Եթէ չէք կրնար աւելի բան մը ընել, գոնէ տեղերնիդ հաս-
տատ մնացէք. հաւատաք ունեցէք ձեր անձին վրայ, կեանքի
վրայ, ձեր աստղին վրայ:

Ձ. Պ.

Եթէ կարելի չէ ճշգել այս հաւատալիքներէն ուեւէ մէկուն
արժէքը, անոնց նկարագիրներու վրայ ունեցած արդիւնքին
արժէքը բացայայտ է. որովհետեւ այն մարդը որ յարատեւ
վստահութիւն մը ունի իր յաջողութեան վրայ, շատ աւելի հա-
ւանականութիւն ունի յստակ տեսողութեան եւ ապահով շար-
ժումներ ունենալու՝ քան այն որ անդադրում կը կասկածի եթ
անձին վրայ:

Ձ. Պ.

Հսուած է թէ անկարելի է կեանքի մէջ յաջողիլ բարոյա-
կան, մտաւորական եւ նիւթական ձեռնարկներու մէջ, առանց
իր սիրուց, ձեռքերը եւ ուղեղը ձերբագատելու վախի խոչն-
դուաներէն:

Ձ. Պ.

Աշխարհի վրայ ամէնէն աւելի մեզի պէտք եղածը այն բանն
է որ յառաջ մղէ զինզ եւ ի յայտ բերէ մեր լաւագոյն յատ-
կութիւնները. վախը ձիշդ ատոր հակառակ արդիւնքը կուտայ:

Ձ. Պ.

Դաստիարակութիւնը չէ՛ այն զոր մարդ կ'ընէ ուրիշներ հա-
մար, այլ այն զոր մարդ՝ իր անձին համար կ'ընէ:

Ձ. Պ.

Դաստիարակութիւնը չի ցոլանար հոգիի մը վրայ ըրած
ազդեցութեանը մէջ, այլ այն կերպին մէջ որով այդ հոգին
կ'ազդուի ու կը հակազդէ:

Ձ. Պ.

Կաղնին ամբողջ կը պարփակուի խոզկաղինին մէջ եւ մարդը ամբողջ տղուն մէջ: ի՞նչ որ կ'ընեն տղուն անոր շուրջը, անոր օհնելու կամ զայն հարկադրելու համար, զայն յառաջ մղելու պամե՛տ կեցնելու համար, աղեկ կամ գէշ է անոր՝ այն կեր- կը պատշաճեցնէ իր կամքին, իր կեանքին եւ իր գործերուն:

Ֆ. Պ.

Բարոյական ամէնէն փրկարար օժանդակութիւնը զոր տղայ մը կրնայ դունել իր յարկին մէջ, այն ներշնչումն է որ պիտի թոյլատրէ իրեն իսքզինքը ձանչնալու: ի՞նչ որ կը հարկադրեն զինքը չընել, չի նպաստեր իրեն նկարագիրը կազմելու: Դաս- տիարակական դրութիւն մը որ իրեն մեկնակէտ ունի այն գա- զափարը թէ բոլոր տղաք իրարու կը նմանին եւ կրնան կրթը- տուած է:

Ֆ. Պ.

Մարդկային արարածը ո՞չ քարակոյա մըն է, ո՞չ լուբիա Հրա՛շք մը, խորին խորհուրդ մը, Աստուծոյ մէկ նոր յայտնու- թիւնն է ան:

Ֆ. Պ.

Գործերը, նայուածքները, խօսքերը եւ քայլերը կը կազ- ման այբուբէնը որոնցմով կրնան հեգել նկարագիրը:

Լ. Վ. Բ.

Նկարագիրը կատարելապէս կրթուած կամք եւ կատարեալ ուսումի փափաք մըն է:

Ն. Վ. Բ.

Նկարագիրը չփոխուեր, այլ գաղափարները կը փոխուեն:

Գերեզմանէն անդին երկու թանկագին բաներ ունիք, մեր վարկը եւ մեր կեանքը. սակայն ցաւալի է որ ամենաանարդ միւսէն:

Վ. Օ. Բ.

Երբեմն մենք մեր անձէն այնքան տարբեր ենք, որքան տարբեր ենք ուրիշ անձէ մը:

Այս է նկարագրին սահմանումը. — Ամբարուած ոյժ մը որ կը ներգործէ ուղղակի ներկայութեամբ եւ առանց միջոցի: Լ. Վ. Բ.

Կարգ մը նկարագիրներ կան, որոնք քիմիական մարմիննե- րու նմանութիւն ունին: Ծատ լաւ են իրենք իրենց մէջ, բայց կը թուշին մերժելով ամենայետին կապացութիւն իրարու հատ:

Լ. Վ. Բ.

Մի՛ ըսեր թէ մարդ մը կը ձանչնաս մինչեւ որ ժառանգու- թիւն մը չբաժնես իրեն հետ:

Լ. Վ. Բ.

Ի՞նչ է իրական փորձաքարը նկարագրին, եթէ ոչ աչոր զարդարմը աճումը ամենօրեայ տագնապի եւ շփոթու- թեանց, գործողութեանց եւ հակագեցութեանց մէջէն:

Ա. Յ. Բ.

Ամենալաւ մարդիկները թերութիւններով ձուլուած են:

Գեղեցիկ բնաւորութիւնները գեղեցիկ բանաստեղծութեանց պէս են, առաջին երկու տողերուն ակնարկ մը կը բաւէ կար- ծիք տալու գեղեցկութեանց մասին որ քեզի կ'սպասէ եթէ շարունակս կարդալ:

Լ. Վ. Բ.

Տաղանդները կը դաստիարակուին առանձնութեան մէջ, բայց նկարագիրը կեանքի փոթորկալից ծովուն վրայ:

Ա. Յ. Բ.

Ի՞նչ որ հիւսեցինք մեր նկարագրին մէջ, մեր կեանքի շրջանին, միայն զայն կրնանք տանիլ մեր հետ:

Բարի վարկ մը շահելու կերպն է ջանալ լլլալ այն ի՞նչ որ կ'ուզես երեւալ:

Ս. Կ. Բ.

ԱՇԽ ԺԱՐԴ ՀԱՐՈՒՍՈ Եւ ԳԻՄՈՒՆ ՀԿՐՆԱՐ ԸԼԱԼ, ԲԱՋ ԱՄԷՆ
ԺԱՐԴ Ուղղամիտ ԿՐՆԱՅ ԸԼԱԼ,
ԹօՏեր

Մարդուն մէջ բան մը կայ որ գեղեցկագոյն է եւ նկարա-
գեր կը Կոչուի: Նկարագիրը մարդն ի՞նքն է: Մեծ նկարագիր-
ները թագաւորներն են բարոյական աշխարհի:

Կմբըսըն

Եթէ մէկը քսակս կը գողնայ, հոգ չեմ լներ, ատիկա ու-
սեղնն էր, իմ եղաւ եւ գարձեալ ուրիշ մը պիտի փոխանցուի:
Իսկ երբ մէկը նկարագիրս կը գողնայ (Կ'աւրէ) անիկա իմ բա-
րոյական մահն է:

Ելյօնիր

Մարդիկ, այն ատենմիայն կրնաք դաստիարակուած սեպ-
սւիլ երբ միջոց Կ'ըլլաք որ ձեր քաղաքը կամ գիզը, որուն
մէջ Կ'ապրիք, աւելի գեղեցիկ եւ աւելի բարոք բնակավայր
մը դառնայ:

Ամէն բանէ վեր սիրեցէք կեանքը եւ հաւատարիմ գըտ-
նուեցէք անոր:

Ներկայիս հիւանդութիւնն է վախնալ կեանքն:

Կանդինք քաջերու նման Աստուծոյ համար, բարութեան
համար, իսաղաղութեան համար եւ ճշմարիտ ու կենսունակ կը-
րոնքի համար:

Տ. Նէրի Թաւատիկ

Եթէ վերլուծենք պատմութեան ճշմարիտ դիւցազունե-
րուն անձնազոհ արարքները, անոնց մէջ կը գտնենք պարտքի
զգացումին հետ միացած սիրոյ զգացումը:

Պարտականութիւն առանց սիրոյ մեքենական գործողու-
թիւն մըն է միայն, ձանձրացուցիչ եւ տաժանելի:

Հատ դժուար է կեանքի ժեռուտ Ճամբէն քալելը. միակ
ոյժը որ կը հարթէ ու կը դիւրէ այդ Ճամբան՝ Սէրն է:

Երբ մարդ կեանքը կը զոհէ, կեանքը փրկելու շարժա-
ռիթով, այդ անձնազոհ դիւցազնութիւնը կը փառաբանուի:

Պարտքի Ճամբան անհարթ է եւ անկէ քալելը՝ դժուարին:

Այն գործաւորը որ ժամը զարկածի պէս կայծակի արա-
գութեամբ գործիքը ձեռքէն կը ձգէ, թերեւս իր պարտքը
կատարած է, բայց յայտնապէս գործելը բեռ մըն է իրեն.
գործիքը մէջ հաճոյք չունի, սէրը կը պակսի:

Այն աշակերտը որ իր աչքերը միշտ պատի ժամացոյցին
սլաքին է ուղղած, չյաջողող աշակերտներէն մին պիտի ըլլայ:

Կաթիլ մը սէրը, բեռ մը պարտքէն աւելի կ'արժէ:

Երբ մարդ սէր կը դնէ պարտքի փուշերուն մէջ, շատ ա-
ւելի մեծ գործեր կրնայ ընել, շատ աւելի բարձրերը կրնայ
թուիլ եւ թառիլ կարողութիւններու կատարին:

Անոնք որ Կ'ըսեն թէ կոյր Ճակատագիր մը գոյութեան
քերած է ամէն ինչ որ կը տեսնենք, յայտնած Կ'ըլլանք մնջ-
անհեթեթութիւն մը, քանզի ի՞նչ աւելի մեծ անտեղութիւն
քան կոյր Ճակատագիրը որ գոյացուցած լինի խորհու, իմացա-
կան էակներ:

Սօնիկսիթէօ

Երկրէ վեր բարձրանալու համար, ո'վ մարդ, պէտք են
քեզի թեւեր, հաւատք եւ սրտի մաքրութիւն, ասոնք կը տա-
նին քեզ միայն բարձրունքն երջանկութեան, ու յաւիտնական
լոյսի:

Պօնիկ

Հաւատքն է վստահութիւն Աստուծոյ գոյութեան եւ նա-
խանամութեան, հաւատքն է հիմն ամէն կրոնքի:

Ա. Փ. Օլիվը

Հաւատքն է այն խոր համոզումը թէ Աստուած ուղղակի
կերպով կը միջամտէ մարդկային գործերուն:

Ա. Փ. Օլիվը

Հաւատքով սիրուն ու հոգին կը յանձնուին առաջին պատ-
ճառին, իբրև ամէն բարեաց հեղինակին՝ ամենակարող Հօրը:

Ա. Փ. Օլիվը

Հաւատքը մարդկային հոգւոյն ամէնէն վսեմ, ամէնէն
քեզմաւոր գացումն է: Անհաւատութիւնը ամէնէն այպանելի,
ամէնէն անարժ, ամէնէն գծուձ զգացումն է, առանց հաւատքի
մարդն հաշմանդամ է:

Պիգրու և Պրոկիլի

Կրօնքը կը խոստանայ ու կ'երաշխաւորէ մարդուն ապա-
գայ մը որ կը վարձատրէ ներկայ թշուաւութիւնները:

Մատամ և Մէնքրիօն

Կը շոշագայինք մտքով Արարիչին բոլոր գործերուն շուրջ.
Կը տեսնենք անոր մանր ու մեծ գործերուն մէջ իմաստութիւն
մը ա՛յնքան խոր եւ ա՛յնքան գաղտնածուկ որ մեր միտքը
կը յափշտակուի եւ կը խորասուզի այդ խոկումներուն մէջ:

Կայ օրէնք մը որ կը տիրէ միանգամայն անհատին եւ
մարդկային ցեզին վրայ: Երբ մարդ կը տեսնէ բնութեան մէջ
ուեւէ գոյ եղող մարդին նպատակի մը համար, կը հաւատայ
«պատճառի» մը գործունէութեան:

Մարդկային մշտական ձիգ մը կայ փնտուելու եւ հասկը-
նալու համար իրերու եւ իրողութեանց պատճառը:

Հաւատալ Արարչութեան՝ անհրաժեշտ պէտք մըն է մարդ-
կային մտքին եւ սոյն պէտքն ապացոյց: Արարչութեան իրա-
կանութեան:

Չեմ կրնար հաւատալ թէ անզգայ նիւթը կարող եղած է
գոյացնել կենդանի եւ մտածող էակներ. թէ՛ կոյր ճակատագիր
մը կարող եղած է յառաջ բերել իմացական էակներ, թէ՛ ինչ
որ բնա՛ւ չը խորհիր, կարող եղած է ի գոյ ածել խորհող, մտա-
ծող էակներ:

Տիպար մարդու մը յատկանիշերէն մէկն է անձը զսպելու
առաքինութիւնը: Դիւրին է ամէն բանէ յուզուիլ եւ անգամ
մը այս կողմ շարժիլ, անգամ մըն ալ այն կողմ. մէկ վայրկ-
եանին քաղցրաբարոյ ըլլալ, միւս վայրկեանին՝ վագրաբարոյ.
սակայն հանդարտ մնալ, խօսքերը կշռել, անձին տէր ըլլալ եւ
բանավարութեան ատեանին առջեւ ամէն զդ ացում քննութեան

հնթարկելէ ետքը վճիռ արձակել՝ ձի՛շդ ա՛ս է որ դաստիարա-
կութիւնը, ի մասնաւորի բարոյական դաստիարակութիւնը կը
ջանայ յառաջ բերել մարդուն մէջ: Հերպլր Սփէնսը

Ազատութիւնը կարենալ ընելուն վրայ չէ, այլ ուզել կամ
չուզել կարենալուն վրայ:

Ազատութիւնը լաւ կազմակերպեալ ամէն ընկերութեան
հարկաւոր մէկ տարրն է, վասն զի առանց անոր մարդիկ ո՛չ
քարոյական են, ո՛չ պատասխանատու. եւ գլխաւորաբար հար-
կաւոր է ամէն ժողովրդավարութեան, վասնզի առանց անոր՝
ժողովրդական վիհապետութիւն չենք կրնար ունենալ: Հրաժա-
րել իր պատութենէն՝ կը նշանակէ իր մարդու յատկութենէն,
մարդկութեան իրաւունքներէն, նո՞յն իսկ իր պարտականու-
թիւններէն հրաժարի:

Ժ. Փ. Թուսօ

Ազատութիւնը կորսնցնելէ յետոյ ի՞նչ կը մնայ այլեւս. ի՞նչ
վրկութիւն կարելի է յուսալ մարդուս ազատութիւնը բառնա-
լէ յետոյ. ազատութիւնը եւ կեանքը մէկ քայլի վրայ կը գնան:

Ս. Ամիօ

Ազատութիւնը չի կրնար համաձայնիլ տկարութեան հետ:
Ստոյիկեան մեծութիւնը տառապած հոգիներու յատուկ է:

Բարոյական աշխարհին թաղիկները հոգիի անդաստաննե-
րուն մէջ կը վթթին եւ կը զարդարեն անձը:

Ն. Սեպուհեան

Առաքինութիւնը այս է ամենուրեք, ինչու որ Աստուծմէ
կու գայ, մինչ ուրիշ ամէն բան մարդոցմէ է:

Ալլեկու

Եթէ մարդ ծերանալէն ետքը կ'սկսի առաքինի ըլլալ, Աս-
տուծոյ զոհ մը բերած կ'զլլայ չարին մնացորդներէն:
Սուխիքրի

Առաքինութիւնը միակ բանն է զոր մարդիկ կարող չեն չա-
ռաջար գործածել, քանզի առաքինութիւն չէ այն բանը որ
կրնայ չպարագար գործածուիլ:

Պոսէր

Առաքինութիւնը առանձին ճշմարիտ ազնուականութիւն է:
Կիթիքրի

Եթէ կրնաս լաւ ըլլալ առանց առողջութեան, կրնաս նաեւ
երջանիկ ըլլալ առանց առաքինութեան:
Պրեք

Գարնան առաջին օրերը նուազ գեղեցիկ են քան նորաբող-
բոջ առաքինութիւնը երիտասարդի մը:
Վունարկ

Անոնք որ թերահաւատ են առաքինութեանց գոյութեան
մասին, այն պատճառաւ թէ մարդիկ ալ կատարեալ էակներ են,
նոյնքան պատճառ ունին ուրանալու արեւուն գոյութիւնը՝
առարկելով թէ միշտ կէս օր չէ':
Ճեյր

Առաքինութիւնը թանկագին քար մըն է, որքան պարզ,
այնքան գեղեցիկ:

Պազօն

Առաքինութիւնը բարեկամութեան ծնողն է ու հոգատարը
միանգամայն. չիք բարեկամութիւն առանց առաքինութեան:
Կիկերոն

Առաքինութիւնը գեղեցկութիւն է:

Ճեյբորի

5 12 — Գեղեցիկ ասացուածք

ՄԱՐԴԱՐՏԱՇԱՂԻԿՆԵՐ

ԱՌԱՔԻՆՈՒԹԵԱՆ ԲՈՒՐԱՍԱՆԷՆ

Առաքինութիւնը երեք մասերէ կը բազկանայ. Ժուժ կա-
լութիւն, հաստատամտութիւն եւ արդարութիւն,

Եպիկուրոս

Առաքինութիւնը թէեւ ցնցոտիներ կուտայ, սակայն ոսկի
շքանշաններու ալ կ'արժանացնէ: Եթէ անոր ծառայելու քեզ
կ'աղքատացնէ, մի՛ ամշնար Աղքատութիւնը քեզի անպատեհ
կընայ ըլլալ, բայց անպատուութիւն չ'բերեր,

Փորիլս

Եթէ մեր առաքինութիւնը մեր առջեւէն չերթայ, այս-
պէս հաշիւ ընելու է թէ չունինք զայն:
Ճեյբորի

Պիտի ուզէի առաքենի ըլլալ լո՛կ իմ անձիս սիրոյն եթէ ոչ
ոք գետնար զայն, ինչպէս մաքուր պիտի ըլլայի իմ անձիս հա-
մար, եթէ ո՛չ ոք տեսնէր զիս:

Ճեքրոպիր

Առաքինութիւնը շատ քարոզիչներ ունի, բայց քիչ մաս-
տիրոսներ:

Ճելլէտիսիս

Առաքինութիւնը մարդիկ երեւելի կ'ընէ երկրի վրայ,
հոչակաւոր գերեզմանին մէջ եւ անմահ երկնքին մէջ:

Այսերը կանանց ուզածին պէս պիտի ըլլան. եթէ կ'ուզէք
որ այսերը մեծանձն ու առաքինի ըլլան, սորվեցուցէք կանանց
մեծութիւն եւ առաքինութիւն:

Փան Փագ Ռուսօ

Աւաջին առաքինութիւնը լեզուն զսպելն է:

Զկայ ուրէ առաքինութիւն այնքան իրական մեծ եւ աստ-
ուածային որքան արդարութիւնը:

Էլեխըն

Մարդու մը առաքինութիւնները իր գործերուն մէջն է
որ կրնաս տեսնել:

Առաքինութիւնը սրտի բանականութիւնն է:

Հիւանդները խնամելը՝ քրիստոնէական առաքինութեան
գլխաւորներէն մին ի գործ դնելն է:

Մոլութեան համար ներումը՝ առաքինութեան դէմ դաւա-
ճանութիւն է:

Այն առաքինութիւնները զորս ցոյց տալ կ'ուզէ մարդ, սին
ու կեղծ առաքինութիւններ են:

Պօսիւէ

Առաքինութիւնը երեք մասերէ կը բաղկանայ. ժուժկա-
լութիւն, հաւատարմութիւն եւ արդարութիւն:

Վայիկուր

Առաքինութիւնը պատերազմի վիճակ մըն է, որուն մէջ
ապօբեռ համար հարկ է շարունակ իր անձին դէմկուուի մարդ։
Փան Փագ Ռուսօ

Բոլոր գեղեցկութիւններու գեղեցկագոյնը առաքինու-
թիւնն է:

Ելեխըն

Նուազ շնորհազարդ են նախընծայ օրերը գարնան, քան
նորաքողբոջ առաքինութիւնը երիտասարդին:

Պօսիւէ

Զիք առաքինութիւն առանց կրօնի եւ ոչ երջանկութիւն
առանց առաքինութեան:

Տիտրո

Նաւաբեկութենէն ու մահուընէն աւելի վտանգաւոր են
այն հեշտութիւնները որ առաքինութեան դէմ կը պատերազ-
մին:

Տ.

Ճշմարիտ ծերութիւնը առաքինութիւն է եւ ո՛չ թէ մազե-
ռու ճերմակութիւնը, վասնզի պատիւը առաքինութեան կուտան
եւ ո՛չ թէ մազերու ճերմակութեան:

Մարկոս Սւենիխոս

Այն որ առաքինասէր կը կարծէ իր անձը, պարտի այնպէս
ճշդապահ ըլլալ իր բոլոր խոստումներուն մէջ, որ իր խօսքը լոկ
ապահովագոյն համարուի քան ուրիշներուն երդումը:

Աղուոր բառերն ու սիրաշահող երեւոյթը քիչ անգամ կ'ըն-
կերանան ճշմարիտ առաքինութեան:

Եթէ ժողովուրդը առաջնորդուի օրէնքներով եւ ուզուած
միախեւութիւնը դրուի անոնց պատիժներով՝ անոնք պիտի ջա-
նան խուսափիլ պատիժէն, բայց ամօթի զգացում պիտի չունենան:
Սակայն եթէ անոնք առաջնորդուին առաքինութեամբ եւ ուզ-
ուած միաձեւութիւնը տրուի անոնց պատշաճութեան կանոննե-
րով, անոնք պիտի ունենան ամօթի զգացումը եւ աւելի՝ պիտի
ըլլան բարի:

Բնիկ առաքինութիւններու պլայուն լոյսը աննշմար կը մնայ
արդիական բարուց լոյսին մէջ:

Կը սիրենք առաքինութիւնը եւ կը փառաբանենք զայն

ցորչափ ոեւէ զոհողութիւն չի պահանջեր մեզմէ, բայց անոր հասնելու համար երբ դոյզն ճիգ մը հարկ ըլլայ, յօժարակամ կը ծաղրենք զայն:

Սիպիլ

Առաքինութիւնը, ընդհանուր առևամբ, պարտականութեան շաւզէն կը զարտուղի քիչ մը. ամէն պարտականութիւն առաքինութիւն չէ. նախախնամական երկնային ինչի մը դրոշմը կը ճգնի տեսնել մարդկային միտքը անոր մէջ՝ որ առաքինութիւն է:

Ա.

ՃՇՄԱՐՏՈՒԹԵԱՆ ՇԹԱՂԲԻՒՐՆԵՐ

Ճշմարտութեան շէնքին մօտենալու դուռ մը կայ, այն է գիործառութիւնը:

Պէյարտ Թէյլբր

Անոնք որ ճշմարտութիւնը գիտեն, հաւասար չեն անոնց որ ճշմարտութիւնը կը սիրեն. եւ անոնք որ կը սիրեն զայն՝ հաւասար չեն անոնց որ հաճոյք կը գտնեն ճշմարտութեան մէջ։

Կոմիտեկիոս

Հակածաւութիւններ եւ բանավէճեր միայն մէկ նպատակի կը ծառայեցուին. այն է՝ ստուգել եւ հաստատել ճշմարտութիւնը. Հակածաւուղներու թէ ոգին եւ թէ խօսքերը այս նըպատակին պէտք է որ ուղղուին։

Ա. Իզնատիոս

Բան մը չկայ որ տեւական ըլլայ, եթէ ճշմարտութեան գրայ հաստատուած չէ։

Երկար ատենէ ի վեր հրաժարեր եմ փնտուէ աշխարհի վրայ աւելի հետաքրքիր ու գեղեցիկ հրաշալիք մը, քան ճշմարտութիւնը կամ առնուազն զայն ձանչնալու մարդկային ճեղը։

Մօրիս Մէրէրլինկ

Ճշմարտութիւնը աղամանդի մը նման է որ անկիւնաւոր բեւեռներ ունի. միայն մէկ կողմէն պէտք չէ՝ նայինք, այլ միւս կողմերէն ալ, եթէ ո՞չ վտանգ կայ որ «միակողմանի» դառնանք ու ամբողջ աղամանդը չտեսնենք:

Կենդանի Տէրը այսօր ալ իր ճշմարտութիւնը կը յայտնէ ապրող մարդոց սրտերուն։
Սքրահամ Լինքը

Ամէն ճշմարտութիւն յարմար չէ ըսելու, սակայն միշտ լաւ է լսելու համար։

Գեղեցկութիւնը ճշմարտութիւն է եւ ճշմարտութիւնը գեղեցկութիւն. այս է ձեր բոլոր գիտցածը երկրիս վրայ եւ այս է ձեր բոլոր գիտնալիքը։
Քից

Ճշմարտութիւնը փնտուէ անկեղծօրէն, եւ ինչ ճշմարտութիւն որ կը գտնես՝ ամուր բռնէ զայն Ուժան որ ճշմարտութիւն ստանաս, աւելի շատ եւ աւելի մնջ ճշմարտութիւն ստանալու ընդունակութիւնդ կը զօրանայ. սորմէ՛ ապացոյցներ կշռել, ո՞չ թէ լոկ խօսքերով համոզուիլ։

Մարդկութիւնը գերազանցապէս յաւիտենական ճշմարտութիւնը կը փնտուէ։

Ո՞չ է հնար ճարագի ճանաչել ի գիշին տեղողջ. եւ ո՞չ ճշմարտութեան ի մերկեալ եւ ի տղմային սրտի։

Դեւոնի Ս. լիւսան

Ճշմարտութեան մը փաստը ճայնին թափին մէջ չէ։ Ճշմարտութիւնը յաւէտ կը խորշի աղմուկէ։

Ճշմարտութիւնը ջահ մըն է, բայց զարհուրելի, առջեւէն կ'անցնինք, աջքերնիս կիսաբաց, եւ կը վարնանք այրուելի։

Ճշմարտութիւնը նուրբ, թափանցիկ քող մըն է, որուն ետին կարելի չէ՝ պահութուք խաղալ . . .
Ն. Ա.

ԿԱՅԾԵՐ՝ ՄՏԱԾՈՒՄԻ ԴԱՐԲՆՈՑԵՆ

Եթէ մատղաշ ծնումը կարենար խօսիլ, պիտի ըսէր. «Կ'ուզեմ աճի, կ'ուզեմ մեծնալ, կ'ուզեմ լաւ պտուղներ տալ, կ'ուզեմ աշխարհի լաւագոյն ծառերէն մէկը ըլալ։»

Այսպէս պէտք է ըսեն եւ ըսեն մարդիկ. «Պիտի ուզեմ» ըսելով մարդիկ լաւ գործեր կրնան ըսել։

Ժամանակը լաւ եւ օգտակարապէս գործածելու գլխաւոր պայմանն է առտուն կանուխ ելլել։

Պէտք է աքահ ըլլալ ժամանակին համար. մինակ ներելի եւ օգտակար ագահութիւնն է ասիկա։

Վայելութիւնը կը պահանջէ որ գեղեցիկը միշտ կօդուած ըլլայ ճշմարտին հետո։

Մեծ ու տիպար հոգիները սիրոյ այս մտրակին տակ կոչում մը գգացած են ծառայելու աշխարհին. անոնք սիրոյ շարժիչ ոյժովը իրենց մասնաւոր առաքելութիւնները կատարած են վսեմ փաստի մը համար։

Դրամը մարդս հարուստ կը դարձնէ, ուսումը մարդս կը մեծցնէ։

Բարձր տիտղոս ունեցող տիրականին մէջ, ոչինչ արժ ող անձ
մը կը նմանի ոտանաւորի մը կամ ոեւէ գրուածքի մը որուն
վերնագիրը առաջին ակնարկով դէպ իրեն կը մագնիսացնէ ըն-
թերցողը, Կակայն իր պարունակութիւնը կը յուսախաբէ վերջու:

Ծովուն ալիքները խարակները ու խութերը կը ծեծեն,
ինչպէս ցաւերն ու վիշտերն ալ սիրտերը կը հարուածեն:

Անիկա որ իւր անձին ազատութիւնը կ'ուզէ միայն եւ ու-
սիշներունը կը զլանայ, բռնաւոր մըն է:

Բացարձակ պետի մը առջեւկոյք հնազանդութիւնը, մարդս
անբանութեան կ'առաջնորդէ:

Բացարձակ իրաւունքը առաջինն է, նաեւ հիմը միւս բոլոր
իրաւունքներուն:

Մեծամեծներու փառասիրութեամբ սկսող պատերազմները
կը վերջանան ժողովուրդներու թշուառութեամբ:

Երբ պատերազմը տէրութեան մը պահպանութեանը համար
մար՝ ոճիր մըն է, իսկ երբ աշխարհակալութեան հա-
րաց քաղաքակրթութեան:

Կը մաշեցնէ, բայց կը փայլեցնէ միեւնոյն ատեն,
Առանց բարի գործերու, գիտութիւնը տարբերութիւն չու-

Բնութեան մէջ գտնուող բոլոր էութիւններէն, զորս ու-
սումնասիրեցի, կ'սէ, թիւվիէ ֆրանսացի նշանաւոր բնապա-
տումը, չգտայ բան մը աւելի լինասակար, ֆան ծոյլը:

Մարդուս սորվելիք առաջին բաներէն մէկն է նեղուիլ գիտ-

եթէ պատերազմը իբրեւ քաղաքներու եւ քաղաքակրթու-
թեան քանդիչ անարդ գործ մըն է, միեւնոյն ատեն զսեմ հան-

Մարդկային ընկերութիւնը տեսակ մը ուրիշ ընտանիք է,
ո՞վ որ իր ընտանիքն ապականուած կ'ելլէ, ապականուած կը
մտնէ մարդկային ընկերութեան մէջ:

Կատարելութեան հասած մարդ մը կենդանի էակներու ա-
ռաջինն է, բայց երբ առանց օրէնքի կ'ապրի, ամէնէն յետինը
կը դառնայ:

Բաղդը հակառակ տարբեր երեւոյթներ ունենալուն՝ մի-
եւոյն բանն է յաձախ, եւ եթէ ասկա հասկնային, փոխանակ
իրար ուտելու, իրարու ձեռք պիտի տային եւ միասին պիտի
տանէն կեանքի հոգերն ու գժուարութիւնները:

Եթէ գլխի սերենք, ա'լ ինչո՞ւ կը յալթենք:

Զի կրնար գեղեցիկ ըլլալ երես մը որ իր ետեւ արժանիքէ
գուրգ նկարագիր մը կը ծածէ:

Մարդուս էական ազատութիւնը այն ամուր հիմն է, որուն
կրայ զետեղուած է մեր քաղաքային ազատութեան իրաւունքը:

Պէտք է կեանք մը ունենալ իր կամքը յարգել տալու ի-
րաւունքը պահանջելու համար:

Աշխարհի մէջ քաղաքացի մը ըլլալէ առաջ, նախապէս ես
պարտիմ զգալ իմ խղճմտանքիս մէջ թէ ես անձ մըն եմ:

Ժ. Փիլ Սիմոն

Առանց ազատութեան՝ չկայ բարոյական, վասնգի սռանց
անոր՝ չկայ պարտականութիւն եւ պատասխանառութիւն:

Հողին կազմութիւնը պատասխանառու է մարդուն շատ մը
արարքներուն:

Մէկը պիտի սաւառնի, միւսը պիտի սողայ:

Երբ խիղճը կը խօսի, պէտք է մտիկ ընել անոր:

Ա. Տիգիբի

Արտաքին պատերազմը բան մը չէ, քաղաքային պատերազմը ամէն բան է,

Արտաքին պատերազմը արմուկին վրայ քերթուուք մըն է, իսկ քաղաքային պատերազմը վէրք մըն է որ կը կրծ լեասդը:

Ամէն հտէալ տեսանելի մարմնացումի մը պէտք ունի:

Ամէն գաղափար բնակարան մը կ'ուզէ, ամէն հաւատալիք իր տաճարն ունենալու է:

Բոլոր արարածներուն մէջ միայն մարդն է որ կ'աղօթէ. քարոյական բնազիներուն մէջ ամենեւին չկայ աւելի բնական, աւելի տիեզերական, աւելի անպարտելի բնուզդ քան աղօթքը: Մանուկը սիրայօժար ճշմարտութեամբ կը կատարէ զայն, ծեծերջալոյի օրերուն,

Աղօթքը կը բարձրանայ մատաղատի շրթներէ, որ հազիւ կը թոթվեն Աստուծոյ անունը եւ օրհամականի շրթունքներէն որ այլեւս ոյք չունին արտասանելու զայն:

Ամենուրեք ուր մարդկէ կ'ապրին, հոգեյոյզ տպաւորումիան, ծունդերը կը բարձրանան պէպի վեր, ձեռքերը կը երկրպագելու Աստուծոյի:

Աւրախութեան կամ տիրութեան պահուն հրապարակաւտանի. աղօթքի կը դիմէ աղօթքի, իբրեւ վերջին ապաստանի. աղօթքի միջոցաւ կը խնդրէ իր պէտքերը:

Աղօթքն է զօրակիք իր տկարութեան ատեն, սփոփանք բարձրանայ:

Կիզօ

Աղօթքն է մարդուն բնական վերացումն առ Սստուած, առանց աղօթքի սկսուած օրը չարագուշակ է, մարդ ընդ միշտ եւ գործելու բարին Օրուան գործերդ երբ բոլոր ուշադրու-

տարելու համար հայցէ՛ անոր օբնութիւնը եւ Ան պետի գործէ քեզի հետ, քեզմով եւ քեզի համար:

Սբ. Թրանսուա

Օրէ օր այնքան բազմահատոր գրքեր կը հրատարակուին, որ շատ դժուար է որոշել թէկ՞նչ կարդալու ենք. Մէկ գիրք մը կրնայ որոշել մարդու մը յաւիտենականութիւնը, թենիսամին ֆրանքին կ'ըսէր թէ՛ Ճառ բարիք ընելու» անունով գիրքը կարդալով իթ յաւիտենական կեանքը ձեւակերպեց:

Տառապանքը, վիշտը, ցաւը եւ արտասուքը մարդկային կեանքի անբաժան ընկերներն են:

Վիշտը չսպասեր որ մենք իր մօտը երթանք կամ զինքը հիւըընկալենք, այլ ինքնակոչ հիւրի մը պէս անանկ ատեն մը կու գայ որ մեզի յանկարծակիի կը բերէ եւ չենք կոնար խուսափել երմէն:

Ոմանք վշտէն ազատագրուելու համար անտարբերութեամբ ապրելը ազդու դարման կը նկատեն:

Վիշտը իմաստասէրներու կողմէ ուսումնասիրուած նիւթ մըն է, բացայայտ իրականութիւն մը որմէ ոչ ոք կոնայ փախչել:

Աստուած չէ՛ ուզած եւ չուզեր որ մարդիկ տառապին:

Աստուծունէ հեռանալ կը նշանակէ գերի ըլլաւ մեղքի, իսկ մեղքին պատիժը տառապանք է ինքնին:

Աստուած մեր տառապանքներուն մէջ սեզ չի մոռնար, այլ կ'ըսէ. «Դուն քեզ կորունցուցիր, ո'վ իսրայէլ, բայց քու օդութիւնդ ինձմէ է»:

Ուխտա Փ. Փ. Փ. Ամ. 9.

Արցունքը սիրտն ու հոգին կը դաստիարակէ. եւ առանց տարակուսելու կրնանք ըսել թէ ո'վ որ արցունք թափած եւ տառապած է, սորված ըլլալու է կեանքի դասերէն շատերը:

Վիշտը ոմանց սիրտը փոխանակ կակուղցնելու, կը կարծր-

ցնէ եւ կը վատթարացնէ —ինչպէս կրակը ոսկին կը հալեցնէ եւ
զը յարմարցնէ զայն գեղեցիկ զալդերու, իսկ կուռը կը պնդա-
ցնէ:

Վեշտը շատ բարի հետեւանքներ կը ծնի եւ կը սնուցանէ
ամէն անոնց կեանքին մէջ որոնք գիտեն օգտուիլ անկէ:

Վեշտը բուն մարդը երեւան կը բերէ:

Վեշտը կը ներգործէ գիտակցութեան վրայ եւ կամքը կը
խանարհեցնէ ճշմարտութեան առջեւ:

Երբ Աստուած մարդուն սրտէն դուրս հանել կ'ուզէ այն
մէրը որ առ ունի իրեն հանդէպ, շշտի բանսլիով կը բանա-

Յոյնը մեզի տուաւ խորհելու կերպը, գեղեցիկին գազո-
քարը եւ փիլիսոփայութիւնը. Հովով՝ օրէնքը, եփրայեցին՝ եր-
կըպագելու մէթոտը, եւ բարեպաշտութիւնը, իսկ Պաղեստին՝
Ս. Գէրքը:

Ուր որ Ս. Գէրքը բաց է, հո՛ն անսահման խաւար կը տի-
քէ. ուր որ Ս. Գէրքը մասամք բաց է, հո՛ն օրուան արշալոյնը
միայն ծագած է. եւ ուր Ս. Գէրքը իր ազատական է ջերը լայ-
նորէն բացած է ժողովուրդին առջեւ, հո՛ն քաղաքակրթու-
թեան լուսաւորումը տիրապետած է. կարդացե՛ք զայն որովհե-
տեւ տիրկայ գրքերու ամէւէն մարդկային է:

Լայմըն Էպարք

Ս. Գէրքը այսօր ամէնէն ժողովրդական եւ ամէնէն շատ
գարդացուած գիրքն է հրապարակի վրայ: *Բուրբը

Մարդիկ Ս. Գրոց ուսումնասիրութեան կը դառնան կրկին
պարզետեւ առանց անոր ոչինչ կրնան ընել:

Մէր Մեհօլտ

Այդ անզուգական գերքը ամէն մարդու գիրքն է: Մարդ-
ային հոգին քանի՛ հաղարաւոր տարիներէ իվեր իրեն լոյս եւ
գտած է անոր մէջ եւ անով կրցած է գոհացուցիչ մեկ-

ձեռք բերել այն ամէն խորունկ բաներուն, որոնք իր մէջը գոց
են:

Թուման Քարլայլ

Ես իորապէս հետաքրքրուած եմ Ս. Գրոց ընթերցումով-
ա՛ու եւ կարդա՛ զայն որչափ կրնաս. եւ հաւատգդ անով կշռէ-
անով պիտի ապօիս եւ պիտի մեռնիս լաւագոյն կեանքով մը
Ա. Բրահամ Լինքըն

Մենք կը պաշտպանենք Ս. Գրոց իորունկ եւ լայնածաւաք
ուսուցումը, որովհետեւ աշխարհիս մեծագոյն մարդոց մէջ ան-
բաղդատելիօքն մեծ դէմքեր կան, որոնք Ս. Գիրքը սրտանը
կարդալով, անկէ քաղած են իրենց խոհեմութիւնը:

Թէկոտոր Ռուզվէլը

Առանց Ս. Գրքի, մանկան առողջ կրթութիւն տալ, մարդ-
կային ընկերութեան ներկայ պայմաններուն մէջ անկարելի է
Թուլսոն

Եթէ մենք տգէտ ենք, Ս. Գիրքը կը կրթէ մեզ, եթէ ճամ-
բէն շեղած ենք, կը շակէ մեր ուզին, եթէ մոլութեանց գերի
եղած ոնք, կ'զշատացնէ մեզ, եթէ նեղութեան մէջ ենք, կը
միսիթաւէ մեզ, եթէ ծուլութեան մէջ ենք. գործի կը մղէ մե-
զի. եթէ պազ ենք, եռանդով կը տոգորէ մեզ:

**Ս. Նովիոյ Ճէյմս բազաւորին ձեւնարկած
Ս. Գէրքի բարգմանուրինը սրբագրողներ**

Կարդա՛ Ս. Գիրքը, եւ ի՞նչ որ անկէ կը սորվիս, անոր հե-
տեւիլը օրուան քու զբաղմունքի ընէ: Ս. Գրքէն իմ սորված
նախագոյն տեղեկութիւններս էին որ արթնցուցին իմ մէջս գը-
րականութեան ճաշակը:

Ճօն Շրօֆին

Եթէ կեանքը կրկին ապօելու պատեհութիւն մը տրուի ինչ
պիտի կարդամ ո՛չ թէ Ս. Գրոց շուրջը գործած գրքերը, այլ
ուղղակի Ս. Գիրքը:

Սկովացի Վլիերեցական մը

Ս. Գիրքը ուսանողներու կողմէ լաւագոյն կերպով հասկըցաւած է այսօր, քան ասկէ առաջ.

Թոք. Թօրքը

Աւետարանը այն գերքն է, որմէ աւելի բարձր մոռաւորագան արտադրութիւն մը ի լոյս եկած չէ՝ աշխարհի վրայի.

Օրմանեան

Աւետարանը հոգեւոր աշխարհին լուսաշող Արեւն է;

Աւետարանը մարդուն խաւարամած արտին երկնաշող լուսին է,

Աւետարանը տարբեր է ուրիշ գերքերէն, որովհետեւ անիշտը եւ հոգին կը կրթէ, Անիկա կերպուր է կաթէն առաջի մանդարար. մեզո մըն է պատրաստուած Գողգոթայի խաչեն Գեթակին մէջ՝ եթեւ նոր մանանայ մը:

Խորիմեան Հայրիկ

Աստուածաշունչը կարդալու համար բաց է ամէն դպաս- կարգի մարդոց առջեւ:

Հոմերոսի Ոդիսականը եւ իլիականը չենք կրնար մանկանց եւ հասկնալի երիտասարդներու համար նպաստաւոր եւ օդտա- կար գերքն է ան, **Մելիքիսեպիկ Արքեպալ.** **Մուրաթեանց**

Աւելի գերքին է անուս մարդու մը նոր բան մը սորվեցնել քան շտկել անոր արմատացած սխալները,

Թօլքը

Ունակութեան շղթաները շատ փոքր են գլաւու համար, իսկ շատ զօրաւոր՝ կտրելու համար.

Ճանակը

Բոլոր ունակութեանները անտեսանելի ազդեցութիւններու հետեւանքներն են:

Տրայերն

Ունակութեանը իր երկաթեայ ջեղերով կը կառավարէ մեզ ամէն օր,

Ամէնքս ալ քիչ թէ շատ գերիներն ենք ունակութիւննե- րու, Ունակութիւնը բաղձանքներու վրայ իշխող բռնակալ մընէ:

Լ. Եվբըր

Երբ մեղքին առաջին քայլը առնել չարգիլուի, երկրորդ- քայլը աւելի դիւրութիւնով կ'առնուի, եւ սիստը քանի՛ կը բ- նուի անիկա մեզմէ վտարել այնքան կը դժուարանայ:

Ֆելքէմ

Կեանքը մարդիկը կը հաւասարեցնէ, մեծութիւնները մէջ- տեղ կը հանէ:

Անպայման գեղեցիկ աչքերու սահմանուած չէ սշխարհի գեղեցկութիւնները տեսնել:

Մարդիկ կան, որոնց ապրած կեանքը ապրել չուզելով հան- դերձ, կը նախանձինք անոնց մահուան վրայ:

Կորուած ժամանակներու վրայ ցաւելով ժամանակ կորսըն- թնող ինչքան մարդիկ կան:

Խեւքը կորսնցնող մարդը չէ խենդը, այլ խեւքէն զատ ա- մէն ինչը:

Դործին մէջ ոյժը նպատակ մըն է. իսկ սիրոյ մէջ միջոց մը:

Հայ տունը առանց հայ գրքի մեծագոյն հակասութիւն մը պիտի մասյ:

Քրիստոնեայ տունը առանց Ս. Գրքի՝ մեծ զանցառութիւնը գործած պիտի լինի:

Ծաղիկը այն ատեն կը բացուի ու կը բուրէ անոյշ, երբ արեւին կը դպչի. արուեստական տաքութիւնով հասունցած պտուղը համ հոտ չունի. արեւուն տաքուկ ճառագայթները պէտք է թափանցնեն անոր մէջ որ գեղեցկանայ:

Մարդն ալ կը գեղեցկանայ, բարութիւններով անոյշ կը բուրէ եւ կը պտղաւորի երբ հոգեսով Աստուծոյ կը հպի:

Երգել սորվիլ ուզողը վարպետ երգեցի մը ոտքերուն առջեւ կը նստի եւ անկէ երգել սորվիլ կ'սկսի:

Խորհուրդը ոյժ է, հաւատքն ալ, եւ այս երկու ոյժերուն ազդեցութիւնովն է որ կը գործենք ու կը շարժինք:

Խորհուրդը այնքան բնական է մարդ անհատին համար, որ քան հաւատալը. չխորհող ու. չհաւատացող մարդը ոչ կը նայ գործել եւ ո՛չ կը նայ ապրիլ:

Հաւատքը հիմն է ընտանեկան կեանքին, առեւտրական կեանքին եւ բոլոր ընկերային յարաբերութիւններուն:

Արքող մարդկային յառաջդիմութիւնը արդիւնք է մըտավոր ու հոգւով անտեսանելին տեսնելու. այսինքն հաւատալու

Քաղաքակրթութեան հիմը՝ հաւատքն է:

Պարապ ամաները ամէնէն շատ ձայն կը հանեն:

Դատարկ գլուխներէ է որ աղմկալից ձայներ կը լսուին:

Դժբախտ են այն մարդիկը որ չեն կը նարար ու կը չեւթի զը ներու վրայ խօսիլ:

Գիտնականները ճշմարտութեան աւելի՝ մօտեցած են. բը նան անոնք ճշմարտութենէն,

Ժ. Ժ. Ռուսո

Անհաւատութիւնը անխուսափելի է, քանի որ համապատասխան է բնութեան օրէնքներուն:

Մօրիս Մէլիքլինք

Յիսուսի պատուէրներուն դասական կերպով հետեւելու հավայ գերեխանութիւն մը տիրէ:

Ո՛վ որ կը նայ իր անձին յաղթել, ա՛ն է որ կը նայ յաղթել թշնամիներուն:

Սուրբերն են որ կը նայ գայլերուն հութիւն սորվեցնել:

Բոնութեան առաջարկութիւնը հաճոյ թէ անհաճոյ, միմիայն Ցիսուսի պատուէրն է որ կը նայ լուծել, տանելի ընել:

Արէն մարդ կ'ուզէ առաջին ըլլալ հաւատարներու մէջ, կը փափաքի մեծ ըլլալ իր շուրջիններէն. նպատակը, բաղձանքը եշխելն ու հրամայելն է ու միշտ սարսափ ունի երկրորդութենէ:

Սնապարծութիւնը մարդկանց գոսաքոսն է որ կ'աղտոտէ, կը թունաւորէ բարիքն ու բարքը զոր կ'ընեն եւ ունին:

Ազնուութեամբ պատասխանէ նախատինքին:

Մարդու մը Աստուծոյ մասին ունեցած գաղափարէն կախում ունի թէ ան ինչպիսի նկարագիր պիտի մշակէ իր մէջ:

Աստուծոյ վրայ ուզիդ ըմբռնում ունենալը անխուսափելիօնէն կը ձեւէ, կը կաղապարէ ամբողջ կեանքը բարիին համար:

Այսուծոյ վրայ ոյուի ըմբռնում ունի Աստուծոյ մասին, ունի նաեւ գէշ պետութիւն մը, գէշ կառավարութիւն մը եւ գէշ որէնքներ:

Ազնուանիտ մարդիկներու պարտքն է միշտ հետամուտ ըլլալ Աստուծոյ վրայով բարձր եւ ճշմարիտ գաղափար մշակելու:

Ամէն երկրի եւ ամէն դարու մէջ կը գոնք կը գտնէք. եւ ուր Աստուծոր կայ, հո՞ն կը գտնէք. նաեւ սա գաղափարը թէ Աստուծոր կրօնք կայ, հո՞ն կը գտնէք. նաեւ սա գաղափարը մըն է:

Վարժութիւնով է որ կը նանք միայն դուռս բերի եւ կատարելագործել միր մտքին ու մարմույն կարողութիւնները: Բայց ամէնէն արդիւնաւոր եւ կարծւոր վարժութիւնը ունեէ անձի համար: իր կեանքին գործունէութիւններուն վրայ լոջուէն մտածելու վարժութիւնն է:

Զեղմէ աւելի դժբախտներուն ձեր երջանկութեան մասին մի՛ խօսիք:

512 — Գեղեցիկ ասացուածք

Մարդ ոեւէ տեղէ չստանար անմահութեան գաղափարը,
ո՞չ փոքառութենէ, ո՞չ գիտութենէ, ո՞չ ալ արտաքին տշխար-
իր հոգին խորէն կը ծագի ան, Կ'զայ, կը տեսնէ եւ կը ճանչ-
այ զինք անմահ։

Արթուր

Աշխարհիս մէջ ամէնէն անուշ բանը սէրն է եւ սէրէն յե-
տոյ ամէնէն անուշ բանն է ատելութիւնը։

Լօնի Թէլլօ

Աշխարհի մէջ ամէնէն շահաւոր առեւտուրը ուրախութեան,
երջանկութեան եւ յոյսի վաճառումն է, անիկա ալ միմիայն կի-
րու, բանաստեղծները եւ վեհապետները կրնան ընել։

Բնազանցական բոլոր գաղափարները զիս տարակոյսի եւ
երկբայութեան մէջ չեն թողուր հոգիի անմահութեան մասին։
Կ'զայ զայն, կը հաւատամ անոր, կը բաղձամ անոր, պիտի
չատագովեմ զայն մինչեւ վերջին շունչու։

Ժ. Փ. Ռուսօ

Եթէ Աստուած թագուն մնացած առաքինութեան մը ծանօ-
թարկէ; Եթէ կրակը իր շուրջը գտնուած բանը չը վնասէր,
հաւուէի բոյսին քաղցրութիւնը անծանօթ պիտի մնար։

Էպուրամամ

Մահը ոչ այլ ինչ է բայց միայն ծնունդ մը անմահ։

Մ. Մերելինի

Դւեւի դիւրին է վառած ածուխ մը լեզուին վրայ պահել,
քան թէ գալունիք մը։

Սոկրատ

Մեծ մարդիկ տառապանքի մէջ հաճոյք կը դանեն, ինչ-
պէս որ կտրիչ զինուորը պատերազմի մէջ հաճոյք կը դանէ,
Սինեկա

Դիտցիր թէ որքան վեհ բան է տանջուիլ ու չը վհատիւ
Լօնի Թէլլօ

Հանրային կարծիքը շատ համբերող է, ամէն բանի կը նե-
րէ, միայն հանձարը չը հանդուրժեր։

Որքան մարդիկ կան որոնք կորսուած ժամանակին վրայ
ցաւելով ժամանակ կը կորսնցնեն։

Կեանքը մարդիկը հաւասար աստիճանի վրայ կը դասէ։
Մահն է որ մեծութիւնները երեւան կը բերէ։

Անարժէք հարստութիւնով մինակ անարժէք բաներ կարելի
է գնել, հոգիին ամենապարզ պահանջքը կարելի չէ դրամով
գնել։

Մեծ հոգիները Փիզիքական ցաւերէ կը սոսկան, վասնզի եւ
օրենց մեծութիւնը չեն կարող կիրարկել հոն։

Մեծ մարդու մը բարեկամութիւնը երկնատուր բարիք
մըն է։

Անհաւասարութիւնը անիուսափելի է, քանի որ համապա-
տասխան է բնութեան օրէնքներուն։

Թշուառներուն դէպի զիրար ցոյթ տուած գթութիւնը ճիգ-
մըն է միասին մաքառելու համար թշուառութեան դէմ։

Մեծ մարդիկ են անօնք որոնք կը տեսնեն թէ հոգեւոր
ոյժը աւելի զօրեղ է քան նիւթական ոյժը, եւ թէ նորհուրդ-
ներն են որ կը գարեն աշխարհը։

Ռենիամին Թրանզին

Իմաստութիւնը՝ մեծ պատեհութիւնները ու կարողութիւն-
ները լաւագոյն կերպով գործածելու արուեստն է։

Այն մարդը, որ իմաստութեան կանոնները կ'ուսանի առանց
հետեւելու անոնց իր կեանքի ընթացքին, նման է անոր որ իր
աստերը կը մշակէ առանց բան մը ցանելու անոնց մէջ։

Սատա

Իմաստութիւնը կը զարդարէ հարստութիւնը եւ կը զարա-
գուրէ չքաւորութիւնը:

Սոլրատես

Ալեւոր մազերը իմաստութիւն չեն բերեր, բայց ոմանք
երիտասարդ ուսերու վրայ ծեր գլուխներ կը կրեն:

Մարդուն իմաստութիւնը իրեն ամենալաւ բարեկամն է, իսկ
յի բարութիւնը՝ ամենավատ թշնամին:

Թէմփրի

Ամէնէն իմաստուն մարդը այն է որ ինքզինքը ամէնէն
պակաս իմաստուն կը կարծէ:

Պօյլիօ

Ժամանակը մեր դատաւորն է որ կը քննադատէ բոլոր
յանցաւորները:

Ժամանակը իր ամբողջ արագութեամբը դանդաղ կը շար-
անոր սլաքը:

Ճանորնի

Մարդ բաւականաչափ ժամանակ ունի միշտ, եթէ զանիկա
յարմար կերպով գործածել գիտնայ:

Ակօրէ

Ժամանակը նորութիւնները հասցելու արուեստն ունի:
Ժամանակը կը հինգնէ հնորդից շնորհն է, ամէն բան փո-
քական բնոյթը ունի:

Թովիմաս Պրատին

Ամէն մէկ բանին պահանջուած ժարանակը իրեն յատկա-
ցնել իւստ անհրաժեշտ է:

Թէհի Տօլքան

Բարոյական ընթացքի օրէնքն է, Աստուծէ վերջը յարդել
ժամանակը:

Լէվիլը

Երբ մարդ մը ժամանակը կը վատնէ, ժամանակն ալ դինքը

կը կորսնէ:

Ժամանակը գետ մըն է որուն մէջ մետաղները եւ հաստա-
տուն սիւթերը կ'ընկըզմին, մինչդեռ իսկւն ու յարդերը կը
գողան անոր մակերեսին վրայ:

Կիլերոն

Մարդս այս աշխարհի մէջ երկուքո կէս վայրկեան ունի.
մէկը ժպտելու, մէկը հառաչելու, իսկ կէսը սիրելու համար ո-
րովհետեւ երրորդը չի լրացած կը մեռնի:

Մաքուր ըլլալ իր առողջութեան ժառանգութիւնը պահ-
պահնել ըսել է:

Ի՞նչ են երիտասարդութիւն, ծերութիւն եւ մահ, եթէ ո՛չ
պատերազմ, զինադուլ եւ խաղաղութիւն:

Մինաս Զերազ

Ցաջողութիւնը շատ հեղ երկնից շնորհն է, բայց առանց
երկրի վրայ աշխատելու վերէն յաջողութիւն չիջներ, Յաջողու-
թիւնը պատրաստ է իբրեւ արեւ ու անձրեւ, բայց եթէ ագա-
թակը սերմանուած չէ. ի՞նչ բուցնեն երկնից շաղն ու ցողը,
ձ. Պ. Ալիքան

Երբ կիրքերու կեղտոտ մթութիւնները ճառագայթը խա-
փանեն մտքին լոյսին վրայ, արդարութեան ճամբաները կը
խաւարեն եւ մարդս մէկ դիէն միւսը կ'երերկտայ:

Ձ. Պ. Ալիքան

Զուրով այրել մեղքերը, կրակով ալ սիրոը պաղզեցնելու,
ահա Աստուծոյ հրաշալիքը. պարզ ըսե՞նք. եթէ ջուրը զոջումը
արցունք եւ դիզ է մեզքի մաքրութեան, անկէ աւելի ազդու-
դել է սիրոյ կրակը:

Ձ. Պ. Ալիքան

Հո՞ն ուր առատ է ներողամտութիւնը, քիչ է շիտակու-
թիւնը:

Ձ. Պ. Ալիքան

Հեղութիւնը ճարտար բանիքն է սրտերու, արցունքն աւ
հոգիներու դռնապանը,

Հ. Պ. Ալիշան

Լալով կը ծնինք, խաղավ կը մեծնանք, աշխատութեամբ
պէտք է մարդ ըլւանք, մէկ ձեռքով՝ մեզի, միւսով՝ մեր նման-
եաց օդնենք. սիրով կենակցինք, պատուով ապրինք, յոյսով ծե-
րանանք, գոհութեամբ մեռնինք:

Հ. Պ. Ալիշան

Ամէն Մարդ որ կը փնտոէ զքեզ, քենէ բան մը պիտի խնդրէ,
ճանձրացած հարուստը՝ խօսակցութեանդ հաճոյքը, ինեղը՝
դրանք, շատակիրը՝ մխիթարանքդ, տկարը՝ քաջալերանքդ,
պայքարողը՝ բարոյական օդութիւն մը:

Թորգմ. Թեալ.

Կրթութեան նոլատակը որ այնչափ որոշ չափով ծանօթու-
կերտին ուսուցանել ի'ս իսկ միտքը գործածելու եղանակը:

ԶԼՅԵԿ

Պարտականութեան գիտութիւնը զոհողութեան գիտութիւնն
է պարզապէս:

Ժ. Ի. Սիմոն

Երկու տեսակ արուեստագէտներ կան. ուրանք պատասխան-
մարդ պատասխանողներու հարցումերու Հարսկ է գիտնալ թէ
կանի, վասնզի հարցնողը երբէք չէ' ան որ կը պատ-
գործեր կան որոնք կ'սպասեն եւ որոնք չեն հասկուիր երկար
ատեն, պատճառ՝ որովհետեւ պատասխաններ կը բերեն հար-
ցումներու որոնք դեռ դրուած չեն եւ որովհետեւ, հարցումը
երբեմն զարհութել կերպով ուշ կուգայ քան պատասխանը:

Անկիր Թւայլ

Երբ արդարութիւնը անհետի, ոչի՞նչ կրնայ արժէք մը տալ
մարդկային կեանքին:

Քանիդ

Երկու թշնամիի միջեւ այնպէս մը խօսէ որ երբ օր մը ա-
նոնք բարեկամ դառնան՝ դուն չամչնաս:

Սատար

Անարդարութեան առաջին աստիճանն է հաճոյք զգալ գոր-
ծուած չարեքէ մը. երկրորդը՝ զայն գործելն է, իսկ երրորդն
է չարեւել չարեքը երբ և վեճակի է մարդ:

Միշել Տ. Օքիդալ

Մի՛ բարկանար յանցաւոր աշակերտին, վասն զի տկարը
կամքովը չէ որ կը հեւանդանայ:

Եզնիկ

Նախ ըլւանք բարի, յետոյ պիտի ըլլանք երջանիկ, յաղթա-
նակէն առաջ վարձատրութիւն չպահանջնաք, ո'չ ալ օրավարձք
աշխատանքէ առաջ:

Փ. Ճ. Թուսօ

Ճարոյականի ինչպէս քաղաքական տնտեսութեան մէջ,
անհրաժեշտ է որ մենէ բան մը շոջան ընէ ընկերութեան մէջ,
որպէսզի մենք քիչ մը մեր էութենէն ու կեանքէն իսպանենք
արագը մարդկային կեանքին:

Այնոյո

Ինչո՞ւ աւելի քաղցր է երազելը քան թէ տիրանալը!

Մ. Շամաննեան

Քաղաքականութեան մէջ ո'չ բարեկամութիւնները, ո'չ ալ
ատելութիւնները կը հաշուուին կամ կը տեւեն:

Մ. Շամաննեան

Անժիտելի է թէ այն էակը որուն կայելիք ընդունակու-
թիւնները ցած են՝ ամէնէն շատ առեթն ունի զայն լիուլի
գոհացնելու. թարձրագոյն կարողութեամբ օժտուած անձ մը
պիտի զգայ միշտ թէ աշխարհի մէջ — այնպէս ինչպէս որ
կազմուած է ան — անկատար երջանկութեան մը միայն կրնայ
հասնիլ:

Ստուարդ Միլ

Ատելութիւնը յաձախ անկատար եւ անինքնագէտ սէր ու

Ե եւ ամէն պարագայի տակ անտարբերութենէ աւելի՝ սիրոյ
լուռ վարժութիւն մը:

Ճ. Պարինի

Հարստութիւնը յաճախ վերջն է թշուառութեան մը եւ
ուրիշ թշուառութեան մը սկիզբը:

Սենեկա

Ուրիշներու անհաճոյ ամենահասարակ նկարագիրն է իրենց
ինքնահաճութիւնը:

Տ'Ալիսօ

Ամէնէն քաղաքակիրթ ազգն է այն որ հասարակաց բա-
րոյականին զարդացման ու պահպանութեան մտահոգ աւելի
շատ իմաստուն մարդեր ունի:

Պոսինէ

Իմաստութիւնը կ'արդիէ հաւատ ընծայել այն բոլորին զոր
գիտենք եւ ծախսել այն բոլորը զոր կրնանք, ըսել այն բոլորը զոր
Աշխատանքը կ'թարանն է նկարագրին:

Էւնէս լը Պուլէ

Ճակատագիրը վիճակահանութիւն մըն է. ամէնքս աւ թի-
ւը ենք. միայն թէ շատ զէրօնիր կան:

Բ. Թուունէ

Ո'վ որ աղքատ է ցանկութեամբ, հարուստ է գոհունա-
կութեամբ:

Բիէն Շառուն

Եթէ կարելի ըլլար դնել խղճառանքներն իրենց իրական
արժէքով ու վերստին ծախսել այն գինով որով կը գնահատեն
իրենք զիրենք — ի՞նչ շահաբեր դորձ:

Տօմին

Մարդիկ կը յաղթուին ո'չ թէ զէնքերով, այլ սէրով ու
Սքինօզա

Ո'վ որ բարեկամէ թշնամիներուն հետ, լուռ կ'երթայ չա-
փեր կը նիւթէ բարեկամին:

Սատափի

Եթէ անարժանը պէտք եղածին պէս չես յանդիմաներ, ու-
սուցիչ մի՛ ըլլար:

Սզնիլ

Մեծ դժբախտութիւն մըն է երբ ազգի մը մէկ մասը ար-
համարհուած է միւս մասէն:

Թուալեն

Ամէնէն ազատ ժողովուրդն ա'ն է որ ունի ասնէն շատ
ինքնահատութեամբ ապսոյ քաղաքաթիւն:

Արհան

Ճշմարիտ քաջութիւնը մահը կանչելուն մէջ չկայանար այլ
ձախորդութեանց դէմ կուռելուն:

Սենեկա

Եթէ իրաւամբ չար կը խօսին քու մասիդ՝ ուզու՛ ևնք-
զինքդ, իսկ եթէ կը ստեն՝ խնդա ու անցիր:

Լապիկրեն

Երբ մարդ շատ կը խօսի, գրեթէ միշտ կ'ըսէ բան մը զոր
պէտք չէր ըսեր:

Կոմիտուկիստ

Ինքն իրմէ շատ դժգոհ ըլլալը՝ տկարութիւն է, իսկ շատ
գոհ ըլլալը՝ յիշարութիւն:

Տիկ. ար Թապլէ

Խորհուներու աչքին՝ կատակերգ մըն է աշխարհ, իսկ զգա-
նողներու աչքին՝ ողբերգ մը:

Ճօրէյն Շնալիր

Գրադատութիւնը կը խնայէ ագռաւները, կը չարչրէ ա-
ղաւնիները:

Յորհան

Անոնք որ կը կարդան, շատ բան գիտեն, իսկ անսնք որ կը
գիտեն՝ ա'լ աւելի գիտեն:

Տիւմա Ռոդի

Մեր կասկածները դաւաճաներ են որ ի կորուստ կը մատ-
նեն մեր գործելիք բոլոր բարիքները՝ զայս փորձելէ իսկ հե-
ռու պահելով մեզ:

Շեխորիր

Ո՞վ կ'երդնու ճշմարտին վրայ՝ կը վախնայ, ով կ'երդնու
սուտին վրայ՝ կը յատնէ։
Ճ. Թարթինի

Նատ ցաւալի քան է որ մէկը չունենայ բաւական սրամը-
տութիւն՝ լաւ խօսելու համար, նոյնքան ալ տարրողութիւն՝
լաւ Պիրիյէն

Մատնութիւնը բարոյական բորսութիւն մըն է, ջանա՛նք-
սուտ այս ամօթալի ախտէն, ծնունդ՝ ստրկական բարքե-
րու։
Մինաս Զերազ

Զգուշանանք ծայրայեղութենէ, չարութենէ, ծռութենէ,
նաեւ թէ բարութիւն, ուզդամտութիւն, արդարութիւն ալ
չկայ։

Զարիքները ահեղագոռ հեղեղներու պէս են որ աւերներ
կը գործեն եւ անոնց շառաջիւնը եւ թնջումները կ'զգանք, իսկ
շունչ հրաշքներ կը կատարէ մէր շուրջն՝ թէպէտ մենք չենք
նշարեր ամէն անդամու կոյսը փայլելուն պէս մութը կ'անհետի։
Եթէ մարդ իր լաւագոյնը ընէ ու կատարէ, Աստուած ալ
կարգին մացածն ու աւելին կ'ընէ։

Թշնամիին յաղթէ՛ եւ վահանդ թող ըլլայ յաղթական
գահն եւ կար դագաղդ։
Սպարդացի իլինը

Դժբախտութիւն, բարի եկար, եթէ մինակ եկար։
Գր. առած

Լուն, բայց աշխատիւ ու հսկել Սոլրէ

Իրաւոնքը՝ արդարութեան ու ճշմարտութեան է։
Ա. Հիւկո

Կեանքի էն մեծ հաճոյքը սէրն է, ամենամեծ գանձը՝ գո-

հունակութիւնը, ամենամեծ հարստութիւնը՝ առողջութիւնը,
ամենամեծ հանգիստը՝ քունը, ամենամեծ բժիշկը՝ ճշմարիտ
բարեկարը, ամենավստահ մխիթարութիւնը՝ բարի ինելք մը։
Զարև Տիբընօ

Երեցս գինեալ է ան, որուն փաստը արդարութեան վրայ
հիմնուած է։
Ելիքսիր

Ուղղամիտ մարզը Աստուծոյ վսեմագոյն ձեռակերտն է։
Փոնի

Ծուլութիւնը Ծշուառութեան կրած բանալին է։
Մաք Քարրի

Լուսութիւնը աղմուկներուն ամէնէն խորունկն է։
Քարլայլ

Ամէն եառ իր պտուղէն կը ձանչցուի։
Յիսուս

Փորձառութիւնը պիտի սորգեցնէ ամէն անձի իր դատողու-
թիւնը շիտակ գործածելու։

Քրիստոնեայ անհատ մը ո՛չէ թէ միայն պէտք է հաւատք
ունենայ, այլ նաեւ ի վիճակի կամ ինչպէս որ առաքեալը իր
թղթերովը կ'ըսէ թէ պատրաստ պէտք է ըլլայ իր հաւատքը,
իր յոյսը արդարացնող պատճառները տալու ի պահանջել հար-
կն։

Զարին հետ պայքարելու դժուար գործին մէջ մարդ միայ-
նակ է, այլ անիկա դաշնակից մը ունի որ է Աստուած։

Քրիստոնէական բարոյականութիւնը միայն անհատական
է այլ ընկերային է նաեւ, անոր ամէնէն գլխաւոր յատկանիւն
է անշահամնդիր սէր։

Առանց անհատի անմահութեան ցեղի անմահութիւնը ան-
կարելի է։

Նկարագիր, սէր բարեկամութիւն այնպիսի բարոյական,
եւ ընկերային արգելվներ են որ անանջատելիօրէն կապուած են
անհատի կեանքին եւ գոյութեանը հետ:

Եօթ բարկութիւնդ շարժի, հետեւանքներուն վրայ մտածէ:
Կոմիուկիոս

Հզօրագոյն է այն մարդը որուն անձը իր ուժերուն իշխա-
նութեան ներքեւ է, **Աննեկա**

Յաղթէ՛ անձիդ. քանի չես յաղթած գերի ես, ինչու որ
այն ատեն հաւասարապէս դիւրին է քեզի ուրիշի ազդեցու-
թեան հպատակիւ քան քու անձիդ։ **Պրըրըն**

Իր անձը զսպողը քաղաք մը նուաճողէն աւելի զօրաւոր
է: **Ա. Գիրք**

Ան որ կարող է իշխել իր անձին վրայ՝ զերծ է օրէնքի,
Զեփմըն

Բարձրելոյն աւելի կը մօտենայ այն որ կիմէ թէ ինչպէս
պէտք է լուել նոյն իսկ երբ ինք արդար է:

Ուրիշներուն կրնան հրամայել անոնք, որոնք գիտեն նաեւ
իրենց հրամայել **Ճէջըր**

Ո՞րն է լաւագոյն կառավարութիւնը, այն է որ լաւագոյնս
կը սորվեցնէ մեզ զսպել մեր անձերը, **Ակօրէ**

Իրական փառքը կը ծիր անալրուկ անձնայալթութեամբ.
որովհետեւ առանց անոր յաղթողը չէ ուրիշ բան այլ պարզ
գերի մը:

Մեր անձը զսպելու իրաւունքը չի բովանդակեր նաեւ ու-
թումիմաս ձևերը **Թումարն**

Արդարութիւնը առանց ոյժի եւ ոյժը առանց արդարու-
թեան սոսկալի ձախողութիւն է: **Թուպըր**

Արդարութիւնը առանց ոյժի անբաւական է եւ ոյժը ա-
ռանց արդարութեան բռնապետութիւն է լոկ: **Փասիալ**

Արդարութիւնը, եւ արդարութիւնը միայն կրնայ գոհա-
ղնել ամէն մարդ: **Էմբրարն**

Արդարութիւնը անմահ անփոփոխ է, Աստուծոյ նման:
Քուայր

Զահողներ ըլլանք, ոչ թէ մորթողներ դահճարար:
Ճէջսրիր

Արդարութիւնը աշխարհի ներդաշնակութեան բանալին է,
առանց անոր ամէն ինչ կ'ընթանայ իսառնաշփոթ ու ձախող:
Փէսոոր յարեքր

Ժողովուրդ մը որ սորված չէ արդար լլլաւ, ի՞նչպէս կրնայ
ազատ լլլաւ: **Սայրզ**

Երկնքը բարձր է, հոն կը նստի դատաւորը զոր ոչ մէկ
թագաւոր կրնայ կոչուիլ: **Ճէջսրիր**

Ամէն անոնք որ սխալ չեն դորձեր՝ արդար չեն, բայց մէկը
որ ինծի անարդարութիւն չըներ, որ կրնայ ընել, այն է իրա-
կան արդարը: **Քըմպըրլէնս**

Արդարութիւնը իիստ է առանց սիրոյ, իսկ սէրը տկար է
առանց արդարութեան. արդարութիւնը եւ սէրը միասնաբար
կը բացատրեն Աստումային նկարագիրը:

Բոլոր դիտողներուն մէջ ինծի համար սիրելի եւ ամէնէն

Նախանձելին, ուղղամտութեան տիտղոսն է, որը պէտք է ձեռք բերելու աշխատիմ ամբողջ քաջութեամբ եւ հաստատամտութեամբ:
Ճօն Ռուսիկը

Ժողովուրդին մէկ մասը կրնաս միշտ խաքել, ամբողջ ժողովուրդը ժամանակ մը կրնաս խաքել, բայց բոլոր ժողովուրդը ամէն ատեն չես կրնար խաքել, Աքրահան Լիճը

Ստութեան ծոցը մարդուն ախորժելի է, բայց ետքը անոր բերանը խիճով պիտի լեցուի:

Սոդամնն

Իրականապէս մեծ է այն մարդը որ կրնայ ճշմարտութիւնը խօսիլ եւ ապրիլ, առանց գանգատի:

Կոմիրիկիոս

Ուղղամտութիւնը լաւագրյն քաղաքականութիւնն է:

Սէրվանդիէս

Ուղիղ գիծը ամենակարձ ճամբայ է, որքան երկրաչափութեան սոյնքան բարոյագիտութեան մէջ: Թէ ճը

Լաւագոյն կեանքի երկու անհրաժեշտ յատկանիշերն են, իրամէ երբեք:

Փալմիրէի

Ուղղամիտ ըլլալ, ըստ ներկայ դրութեան, հազարաւորներու մէջն մէկու մը ընտրուած ըլլալն է, Տէյխիր

Ուղղամիտ մարդիկ ընութեան աղնուական դասակարգը կը Պրլիմուր Լայրըն

Աստուած ոչ թէ լեցուն ձեռքերու, այլ մաքուր սրտերու Լայպէրիս

Լաւագոյն է կորուստը նախամեծար համարել քան անի-

ռաւ եւ իւարդախ միջոցներով շահուած դրամը, որովհետեւ մէկուն տիրութիւնը մէկ անգամն է, իսկ միւսինը յաւետնական Շէլօ

Ուղղամտութիւնը գեղեցկութեան հետ միացնել հանգամանք մը ունենալ է մեղը շաքարի վրայ: Եկիսիր

Գեղեցիկ տեսքը, փայլուն դիրքը չը բաւեր իբրեւ մարդապերելու այլ պէտք է ունենալ ներող սիրտ ու բարձր հոգի:

Թէրութիւնները կը ծնին մարդկային տկարութիւններէ, ասոր համար ներէ՝ յանցաւորներուն:

Ուսուցիչը հոգեբան մը պէտք է ըլլայ աշակերտը կրթելու համար մանաւանդ բարոյապէս:

Աշխարհ զը վայելքներու մէկ տանջարանն է, առանց վայելքի կեանքը աւելի խաղաղ է:

Նկարագրի յանկարծական փոփոխութիւնները կախում ունին այն բանէն որ կարգ մը երեւոյթներ մեր մէջ քնացող բազմաթիւ անհատականութիւններէն մին կ'արթնցննա:

Անհատի մը զգացումները կարելի է դատել որոշ պարագայի մը մէջ անոր բռնած ընթացքէն: Որ եւ է պարագայի մը մարդը ամէն պարագաներու մարդը չէ:

Փողովուրդ մը ձանչնալու համար պէտք է զանիկա ուսումնասիրել իր մեծ ճգնաժամերուն մէջ: Այն ատեն է որ կը յայտնուի նկարագրի զանազան կարելիութիւնները:

Ալիսրավ Լըպօն

Դէմդ ելլող կնոջ կամ աղջկան մէջ ջանա՛ մայրդ եւ քոյն թէրդ տեսնել... ո՛չ թէ հանրակիներ:

Բացարձակ վստահ եղիր թէ ժուժկալ կեանք մը ապրող մարմնով աւելի առողջ, մտքով արթուն, նկարագրով բարձր, ուսման արուեստի գործի մէջ յաջող պիտի ըլլայ:

Փորձկալ կեանք ապրողը դրամը պիտի ինայէ, և աեւ ժամանակը ու միշտ ուժով պիտի մոայ ու գգայ ինքզինքը կեանք դժուարութիւններուն դիմադրելու:

Մարդ ինքիր վրայ պէտք է բարձր համարում ունենայ եւ ինքզինքին երբեք չներէ ուեւ ստորնացուցիչ արարք:

Մարդ միշտ զե՞լ ըլլալու է երեւակայութիւնը գոգոսը ընթերցումներէ, պատկերներէ, խօսակցութիւններէ եւ կատակ-

Կրակին հետ չխաղալն է խոհեմութեան պատգամը:

Քաջ մարդը ոչ բաղդի կը հաւատայ եւ ո՛չ աշ շնորհք կ'ընդունի, այլ իր բազուկին, իր խելքին, իր ոյժերուն կը վըստահի եւ կը դործածէ իր պատեհութիւնները:

Պատեհութիւնը հսկայ անիւ մըն է որուն վրայ ամէն մարդու համար ոտքի տեղ մը կայ. պէտք է ուշադրութիւնով հսկես եւ սպասես որ անիւը թաւալած ատեն ոտքդ անմիջապէս տեղը դնես. ու ան արդէն քեզ կիր հանած է:

Պատեհութիւններու աչալընութիւնով սպասէ ամէն ժամանակ:

Մարդ զգաստ ըլլալու է, ճամբան ուղղելու է եւ պատեհութիւններուն յարդը ճանչնալու է:

Փորձառութեան դպրոցի վարձքը շատ բարձր է, բայց ուսուցումը տարբեր չէ միւսներէն:

Վարլայլ

Իւրաքանչեւր ոք շրթունքով միայն իմաստուն է, ուը կը մատնանշէ փորձառութեան պակասը:

Սիսեի

Փորձառութիւնը ճշմարտութեամբ ձեռք կը բերուի, բայց ժամանակի ընթացքին կը կատարելագործուի:

Ելյաբիր

Երկար թափառումներէ յետոյ փորձառութիւնով է որ կը դժուարութեան ամենակարգ ճամբան, Թօնիր Էջեմ

Փորձառութիւնը իմաստութեան կ'առաջնորդէ մեզ:
Հերձիլը

Ան որ փորձառութիւնը կ'արհամարհէ, մի՛ վստահիր անոր,
Թերլի

Մթութեան մէջ քալելու ատեն, լապտեր մը միայն ունիմ ձեռքս որ կրնայ առաջնորդել իմ քայլերս, այն է՝ փորձառութեան բարիթ ձենրի լապտերը:

Հմտութիւնը զոր փորձառութիւնով ձեռք կը բերուի, կը մղէ մնը կեանքը դէպի առաջ, մինչ փորձառութեան պակասը ենթակայ կ'ընէ մեզ տարսելու ամէն վչող հովէն:
Պղատոն

Փորձառութիւնը գոհ այսպէս մըն է: եւ այսպէս կուել բնական է, քանզի անիկա ծախու կ'առնուի յաճախ խիստ բարձր գինով:
Ելյաբիր

Համբերութիւնը փորձառութիւն կը ֆնի, իսկ փորձառութիւնը՝ յոյս:

Փորձառութիւնը հասարակաց դպրոց է յիմարներու եւ տկարամիտներու համար, իսկ գիտակից եւ պարկեցտ մարդեկ ուրիշ կերպով հոն կը դաստիարակուին:
Վրասման

Փորձառութիւնը կ'աթնցնէ մեզ ուղղելու մեր սխանելով,
երբ գըքերն ու օրէնքները անզօր են:

Տարիներու փորձառութիւնը աւելի իմաստուն կ'ընէ մեզ
գան գըքելը:

Օվլը Պէլս
6
115 — Գեղեցիկ ասացուածք

Առաջին փորձառութիւնը լաւագոյն բանաստեղծ մընէ,

Էմիրը

Արարիչը փորձառութիւններու ներկով կը գծէ մարդուն
պատկերը :

Փորձառութիւնն է մեր միակ դասատուն պատերազմի թէ
խաղաղութեան ատեն, լինը :

Փորձառութիւնն է իմաստուններու վսեմ պատգամը :

Լամարին

Չեր մէջը կա՞յ այնքան իմաստուն մէկը, որ կարենայ ու-
թշներու փորձառութենէն օգուտ քաղել :

Պօլիք

Երբ կը ջանանք խուսափել սխալէ մը, ահա ուրիշ մը կու-
գայ մեր առջեւ, քանի չսորվինք զգոյշ ըլլալ :

Հօրէյս

Մարդ մը կատարելապէս հմուտ չկրնար նկատուլ իր
գեանքի առօրեայ գործառնութեանց մէջ, երբ ընդունած չէ
տարիքի եւ փորձառութեան պատգամը :

Թօրէնս

Առանց շրջանաւարտ ըլլալու փորձառութեան դպրոցէն,
անկատար է մեր ստացած դաստիարակութիւնը :

Ազգի մը ճշգրիտ մեծութիւնը կախում չունի անոր երկ-
ըլլալէն, այլ յաւէտ կախում ունի մողովուրդին բարոյական եւ
եմացական գերակայութենէն:

Ճան Լըպօն

Երիտասարդի մը կեանքին ամբողջ շնորհքը; առաքինու-
թիւնը եւ երջանկութիւնը կը կայանան այն գոհունակութեա-

նը մէջ, զոր ան կ'ստանայ իս գործերուն մէջ պարտաճանաչ
գտնուելէն եւ եւ այլոց հետ խաղաղութեամբ ապրելէն :

Թրամին

Երբ թշնամիէդ վրէժ կ'առնես, դուն անոր հաւասարած
կ'ըլլաս, բայթ երբ մտքէդ կը հանես, դուն անկէ գերագոյն
մէկը կ'ըլլաս, քանզի իշխանի գործ է ներելը:

Ան որ գիտէ ու գիտէ թէ գիտէ, իմաստուն է, հետեւէ
անոր :

Ան որ գիտէ ու չի գիտեր թէ գիտէ, քնացած է, արթըն-
ցուր զայն :

Ան որ չի գիտեր ու չի գիտեր թէ չի գիտեր, անմիտ է, զգու-
ցացիր անկէ :

Ան որ չի գիտեր, ու գիտէ թէ չի գիտեր, յանուկ է, սորվե-
ցուր անոր :

Գովասանքի բնաւ պէտք չկայ երբ մարդ վստահ է իր ան-
ձին վրայ: Ան որ գովասանքներ կը փնտոէ, իր անհատական
արժէքին վրայ կասկած ունի:

Ախարալ Լըպօն

Յեղի մը հոգին այնքան անհուն է, որ մարդկային միտքը
չի կրնար անոր սահմանները ըմբռնել:

Ախարալ Լըպօն

Գործունեայ մարդուն համար կարեւորը բարեք ընելն է.
Գործունեայ մարդուն համար կարեւորը բարեք ընելն է.
իսկ բարորդին ատելի է մտածել թէ իս ըրած բարեքին աբ-
գիւնքը ինչ սատիճանի բարեքի պիտի գործածեն ուրիշներ:

Ակօրէ

Գիտութեանց պատմութիւնը հանք մըն է որուն մէջ բոլոր
ժողովուրդներուն ձայնը կը լսուի իրենց կարգին:

Ակօրէ

Առաջին փորձառութիւնը լաւագոյն բանաստեղծ մընէ,

Էմիլիոն

Արարիզը փորձառութիւններու ներկով կը գծէ մարդուն
պատկերը,

Պիչը

Փորձառութիւնն է մեր միակ դասատուն պատերազմի թէ
խաղաղութեան ատեն:

Լինըը

Փորձառութիւնն է իմաստուններու կմեր պատգամը:

Լամարին

Չեր մէջը կա՞յ այնքան իմաստուն մէկը, որ կարենայ ու-
րիշներու փորձառութենէն օգուտ քաղել:

Պոլիք

Երբ կը ջանանք խուսափել սխալէ մը, ահա ուրիշ մը կու-
գայ մեր առջեւ, քանի չսորվնք գգոյշ ըլլալ:

Հօրէյս

Մարդ մը կատարելապէս հմուտ չկրնար նկատուիլ եր
տասիքի եւ փորձառութեան պատգամը:

Թուլին

Առանց շրջանաւարտ ըլլալու փորձառութեան դպրոցէն,
անկատար է մեր ստացած դաստիարակութիւնը:

Ազգի մը ճշմարիտ մեծութիւնը կախում չունի անոր երկա-
ռվալէն, այլ յաւէտ կախում ունի ժողովուրդին բարոյական եւ

Ճան Լըպօֆ

Երիտասարդի մը կեանքին ամբողջ շնորհը, առաքինու-
թիւնը եւ երջանկութիւնը կը կայանան այն գոհունակութեա-

նը մէջ, զոր ան կ'ստանայ իր գործերուն մէջ պարտաճանաչ
գտնուելէն եւ եւ այլոց հետ խաղաղութեամբ ապրելէն:

Ռամին

Երբ թշնամիէդ վրէժ կ'առնես, դուն անոր հաւասարած
կ'ըլլաս, բայց երբ մտքէդ կը հանես, դուն անկէ գերագոյն
մէկը կ'ըլլաս, քանզի իշխանի գործ է ներելը:

Ան որ գիտէ ու գիտէ թէ գիտէ, իմաստուն է, հետեւէ
անոր:

Ան որ գիտէ ու չի գիտեր թէ գիտէ, քնացած է, արթըն-
ցուր զայն:

Ան որ չի գիտեր ու չի գիտեր թէ չի գիտեր, անմիտ է, գոռու-
շացիր անկէ:

Ան որ չի գիտեր, ու գիտէ թէ չի գիտեր, մանուկ է, սորվե-
ցուր անոր:

Գովասանքի բնաւ պէտք չկայ երբ մարդ վստահ է իր ան-
ձին վրայ: Ան որ գովասանքներ կը վնտոէ, իր անհմտական
արժէքին վրայ կասկած ունի:

Ախարալ Լըպօֆ

Յեղի մը հոգին այնքան անհուն է, որ մարդկային միտքը
չի կրնար անոր սահմանները ըմբռնել:

Ախարալ Լըպօֆ

Գործունեայ մարդուն համար կարեւորը բարեք ընելն է:
Կակ բոլորովին ատելի է մտածել թէ իր ըրած բառիքին ար-
դիւնքը ինչ ատիճանի բարեքի պիտի գործածեն ուրիշներ:

Ակօքէ

Գիտութեանց պատմութիւնը հանք մըն է որուն մէջ բոլոր
ժողովուրդներուն ձայնը կը լսուի իրենց կարգին:

Ակօքէ

կիւները իրենց գործին մէջ ոչ միայն մանուկները այլ եւ
 ժողովուրդները կը կրեն, Տիկին Շիկ Քիհիկ
 Այս մարդիկ որ կը վարանին, շատ քիչ կը յաջողին,
 Ճշգարիտ նկարագիրը միշտ մեծ պարագաներու մէջ կ'ե-
 րեւայ, Թաղթենիին լաւագոյն յաւակնութիւնը իր գործէ հասկնա-
 ուն մէջն է, Գարծնական գետիններու վրայ տեսնուազ կարգ մը բացա-
 լուի յաջողութիւններ չեն փրկեր գիպորէն անդարման եւ անո-
 լուք միջակութիւնը, Ի՞նչպէս կարելի է առանց նկարագրի կրօնք,
 Կրօնքը գործնական նպատակի մը կը ծառայէ ու բարոյա-
 ան վարժութիւն նկարագրի հետ անմիջական կապ ունի,
 Մանկավարժութեան մէջ եթէ ամէնէն սովորական դարձած
 արծիք մը կայ, այն ալ, օրինակին ազդեցութիւնն է:
 Այն օրը որ կ'ակսինք բարոյական արժէքները ըմբռնել, այդ-
 պարտէն միը ֆիզիքական ու բարոյական զարդացումը ան-
 սմերմատ կը յառաջանայ, Ամէնէն ճարտար ճարտարապետն անգամ իր ունեցած նիւ-
 թուն համեմատ կրնայ շէնք մը կառուցանել, Հերոսները պաշտեցէք, բայց հերոսացող մեծութիւններու
 Մեծ գործեր գործելու համար մեծ ըլլալ պէտք է:
 Այն կրանիթ վէմը, որուն վրայ պիտի կառուցանես կեան-
 շէնքը, նկարագիրն է, Դարդուն մեծութիւններու
 Մարդուն մեծութիւնը հոն է որ ստեղծող է: շինող է:

Լաւագոյն սիրտը ոսկի կ'արժէ:

Շէյխորի

Լաւագոյն հոգին երկինք կ'արժէ:

Մարդուն սիրտը իր ճամբան կը հնարէ, բայց անոր քայ-
լերը Տէրը կ'ուղղէ:

Անդունին

Նատ մը ծաղկներ կը բացուին արեւին, բայց անոնցմէ
մէկը միայն կը հետեւի անոր: Սիրտը արեւածաղկին նման, ոչ
թէ միսակ բաց է Աստուծոյ օրհնութիւնները ընդունելու այլ
շարունակ Անոր կը նայի:

Ռիչըր

Մարդկային սիրտը աղօրիքի մէջ դարձող քարի մը կը նը-
մանի, երբ ցորեն դրուի տակը՝ կ'աղայ եւ ալիւրի կը վերա-
ծէ զայն, իսկ երբ պարապ կը գառնայ ինքզինքը ևը մաշեցնէ:
Մարտինու Լուսեր

Լավերը

Ամէն մէկ սիրտ աշխարհ մըն է:

Քու իրական գանձդ այն է միայն, զոր կը կրես սրտիդ մէջ:
Տիմաֆիլո

Ռիմաֆիլո

Միտքը մարդուն մէկ մասն է միայն, իսկ սիրտը ամբող-
ջութիւնը:

Ռայվրու

Սիրտը աւելի գօրաւոր է քան սուրբ:

Ուենել Ֆիլիպս

Երեւակայութիւնը, սրամտութիւնը եւ ճարտարութիւնը
 չեն կրնար երիտասարդանալ ծերութեան մէջ, բայց սիրտը
 կօնայ:

Ռիչըր

Սիրտը կը նմանի շատ մը թելեր ունեցող երս ժշտական

գործիքի մը, այդ բոլոր թեւերը պէտք է անանկ լարեւ. որ կա-
ռելի ըլլայ պահել ներդաշնակութիւնը անոնց մէջ:

Սաատի

Ճակատագոական աւելի մեծ կորուստ է յիտաձգել սրտի
դաստիարակութիւնը քան մտքի:
Թակօսու Շարքը

Ամէն զզուշութիւնով պահէ քու սիրտդ, քանդի կեանքի
աղքիւները անկէ են,
Սոլոմոն

Սիրտը երբ կը կոտրի, իր բեկեալ վեճակով կ'ապրի դարձ-
եալ,
Պայրըն

Բերանը կը խօսի այս ինչ որ կայ սրտին մէջ:
Յիսուս

Երբ սիրտն է որ կը խօսի, փառքը ինքնին ցնորքի կը վե-
նաբօլեն
Կոմիուլիոս

Իմաստուն մարդու մը սիրտը կը նմանի հայելիի մը որ զը
թուաթնէ ամէն ինչ անայլալ, :
Կոմիուլիոս

Եթէ բարի դէմքը յանձնարարական թուզթ մըն է, բարի
սիրտը մէկուն արժանիքը եւ վարքը ցուցադրող նամակ մըն է:
Լայրըն

Մեր խորհուրդները արդիւնքն են մտքի եւ ոչ թէ զգա-
տին լրենց ուժը,
Կիւսրալ Լըպօն

Զգայուն բնաւորութիւններուն քով, հոգին փոփոխական
նազան գոյներով,

Մարդ իր իզչերուն տէր չէ, բայց մարդ ստէպ տէրն է իր
կամքին:
Վարժութեան թեւադսութիւններուն շնորհիւ, մարդիկ գի-
տեն ամէն ինչ որ պէտք է ըսեւ, ըսեւ եւ խորհիւ:
Կիւսրալ Լըպօն

Ամէն մարդու կեանք իր խորհուրդներուն արտայայտու-
թիւնն է:
Ամէն մարդ իր խորհուրդներու աղդեցութեամբն է որ
կ'ապրի:

Խորհուրդը մարդն է ...
Ամէն մարդու կեանք բաց գիրք մըն է ուր արձանագրուած-
են իր խորհուրդները, Դէմքն ու մարմինն ողջոյն խորհուրդնե-
րուն կերպարանքը կ'առնեն:

Մարդ զմարդ կը ճանչնայ արտայայտուած խորհուրդնե-
րէն, եթէ նոյն ինքն անձամբ ու դէմքով աւ չէ ճանչցած:

Եթէ խորհուրդներդ առողջ են՝ առողջ կը լինիս:
Եթէ խորհուրդներդ մեծ են՝ մեծ կը լինիս:
Ուր չը կայ պարկեցտութիւն, յարդանք կիօնի, օրէնքի եւ
պատկառանք բարոյականի, չը կայ հոն ոչ եթշանկութիւն եւ
ոչ անդորրութիւն:

Մարդ որ կը սիրէ ծաղիկ փնտռել, ծաղիկ պիտի քաղե-
նթէ անոր տատակն ու դժնիկը կ'երագէ, զանոնք պիտի
ժողվէ:

Եղիծի հունտ ցանելու համար պէտք չ'կայ հող փորելու:
Հաւատքը կեանքին ուժն է, սրտին բանասէն, հոգիին
շունչը:
Գործնական կեանքն է որ կ'արտայայտէ մարդուն ներ-
քինը :

Յաշողած չէ այն անձը, լինի վաճառական թէ արհեստաւոր որ յաջողեր է դրամ վաստկել ու դիզել, երբ կորսնցուցեր է խեղճը, նկարագիրը, իտէալը:

Դործի կեանքին մէջ է որ կը շինուի, կ'ազնուանայ մարդը Եկեղեցիներուն ու գպուցներուն եւ լսարաններուն մէջ չէ Փը, այլ կրպակին մէջ, մրգենային առջեւը, ճամբաններուն վրայ. շինելու, ծախելու, կը ունելու ու չափելու ժամբանակ, առամերուն,

Երկուտներուն տեղ չ'կայ ընտանեկան դրախտին մէջ, Անձնասէր մարդը ոչ տան մէջ երջանիկ կրնայ լլաւ, ոչ աւ երկինքի մէջ:

Խիղճը կը խօսի, բայց շահը կ'աղաղակէ. Զանձրոյթը աշխարհ մտած է ծուլութեան քայլերով, Երեք տեսակ տգիտութիւն կայ. բան մը չգիտնալ, գիտնալ,

Եռեք տեսակ տգիտութիւն կայ. բան մը չգիտնալ, տու չեն փոխակերպուիր:

Ցայտութիւնը ուրիշ բան չէ, բայց միայն կամքը որ խակ մնացած է:

Դաստիարակութիւնը անվոճակ եւ միակ դարմանն է ընկերութեան բոլոր չարիքներուն, Դպրոցներուն տուած կրթութիւնը նկարագրի կազմութեանց նպաստող միջնուելն մին է միայն,

Դաստիարակութիւնը գիտութիւն մըն է, որու ոկրանց համեմատ պարտին շարժել բոլոր գշմարիտ դաստիարակները:

Մարդուն ձեռքն է ճշմարիտ մարդ ըլլալ:

Եթէ ուզեմ կրնաս ճշմարիտ մարդ լլաւ, եւ այս ուզելուն մէջ ոչ դիպուած կայ եւ ո՛չ բախտ:

Ճշմարիտ մարդն այն է որ իր գիտցած լաւագոյնը կ'ապ- րի:

Զգաւ, լրմանել, գնահատել, սիրել լաւագոյնը՝ չնշանակեր լլալ ճշմարիտ մարդ:

Ճշմարիտ մարդը ինքզինքը կը յառգէ:

Ինքնայարկութիւնը շատ մօտիկ կուգայ Աստուածայար- կութեան, երկիւղածութեան:

Մեծ կալվինը իսկ խոստովանած է թէ իր բոլոր մոլութիւն- ներուն դէմ կոռւելու համար մեծագոյն դժուարութիւնը զգացած է ևանհամբերութեան կատաղի գաղանին յաղթելուն մէջ :

Համեմելու համար հաւատալ պէտք է, աղնուանաւ, սիրե- պէտք է եւ գործել, խոկալ պէտք է եւ աղօթել:

Վճռելու, գործելու զոհուելու հերոսութեան քով կայ նաեւ համբերելու հերոսութիւնը:

Բնութեան մեթուն է սպասելը, Աստութոյ մէթուու համբե- րելը, որուն աղօրիքը ծանր կ'աղայ բայց մանր կ'աղայ:

Կեանքի մէջ յարատեւութիւնը շատ աւելի մեծ արժանիք է բան արագութիւնը:

Հանդարտիկն ու շուտիկը նոյն տեղը կը հասնին եւ յաճախ առաջինը աւելի առաջ:

Կեանքի հացը սէրն է, կեանքի ազը աշխատանքը, կեանքի գալութիւնը բանաստեղութիւնը եւ կեանքի ջուրը՝ հաւատ-

գալութիւնը բանաստեղութիւնը է:

Քը, ճշմարիտ կինը այս բոլորին բաղադրութիւնն է:

Տիկ. Ճեյմսը

Աղօթելը մարդուն հոգին համար այնքան բնական է եւ
պէտք մը ինչպէս շնչելը մարմնոյն համար :

Մարդը աղօթող էակ մըն է :

Աղօթքը խօսիլ ըսել է ոչ թէ բերանով այլ հոգիով :

Առանց Աստուծոյ ներկայութեանը հաւատալու աղօթելը
արդարեւ ծիծաղելի պէտի լինի :

Աղօթքը հոգին հեռաձայն է, որով կը խօսինք անտեսա-
նելի Աստուծոյ հետ, որուն ներկայութիւնը հաւատքով այնչափ
իրական կը ճանչնանք մեր քովը, որքան մտերմի մը ներկա-
յութիւնը :

Ան որ Աստուծոյ չհաւատար, չկրնար աղօթել :

Ոզչա'փ հաւատացեալներ կորսնցուցած են զԱստուած լոկ
չ'աղօթելով :

Հոգիով մեծ, ազնիւ ու բարի մարդիկ աղօթող են եղած :

Աղօթքով է որ կը կապուինք անլոյն, հոգեւոր անսպա-
ռայի աղբիւր Ակին, որով կրնանք տանիլ աշխարհի ծանր բեռ-
ները դժուարութեան ու դժբախտութեան :

Մի՛ անտեսէք աղօթքը, մի՛ մոռնաք աղօթելը ու մի՛ ար-
համարհէք այդ զօրաւոր լեզուն :

Չտեսնուած բաներուն ստուգութիւնն է հաւատքը :

Հաւատքը նոյնն է ինչ որ է աչքը մարմինին երեւակա-
յութիւնը մտքին, ասոնց երեքին գործն է տեսնելը :

Շատ ճշդիւ գիտենք թէ հաւատքը ինչ մեծ դեր ունի մեր
առօրեայ կեանքին մէջ :

Հաւատքը իր գերագոյն դերը եւ վերափոխող, վերանորո-
գող ներդործութիւնը կը կատարէ մեր կեանքին մէջ, երբ հո-
գեւոր իրականութիւնները տեսնել կուտայ մեզի եւ հաղորդակ-

ցութեան կը դնէ ուր հոգիները Տիեզերքի մեծ հոգին՝ Յաւե-
տենականին հետ :

Մաքուր, համեստ ու պարկեցո նկարագրի տէր մարդը
յաղթական մըն է, իսկ թոյլ բարոյականի տէր, աննկարագիր,
հեղդ մարդը՝ պարտեալ մըն է կեանքի պալքալին մէջ:

Մեր բարոյական կեանքը, ինչպէս նաեւ քրիստոնէական
կեանքը, կուրիւ կեանքն է :

Մարդիկ հանգիստ, հաճոյալի կեանք մը ապրելու համար
չէ որ աշխարհ եկած են, այլ նկարագիր շինելու :

Ունեն մարդ ի՞նքն է որ կը կերտէ իր ճակատագիրը,
վարուիլ գիտակալ մեծ արուեստ է. ի՞նչ որ մարդ մը կ'ը-
նէ, անով է որ կը գիտնաս անոր ինչ ըլլալը :

Երբ չործ մը կատարելու ետեւէ ենք, ատով կը պատրաս-
տուինք ուրիշ գործ մը ստանձնելու :

Ուրիշ մը մնաս հասցնելով, ամենամեծ հարուածը տուած
կ'ըլլանք մեր սրտի խաղալութեան :

Կեանքը դասերու շարայարում մըն է որ ապրելով միայն
կընանք հասկնալ :

Լաւ գործ մը ընելու վարձքը, զայն ըրած ըլլալն է:
Աղօթալի ուեւէ բան մի՛ ըներ, մինչեւ անգամ միայնակ

եղած ատենդ, քու անձդ յարեւէ աւելի քան որ կը յարգեն
բոլոր ուրիշ մարդիկ :

Այն մարդը որ իր ճակատագրին հետ կը կոռու, ցոյթ կու-
տայ թէ չէ՝ համացած կեանքին նպատակը :

Լաւ գործ մը աւելի ճշմարիտ բարեկամ չկայ. եւ ե'ս
կ'աւելցնեմ' երբեք չկայ :

Գիտութիւնը չէ, այլ սէրն է որ կը զանազանէ սուրբը սա-
տանայէն :

Երբ գործին կը միացնենք քաջարտութիւնը ատով, կարող
կ'ըլանք ամէն արդեւքի յաղթեւ:

Մեծ գործեր կը կատարուին ոչ թէ զօրութեամբ այլ յա-
պատեւութեամբ:

Մի՛ կորսնցներ ներկադ ապագայի վրայով մտահոգ ըլլալով:

Աւելի ընտրելի է արդար դատի մը մէջ յաղթահարուիլ,
քան անիրաւ դատի մը մէջ յաջողիլ:

Բան մը լրան հասկնալը աւուի լաւ է քան շատ մը բաներ
կիսկատար ընելը:

Թոյլատու ըլլալու պատասխանատուութիւնը աւելի անոնց
վրայ կը ծանրանայ որ լայն տեսիլներ ունին:

Առանց խորհելու խօսիլը կը նմանի առանց նշան առնելու
գնդակ արձակելու:

Բարոյական կրթութիւն ստանալու համար ամենալաւ դպր-
ուցը դժուարութեանց դպրոցն է:

Լոկ ձեւական բարոյական կրթութիւնը անօգուտ է:

Բարոյականի մէջ օրինակը աւելի զօրաւոր է քան խօսքը:

Դաստիարակութեան նպատակն է ամբողջ մարդը զարգա-
նել, մարդ պատրաստել:

Զարագործները վագրերու կը նմանին, անոնցմէ կը վախ-
նանք մինչեւ իսկ երբ կը խաղան անոնք իրարու հետ:

Համբաւին աղմուկը կը խորդէ յաճախ խղձին ձայնը:

Միայն քեզիէ սպասէ ամէն բան. լաւագոյն բարեկամու ա-
նիկա է միայն:

Դժուար է հաւատալ զօրաւոր հոգիի մը հեղութեան եւ
հեղ նկարագրի մը հաստատամտութեան:

Ջանա՛ կատարել պարտականութիւնդ, որով է որ պիտի
կրնաս ճանչնալ ընդունակութիւնդ:

Ճամփութիւնը ա՛յն է արժանիք ունեցող մարդու մը հա-
մար, ի՞նչ որ ստուերն է պատկերի մը համար. ուժգնութիւն եւ
միանքամայն մեղմութիւն կուտայ:

Մտքի ճշմարիտ մնեութիւն կրնանք ձեռք բերել միայն
քրիստոնէական սկզբունքներով:

Աւելի ալէկ է շատ բան գիտնալ մէկ նիւթի մը վրայ, քան
թէ ամէն նիւթի վրայ քիչ բան գիտնալ:

Պէտք չէ որ մարդ իր կոչումը փնտուէ, կոչումը զինքը կը
գտնէ:

Պատեհութիւնը վերջապէս կուգայ առանց որ կը գործին
ու կը բաղձան:

Տկարամիտ մարդիկ կը դողան երբ մարդոց կարծիքները
կը լսեն. անմիտները կ'արհամարհեն, բայց իմաստուն մարդիկ
նկատի կ'առնեն ու կը մտածեն անոնց վրայ:

Մեր ամենամեծ փառքը ան չէ՛ որ բնաւ անկուր չունե-
նանք, այլ ան է որ ամիշապէս կանգնինք ամէն անդամ որ

Մենք զԱստուած կը մեղադրենք այն չարիքներուն համար
զորս մենք ենք ստեղծեր:

Միայն մէկ տաճար մը կայ աշխարհի վրայ եւ այդ տա-
ճարն ալ մարդուն մարդին է:

Առութիւն ամէնէն մեծ իսպաղարան է,

Ան որ աշխարհը շարժել կ'ուզէ, թո՛ղ նաև ինքզինքը
դառժէ, զանազան շարժել կ'ուզէ, թո՛ղ նաև ինքզինքը
դառժը եւ սակայն ո՛չ մէկ հաճոյք այնքան տեւական է, որքան կար-
դալու հաճոյքը.

Գոհունակութիւնը փելիսովային այն քարն է, որուն ինչ
բան որ դպչի ոսկի կը փոխուի:

Գերազանցութիւնը իբր շնորհք մը չտրուիր մարդուն, այլ
կը շահուի ծանր աշխատանքով:

ԶԵ թէ ինչ որ կ'երեւինք, հապա ինչ որ ենք, ատ է որ
կ'ոռոշէ մեր կրօնական հաւատքը եւ կեանքը:

Մարդու մը նախնիքը չեն որ զինքը մեծ կ'ընեն այլ իր
անձնական արժանիքը եւ առաքինի կեանքը:

Մեր նկարագրի շինութեան մէջ ունակութիւնները շատ
աւելի մեծ դեր ունին քան թէ այլոց կարծիքները մեր մասին
եւ կամ մեր կարծիքները այլ եւ այլ նիւթերու վրայ:

Բարի մարդը ան է, որուն բարութիւնը իր անձէն կը բղի
եւ ոչ թէ հանդերձի պէս վրան ձգուած է դուրսէն:

Ան որ զԱստուած կը սիրէ, ոչ մէկ բանէ վախնալու պատր
ճառ ունի, իսկ ան որ Աստուծմէ հեռու կ'ապրի, ամէն բանէ
պէտք է վախնայ:

Խորհուրդին սրբութիւնը խարիսխն է կատարելութեան:

Խոսքին ճշմարտութիւնը հիմն է բարոյականի:

Գործին արտադրութիւնը կեանքն է օրէնքին:

Փափաքէ՛ կատարելութեան, դիմէ դէպի այն, կեանքին
մղումը հոն իսկ կ'առաջնորդէ քեզ:

Կոյր մի՞ ըլլար կեանքի իրականութիւններուն առջեւ, այլ
ականջդ աւ բաց Աստուծոյ ձայնին:

Ինչպէս որ աչքը լոյս կը փնուէ, այնպէս աւ միտքը ճշմար
տութիւն կ'որոնէ:

Ճշշարիտը սուտէն չըզանազանող մարդէն դդուշացիր:

Կեանքին խորհուրդը իմացիր եւ խորհուրդին կեանքը
պարէ:

Դալը եւ սակա
կարդալու հաճոյքը

Լաւագոյն արարքները լրջօրէն գնահատել կը նշանակէ
մասնակից ըլլալ անոնց:

Թամբօւ Քօլա

Թիւտին յաջորդն է՝ գիւտը բացատրելու կարողութիւնը, իսկ
գեղեցիկին յաջորդն է այդ գեղեցիկը գնահատելու ընդունա-
կութիւնը:

Օգոլի

Ազգիւ պարոք մը գնահատելու կարողութիւնը իրական
հաստատութիւն մըն է, զոր ոչ սք կրնայ մեզմէ զողոպտել
Ակօրէ

Արժանիքը մարդուն հետ կը ծնի, երջանիկ է այն մարդը
որ անով աւ կը մեռնի:

Թաղումի Քրիստինիա

Արդի սերունդը կը գնահատէ մարդը՝ քան թէ անոր ար-
ժանիքը, իսկ ապագայ սերունդը արժանիքը պիտի գնահատէ
քան թէ մարդը:

Պրեսքրի

Մեծ նկարագիրներու արժէքը չենք կրնար գնահատել,
իթէ նմանօրինակ յատկութիւններ մշակուած չեն մեր մէջ:
Զէնինկ

Արժանիքը գնահատող լուութիւնը լաւագոյն ծավահարու-
թիւն մըն է:

Էմբրա

Արժանիքը մարդ իր արժանիքը իր իսկ ձեռքով կը դրսէմէ իր
նկարագրին մրայ:

Շիլէ

Մեծ անձնաւորութիւններու շատերը իրենց առաքինութիւն
ները, բարի յատկութիւնները յաճախ իրենց մայրերուն կը
պատրին:

Էմբա

Ոմանք մեծ կը ծնին փոքրիկ կ'ապրին, ուսնք փոքր կը
ծնին մեծ կ'ապրին, իսկ ուսնք մեծ կը ծնին ու մեծ կ'ապրին.
Պրանութիւնը անոնցն է:

Պատուական ծերութիւնը այն չէ որ բազմաժամանակեալ
է եւ ոչ այն որ տարիներու թիւով կը չափուի, այլ իմաստու-
թիւնն է մարդուն, սպիտակ մազը եւ անարատ կեանքը անոր
ծերութեան հասակը: Կարճ ատենի մէջ կատարեալ դառնալով
լեցուց երկար ժամանակներ:

Թմաս, Պ—13

Կեանքը կատարեալ է՝ երբոր բնականին հետ բանականն
ու բարոյականն ալ կը միաւորէ:

Օրմանեան

Բնականին համար աշխատութիւնը չափաւոր է, բանականին
համար ալ նպատակայարմար, իսկ բարոյականին հոմար՝ ան-
պայման:

Օրմանեան

Բնականին զարդարան ջանքը արդար եւ իրաւացի է,
բայց նպատակին համեմատելով օգտակար կ'ըլլայ:

Օրմանեան

Ընկերային ամբարտակին հարստութեան հիմը բնականն է
ատաղձը բանականն է, բայց անոնք ամրացնող շաղանը բարո-
յականն է:

Օրմանեան

Ամէն անհատի հանրային զբաղում մը անհրաժեշտ է, ան-
զգբաղ անհատը ընկերականութեան դաւաձան է:

Օրմանեան

Արհեստաւոր դասակարգը իր կարեւորութեան համեմատ
պատի ունենալու եւ ստանալու արժանի է:

Օրմանեան

Առանց բանականի կիրառութեան եւ բարոյականի պահ-
պանողականութեան, լոկ ենականով օդ շնչելն ու մարմնին պա-
րուելը, մարդկային կեանք չէ:

Օրմանեան

Կեանքին լրումը գուծունեութիւն է. լաւ է կարճ կեանքը
առդիւնաւորութեամբ քան երկարը՝ ապարդիւնութեամբ:

Օրմանեան

Կրօնքը բոլոր ժողովրդոց օրբանին քով կը գտնուի, ինչպէս
կը գտնուի փիլիւովայութիւնը անոնց գերեզմանին քով:

Լամբճէ

Աշխարհս այնքան զաղփաղփուն է որ այն պարկեցտ մար-
դիկ որ կրօնք չունին սոսկում կ'ազդեն ինծի, ինչպէս լամ-
բճաղներ իրենց անհաւասարակշռութիւններով:

Լէլիս

Կրօնքը միայն կրնայ կազմել բարի քաղաքացիներ, հաւա-
տարիմ հպատակներ, համբերատար սպասաւորներ, խոնարհ-
տէրեր, անկաշառ դատաւորներ, գթած իշխաններ և ճշմա-
րիտ բարեկամներ:

Մասիյոն

Զեր կենաց ամենալաւ տարիները անոնք են, զորս դուք
կ'անցընէք ձեր ձարտասաններուն, ձեր պատմաբաններան ու
ձեր բանաստեղծներուն հետո Հոգիի այս մեծ դիւթիչները կը
ատան զնիզ լեռնագագաթներուն վրայ մաքուր օդի եւ լե-
ցուն լոյսի:

Ա.իզրու Տիւրիսի

Ինչ որ շուտ կը գոյանայ: Երկար չտեւեր:

Սատափ

Մեծ իմացականութիւնները եռարու կը հանդիպին:

Երկար կեանքիս մէջ փորձեցի եւ իրացայ, թէ մարդիկ ա-
ւելի կը նմանին իրենց ապրած ժամանակին քան իրենց հօրը:

Ո. Մ.

Եթէ աշխարհիս մէկ ծայրէն դէպի միւսը պտտինք, կա-
մելի է հանդիպինք քաղաքներու որ պարիսպ չ'ունին, գիր ,
գրականութիւն, դպրոց, թատրոն չունին, հարստութիւն չու-
նին, թագաւոր չունին, բայց քաղաքը մը մինչեւ հիմա առանց
նաւաճարի, առանց ալօթքի եւ ալօթատեղիի տակաւին չէ՝ տես-
տակաւին:

Պլուարգու

115 — Կեղեցիկ ասացուածք

Եթէ մարդիկ կրօնք ունենալով այսքան չար են՝ առանց
կրօնքի ի՞նչ պիտի ըլլար ասոնց վիճակը:

ԹեՇիամին Թրամելին

Բոլոր գեղեցիկ վարժունքներ եւ վեհանձն արարքներ՝ կը՝
քոնական ներշնչումներու հետեւանքն են: Էմբրորն

Կրօնքը Աստուածային կեանք է եւ ո՞չ թէ Աստուածային
կեանքի վրայ հմտութիւն: Երեմիա Թ. Էլլը

Կրօնքը Աստուածային կեանքն է մարդու հոգին մէջ,
Լայմըն Էլլը

Կրօնքի հեղինակութիւնը իր զանութեանը մէջ է եւ ո՞չ
թէ գեղարուեստի մէջ: Էլօրէ

Կրօնքը արհեստ է՝ հո՞ն բարոյականութիւնը վաճառքի
ապրանք:

Տօ

Աստուած հօրը առջեւ՝ մաքուր ու անարատ կրօնքը, իրենց
նեղութեան ատեն որբերուն ու այրիներուն այցելութիւն տաէ
եւ անձը անարատ պահելն է այս աշխարհի մէջ:

Օակոբոն

Կրօնքը նուիրումի պաշտամունք մըն է Աստուծոյ:

Մարդը կրթէ առանց կրօնքի, խորամանկ սատանաներ
միայն պատրաստած կը լինիս:

Ուելինկը

Կրօնքը մարդկային խորունկ ու ներքին փորձառութեան
ձայնն է:

Մատքես Տրենեար

Կրօնքը ո՞չ «տօկմա»է եւ ո՞չ ալ զգացում: այլ անշահա-

ձիւօլ

Կրօնքը Աստուծոյ համար կը գործածէ ամէն ի՞նչ՝
Պիլը

Կրօնքը այս աշխարհիս մէջ դարմանատուն է վիրաւորուած
հոգիներու համար: Լեվիս

Կրօնքը կ'ընէ այս ի՞նչ որ փելիսոփայութիւնը անկարող
կ'զգայ ընել: Կոլտսմիթ

Կրօնական դրութիւններ շատ են, բայց Աստուած մէկ է՝
Անման

Ընտանիք մը առանց կրօնական պաշտամունքի ո՞չ հիմ
ունի եւ ո՞չ զարդ: Մէյսլի

Կրօնքն է որ արտադրած է Ս. Գերքը եւ ո՞չ թէ Ս. Գերքը
կրօնքը:

Ով որ նախանձի առակայ չէ եղած, արժանի չէ՝ նախանձի:
Վաֆիկս

Ուր որ հնար է օրէնքով գործելի պէտք չէ իշխանութիւն
գործածել:

Թո՞ղ գիտնայ թշնամին որ քրիստոնէութիւնը հագուստ մը
չէ՝ մեր վրայ որ փոխենք. մեր սարմինին գոյնին պէս է ան,
որ չի փոխուիր: Վարդան Մամիկոնեան

Երկւո՞՝ թերահաւատութեան է նշաւակ. արդէն թերահա-
ւատութիւնը շատոնց մելժեցինք, թո՞ղ վախն ալ փարատի մեր
մտքէն ու խորհուրդէն: Վարդան Մամիկոնեան

Մարդիկ իրենց բարիքներուն (հաբսութեան) մատակ-
քարներն են:

Աստուած որ գերագիյն Տէրն է՝ յանձնեց զայն ուրիշներուն, որպէսզի օդնեն աղքատներուն:

Մարդիկ չեն կրնար գնահատել մեծութիւնը, որմէ՞ եթէ իրենց մէջ չունին մասնիկ մը, ՃԵԿ Թօրքը

Անոնք որ կը զլանան ուրիշներու ազատութիւն տալը, իրենք ազատութեան արժանի չեն եւ Արդար Աստուծոյ մը տնօգատութիւնը,

Սրբահան-Լինելն

Բարիին ու չարին, շիտակին ու սխալին մէջ չեզոք դիրք բռնելը տկարամատութիւն է:

ԹԽՈՎԱՐԵԼ

Մարդու մը իրաւունքները ստորադաս պէտք է համար-ուին անոր պարտականութիւններուն:

Մեր գործերը չար կամ բարի, ստուերներու նման մեր ե-տեւէն կու գան,

Ալլոց վստահութիւնը գրաւելու ամէնէն ապահով ճամբան անկեղծ ըլլալն է:

Հեռուները մի՛ նայիր, կեանքիդ գործը քու մօտդ է. այս սօրուան գործդ,

Ապուշ է ան որ բարկանաւ չկրնար, իսկ իմաստուն է ան որ կրնայ, բայց չբարկանար,

Մարդու մը կեանքին մէջ ի՞նչ որ արժէքաւոր է ու տե-փի ան, մօրը ձունկերուն առջեւ նստած՝ կը սոր-

Հոգիին ամենէն մնայլուն ապահովութիւնը կատարեալ հա-ւատքն է առ Աստուած:

Միայնակ կը սերմանեաք, սակայն հունչքը մինակ չենք

Ամէն մարդ ալ կենդանի Աստուծոյ Տաճարը բլաւ կու-ուած է:

Հոգիին խորքերու մէջ տիրող ծարսւը Աստուածայինը միայն կրնայ յագեցնել:

Քրիստոնէութեան նախնական գործն է անհամար 14ա-րագորին շինութիւնը:

Անուշ ժպիտ մը եւ մեղմիկ ձայն մը մեզ մեծ օդնու-թիւն կրնան մատուցանել կեանքի ճամբարդութեան մէջ:

Յամբաքայլ շարժելէն շարժելէն մի վախնաբ, բայց վախ-ներ անշարժ կանքն:

Աշխարհս յոյսիսով լեցուն է ան մարդուն համար որ իւթն եր վրայ յոյս ու հաւատք ունի:

Պատեհութիւնը որ եւ է մարդու դուռը չփ զուներ, եթէ ան գործի մը պատրաստ էլ:

Բան մը ըրէ՛, նպատակի մը ծառայէ՛, որուն համար ապրիւն ալ կ'արժէ՛, մեռնիլն ալ:

Նոյն լսկ մեր առաքինութիւններէն մոլութիւն կրնայ ծը-նունդ աւնել եթէ զգուշութեամբ չը հսկենք:

Ան մինակ յաւիտենական գասը որ ամէնքս ալ պէտք է սոր-վինք, սա է թէ ինչպէս կրնանք սիրել մարդիկ ասենալաւ կերպովը, որ կարելի է:

Ճշմարիտ կեանքի փորձաքարը նկարագիւն է:

Ան որ մեզի դէմկուի կը մուշ, ատով մեր ջեղերը կը զօրաց-նէ եւ մեր իւթեալ կը սրէ՛:

Բոլոր մոլութիւններուն մէջէն գինեմոլութիւնը մեծ մար-դոց երբէք չիվայլեր, խաղամոլութիւնը կը վարկարեկէ, իսկ շնութիւնը կը մահացնէ:

Միշտ բաւականաչափ լոյս կրնաս գոտնել յաջորդ քայլե
ուղիղ առնելու համար :

Սկզբունքները այն առեն միայն արժեքունին, եթե անոնք
ի գործ կը դուռին:

Թող ամբողջ աշխարհը անապատի մը փոխուի, հերիք է ո՛
թոյլ տրամադրուն յառաջ նկրտիլ:

Ուր որ հեար է օրէնքով գործել, պէտք չէ իշխանութիւն
գործածել:

Տակառու
Բարեկա րաւթեան իտէալն է, ինքզինքն զգալ մէկ եւ մաւ
երկու:

Գուր արդութէան մէջ ո՛չ մէկ բարեկա իր վրայ լոյտ դուք:
Զեր արդութէ վաստակութիւնը դուք ձեր քաջութեան եւ ձեր
միտքի աղքիւրին վրայ:

Վօվնարկ

Ոչ ոք այնքան լաւ կը քարոզէ ժբաջանութիւնը որքան
մզիւնը, բայց ան ոչինչ կը խօսի:

Թրանքին

Ալինէն արահով պէտանքը անմեղութիւնն է:

Լամարին

Դանդաղ բայց յարատել զոհողութեան գործ մը՝ աւելի
մեծ արդեւք կը բերէ քան մեկուսի կատարուած զսեմ
գործ մը:

Լէոն Տրնի

Աւելի աղէկ է երկու անդամ կարդալ լաւ զործ մը, քան
մէկ անդամ գէշ գործ մը:

Փ. Պ. Սէյ

Ազակարուած սրտերու համար բարեկամութիւնը երբէք
գոյութիւն չունի:

Մասին

Սրտի մը մեծութիւնը վտանգի կամ դժբաղդութեան մէջ
կը յայտնուի:

Մասին

Ներեւ գիտնալու համար տառապաֆ ըլլալու է մարդ:
Թօլուրու

Մարդ մը իր լաւագոյն ուժերը հայրենի հողէն կը ծծէ,
Փէչէս ծառն իր հիւթը՝ խոր արմատներէն:
Բպսէն Պրանիս

Մարդը բնութեան մտածող հայելին է:
Լամարին

Բանաստեղութեան մէջ մի՛ մոռնաք արցունքները, մի՛
մոռնաք մարդկայինը:
Փիէն Լամէ

Քրիսոնէութիւնը ծանօթ բոլոր կրօնքներէն բարձր է,
Փանզի նուիրումի կրօնքն է:
Սրէնի

Քրիստոնէութիւնը զիստուած մարդու եւ մարդը Աստուծոյ
կը մօտեցնէ:

Քրիստոնէութեան իրական ապահովութիւնը կը գտնուի նախ
իր մարդասիրական բարյականութեանը մէջ: Եւ ապա մարդ-
կային օրտին լիավին մօտիկութեանը մէջ:
Մամուլի

Քրիստոնէուները Սուրբ կը կոչուին իրենց ողբացեալ կեան-
քին համար. հաւատացեալ՝ իրենց հաւատքին համար եւ աշա-
կերու իրենց կրօնական դաստիարակութեանը համար:
Փաւլը

Առողջ անդամ ունեցողները պէտք չունին բժիշկի, ոչ աէ
տեսանող աչքերը՝ առաջնորդի. ինքով փարթամիները չեն դեպե-
տեսանող աչքերը՝ առաջնորդի. ինքով փարթամիները չեն պասեր հացի
իր հարուստներուն դռները, յլփացածները չեն պասեր համար:
Անդամի փշրանքներուն ու վարքով սուրբերը անկարու են ո-
գործութեան:

Աշխարհիս բոլոր խաթուսիկ ստուերներուն մէջ եթէ

Կայ հաստատուն ու եզական բան մը, այդ ալ զարգացումն է, բարութիւնն է; կեանքը այս երկու սկզբունքներուն համար գիտունը անհունութիւն մըն է, իսկ բարին անմահութիւն,

Թրօֆ. Սէմբուն

Պէտք չէ փարի հարստութեան. ան պէտք չէ որ թունազյն, այս ատեն մըայն օրհնութիւն մը կ'ըլլայ; կեանքը, հազորուն անոնց փարիլ:

Պօւստա

Մեծ մարդոց ներկայութիւնը ժողովուրդի մը համար, Աստուծոյ ընծայած պարզեւներուն մեծագոյնն է:

Ճորն Հիլարե

Մեծ են այն մարդիկ, որոնք մեզի ծառայելու համար բակ մարդիկ կը շահին մեզի ծառայելով:

Լէնտար

Մեծ մարդ մը մինչեւ հիմա գտնուած չէ տակաւին որ օժտուած չըլլայ միանգամայն մեծագոյն առաքինութիւններով:

Բնենիամին Թրանելին

Ամէն բան միշտ բարի չէ, բայց ամէն բարի բան մեծ է թակնութենիւ:

Մարդու մը մեծութիւնը ո'չ թէ իր թերութիւններով, այլ որ գերագոյն յատկանիշերով պէտք է չափել,

Ճորն Հենրի Լուիզ

Յաւալի իրականութիւն մըն է թէ, մեծ նկարագիրներ շատ քիչ անդամ կը ներկայանան մեզի առանց թերութեան:

Ճորն Ռուայնիլըն

Մեծութիւնը կը կայանայ ոչ թէ ոյժ ունենալու, այլ մեր ոյժը ուղիղ գործածելուն մէջը: **Հենրի Ռևեր Պիքոր**

Մեծ մարդիկ Աստուծոյ քաղաքին մէջ ցցուն աշտանական ներ են:

Ոմանք մեծ կը ծնին, ոմանք կը մեծանան, իսկ ոմանք ալ խկապէս մեծ կ'ապրին:

Ոչ մէկ բան այնքան պարզ է, որքան մեծութիւնը, պարզ ըլլալ՝ յիրաւի մեծ ըլլալ է:

Ժամանակն է որ մարդը կը շինէ եւ ոչ թէ մարդը իր ժամանակը:

Մեծ հոգիները անոնք են որոնք հաւատարմուէն կը հնազանդին մեծարելու այն այժմ բաները, որոնք իրենցմէ բարձր են: Միայն փոքր հոգիները ասոր հակառակը ընել կը փորձը ձեն:

Մեծ մարդիկ ո'չ թէ հազուագիւտորէն կողիացած լեռան սուր ծայրերն նն, այլ լեռնաշղթաներու կատարները:

Հեկլնաբն

Աշխարհը ոչինչ գիտէ իր մեծ մարդերուն նկատմամբ:

Երեմիա Թէյլը

Մեծ ըլլալ՝ սիստ հասկուել է երբեմն:

Էմբրուն

Մեծ մարդիկ, ըստ թէ միստոկլեսի, կաղնիի ծառերուն կը նմանին, որոնց ճիւղերուն ներքեւ մարդիկ երջանիկ կ'զգան

ա զաստան գոնել փաթորիկներու եւ տեղատարափներու ժամանակ երբ արեւոտ օյերուն սակայն անոնց տակէն կ'անցնին հաճոյք կ'զան կտրելով անոնց տերեւներն ու ձիւդերը:

Ակօքէ

Մեծ գործեր կատարելու համար անհրաժեշտ է ապրել այնպէս երբ թէ չպետի մեռնիս :

Ակօնիարկ

Մեծ է այն ոգին որ կ'ապրի անարդանքի, անարդարութեան, մելամազութեան եւ ծաղրի մէջ, Պրիւյէր

Մեծ մարդ մը տակաւին չէ գոնուան, առանց ունինալու Աստուծային սերշնչում:

Ախիլեսի

Մորի աւքասութեան նշան է միշտ երբ որ մարդիկ փորձեն իրենք զիրենք մեծ ձեւացնելու, քանզի անոնք որ իրաւունք ուն ոչինչ գիտեն իրենց մեծութեան նկատմամբ:

Ախիլ

Եկեղեցին մարդոց հոգիներուն բռնժարանն է:

Թալրո

Աստուծոյ Տունը շինած ենք, Աստուծոյ օրէնքներուն պաշտապահութեանը համար:

Շեմբըրս

Եկեղեցի մը կոչումն է կորսուածը փնտուել եւ փրկել:

Օկի

Եկեղեցի մը իւալալութիւնը պահպանելու համար պէտք է որ նախ պահպաննք անոր սրբութիւնը, Սաքրես Հենրի

Ես չեր հաս ուր թէ Աստուծոյ հոգին կրնայ գործել այն Եկեղեցին մէջ, ուր բաժանումներ եւ գչուչ հաշիւներ կան:

Տ. Լ. Մուտի

Եկեղեցիներու մաջ կուիւները աւելի կը ծածկեն Քրիստոսը մարդոց տեսութենէն, քան անհաւատներու խօսքեթը :

Ճօրի Մատունալտ

Եկեղեցին կրնայ կիզիչ փուռի մը մէջէն անցնին, բայց Քրիստոս կոակի բոյերուն մէջ անու հետ կ'ընկերանայ:

Սբբրնը

Ի՞նչ բան որ մարդիկը բարի քրիստոնեաներ կ'ընէ, նոյնը մարդիկը բարի քաշաքսցիներ կ'ընէ միանդամայն:

Տանիել Ռուզոքը

Ք իս ունեց ո՞ւ Ա Ռենակարող Աստուծոյ մէկ ազնուականն է:

Ճէյր

Ա մը ողջ քրիստոնէութիւնը կը բաղկանայ երեք բաներէ, Ա մը ողջ քրիստոնէութիւնը կը բաղկանայ Ասոնք սակայն բաներ հաւատուած, սիրել, հաւագանդի Յիսուսի, Ասոնք սակայն բաներ են որ մոր կե սնը ամբողջ տեսուզութեանը հազիւ կը սորվինք Սբիվը

Ճշարիտ Եկեղեցականը իր մեծ վարպետին արտաթուած Ճշարիտ Սամիկը ցումն է:

Ճարեպաշտ Եկեղեցականի մէջ կեանքը գործնական ճարտարանութիւն մըն է:

Պատկառազեռու Եկեղեցականեր ունենաւ, արդի ժամանակուած նական մեծաբոյն կարիքներէն մին է Եկեղեցականներ՝ որոնք նակառան մասնաւած ըլլան բարեզ սշութեալը, և միեւոտանուած ըլլան բարոյական անսպառ ոյժով, Մերգիթալը, անկեղծութեալը և բարոյական անսպառ ոյժով, Մերգիթալը, անկեղծութեալը տուեք որ հաւատքով ու հագում այս տես ոկ Եկեղեց սկաններ տուեք որ հաւատքով ու հանեցուած քարոզեն հին ճշմարտութիւները նոր ոյժով ու եռանդ գով:

Բընըը

Եկեղեցականին օրինակելի կեանքը, մաքուր, բարի ու սուրբ կենցաղը ամենագդեցիկ քարոզներն են, ուրկէ պիտի օդուր ունկնդրող ժողովուրդը:

Եկեղեցականէն սպասելու չէ՝ շատ ու բարդ խրատ, այլ պարզ ու փամ օրինակ, ջինջ ու պայծառ։

Եկեղեցականը պէտք է ըլլայ արի.. ու բարի, հաստատ ու եռանդուն, բայց միշտ կործնական, ճշմարտութիւնը սիլող, արդարութիւնը յանտեռող, բարձր սիրելու մէջ, կե'ս իր կարուելակերպին մէջ, մեծ իր արարքներուն մէջ, իսուալ հավակնուն մէջ, անկեղծ խօսելուն մէջ, մեծ՝ իր պարզութեանը և հեղութեանը մէջ և միշտ մեծ իր վեհանձնութեան ու անձնութեան մէջ։

Եկեղեցականի մը պաշտօնը անհատին սիրտը, միտքը և խիզը ուղիղ և լաւագոյն գաղափարներով կրթել չէ լոկ, այլ առաւելապէս հոգիները առաջնորդել է ուղղակի Աստուծոյ որ կենդանի է և խօսուն։

Թօպէրբարին

Եկեղեցական պաշտօնեան Աստուծոյ դեսպանն է երկրի վրայ։

Աստուծոյ դեսպանը պէտք է իր բարձր պաշտօնին գիտութից, լաւագոյն ու կարողագոյն կերպով և խոր հաւատքով ճշմարտապէս ներկայացնէ Աստուծոյ Թագաւորութիւնը։

Գիտակից Եկեղեցականի մը կեանքը դիւրին չ'ընթառ, անիկա մեծ ընտանիքի մը հայրն է։

Ճանօնը

Եկեղեցականներ Աստուծոյ մարդիկն են, որոնք մերժ ընդունել յաճախ կը շնչին մարդոց մէջ, զաւլի ընելու համար գիներուն մէջ։

Եկեղեցականին ջանքը պէտք է ըլլայ իր ժողովուրդը բար-

ճրացնելու ճիւին ու կորովին մէջ, եւ ասիկա կատարեալ ընելու համար ինք պէտք է միշտ բարձրութիւններու վրայ երեւի։

Բարեկամութիւնը այնպիսի դուռը մըն է որ սէր ունեցողներուն առջեւ միայն կը բացուի։

Բարեկամութիւնը դատելէ առաջ՝ ինքընքով անոր տեղը դիմ ու ան աւ քու դիմքիդ մէջ։

Բարեկամութիւնը մը որուն կը պակսի զոհողութեան ողին քնաւ իտէալ չէ, որովհետեւ զոհողութեան կէտին մէջ թերբեղող բարեկամ մը իրական բարեկամ չէ։

Ճշմարիտ բարեկամութիւնը՝ բարեկամ ըլլալուն մէջն է եւ ոչ թէ բարեկամ մը ունենալուն, այսինքն տալ մէկուն առաստեր եւ համակրութիւն, առանց հսասիրութեան ու կատարեալ անկերպապահութեամբ։

Եթէ կ'ուզես գիտնալ թէ ի՞նչ սքանչելի բան է ճշմարիտ բարեկամ մը ըլլալը, ըսեմ քեզի թէ ճշմարիտ բարեկամ մը ըլլալու համար մարդ պէտք է կատարելապէս պարկեց ըլլայ։

Վակը իմ բարեկամ է, բայց ես կ'ըսեմ թէ թշնամիւն եւ թէ բարեկամէս միշտ բարիք կը տեսնեմ։ Բարեկամս ցոյց կուտայ ինձի թէ ի՞նչ կրնալ ընել եւ թշնամիս աւ ցոյց կուտայ թէ ի՞նչ պէտք է լսեմ։

Ան որ թշնամիներ ունենալէ կը վախնայ, բնաւ ճշմարիտ բարեկամներ չ'պիտի ունենայ։

Բոլոր մարդեկ իրենց նախասիրած իրերն ու առարկաներն ունին շատեր կան որ կը սիրեն ձի, շուն, կատու, գըամ, տիտու պատիւ, բայց ամենէն լաւագոյնը ունենալն է լաւ բանեկամ քան բոլոր յիշուածները։

Ամայի վայրի մը տեսարանը այնքան տիրութիւն չ'ազդեր մարդուն, որքան խորտակուած բարեկամութեան մը տեսարանը

Ճակատագիր մը կայ որ մեզ ամէնքս ալ եղբայրներ կ'ընէ
իրարու. այս անցաւոր կեանքի հովուին մէջ ոչ ոք սուանձին
գը քալէ;

Իչ որ զրկենք ուրիշերու հասէին, անոնք ալ նոյնը պիտի
զրկեն մեր հասցէին :

Ճշմարիտ բարեկամ մը իր սիրտը կը բանայ լայնօրէն կը
խրատէ ուզգի կերպով, կ'օգնէ պատրաստակամութեամբ, յառաջ
կը նետուի խիզակօրէն, կը պաշտպանէ արիութեամբ եւ իր
բարեկամութիւնը կը շարունակէ անփոփոխ կերպով:

Ներշնչումը տալ է քարոզի կերպոյն նպատակակէտը եւ
բեմը կ'արդարանայ այն ատեն միայն երբ քարոզիչի սրտին
մէջ ինկած է ներշնչան այդ կրակը: Տր. Փօրսլի

Փաստերը քարոզի մը հիւսուածքի սիւներն են, իսկ նը-
մանութիւնները պատահարներ՝ որոնք դուրս կը ցոլացնեն լոյս
եւ, գեղեցիկ ժառագայթները:

Ֆուլլր

Քարոզը համոզում յառաջ բերելու նպատակաւ Աստուա-
ճային ճշմարտութիւններու խօսքով հոգորդակցութիւնն է:
Բէրիսլի

Մեծ իմաստութիւն եւ կարողութիւն կը պահանջէ գիտո-
ւալ արդարեւ թէ ի՞նչ նիւթ պէտք է դւել քարոզի մը մէջ
եւ ի՞նչ պէտք չէ դւել:

Սիսլի

Եթէ քարոզ մը հոգիէ է բխած, վստահ կրնանք ըլլաւ
թէ անիկա հոգիի կը դպչի անկասկած:

Թովմաս Ֆիւլլր

Քարոզիչը նաև պէտք է իր քարոզին ինքը հաւատայ եւ
գործադրէ, որպէս զի ունկնդրողներուն վրայ պէտք եղած ազ-
գեցութիւնը գործէ:

Պերճախօսութիւնը բեմին շնորհալի թօղն է: Փօփ

Վայ է ինձ, եթէ Աւետարանը չը քարոզեմ: Պօղս

Լաւագոյն քարոզը, քարոզիչին ապրած օրինակելի
կեանքն է:

Ան որ շիտակ կ'ապրի ամէնէն ազդու քարոզիչն է:

Սէրվանդէս

Ան որ հի կնային Սուրը կրել կը յօժարի՝ պէտք է ըլլայ այն քան
սուրք որքան կարելի է:

Շէյքսպիր

Հուետորը այն ատեն հուետոր է՝ երբ կը դնէ իր մատը
իրականութեան վրայ:

Հուաստութիւնը հողեղէն ամանին՝ որուն նիշոցաւ Աւե-
տարանին գանձերը կը փոխանցուին ուրիշնորուն, ոչինչ գը-
պակսեցնէ այդ գանձին արժէքէն:

Սիսլի

Հովիւն է, իր կոչմամբ եւ ընտրութեամբ նատակարան
ու բաշխիչը բանին Աստուծոյ:

Մելիքիսեդիլ Եպիսկոպոս Սուրանեանց

Ազգի մը մէջ խմբակցութիւննու բաժնուիլը՝ իրարմէ ան-
կապ ու անջատ, ազգին սրտին հարուած իշեցունել եւ ուժերը
ծլատել կը նշանակէ:

Պիտի ուսանիմ, եւ պատրաստուիմ, թերեւս օր մը ինծի աւ
կարգ կուգայ յառաջանալու:

Ուրիշներու յաջողութեանց համար երբ սրտանց ուրախ
կ'զգ անք անոնց յաջողութիւնը մնը կ'ըլլայ:

Մարդու մը հոգին արթնցուր, ու անիկա այն ատեն ոյժ-
կ'ունենայ իր մէջ վիճակը բարւոքելու:

Յ ս լ ո լ ու թիւնը ան չէ որ դուն ինքվինքը ուրեշներէն վերպարձրացնես. այլ յաջողակ մարդը ան է որ ուրիշ մըն ալ ի՞րեն հետը կը բարձրացնէ:

Շառ տառապելը արհամարհել կը սովորեցնէ՝ մարդուս:
Արտին մեծագոյն թոյնը լուռթիւնն է:

Բ. Պուրժէ

Կրնանք սիրել զանոնք որ մեզ կ'ատեն, բայց չենք կրնաթ
սիրել զանոնք զրս մենք կ'ատենք:

Թալիսոյ

Մարդու մը մեծութիւնը երեւան կու գայ ոչ թէ մեծերու-
հետ պաշտօնական յարաբերութիւն ընելու ատեն, այլ իր սպա-
սաւորին հետ ունեցած վեհանձն յարաբերութեան մէջ:

Երբ փառքին ետեւէն վագենք, անիկա այնքան արագ կը
քալէ որ չենք կրնար զայն բռնել. իսկ երբ փառքը թողունք,
անիկա կուգայ մեր ետեւէն եւ մեզի կը հասնի միշտ:

Գիտունի մը տեղ կ'անցնի այն մարդը որ իմաստութիւն
վնտելու ետեւէն է միշտ. բայց երբ որ կը կարծէ թէ գտած
է՝ յիմար է ան:

Պարոկական առած

Մեծութիւն չէ չիշալը, բայց մեծութիւնը իյնալէ վերջ
վերականգնիլն է:

Խոստվանութիւնը դժուար է, բայց առաքինութիւն է:
Ժողովրդ. առած

Աշխարհ ոչինչ կրնայ ընել առանց մեծ մարդոց ներկայու-
թեան, բայց մեծ մադիկ բեռ մըն են աշխարհի համար:

Կեօրէ

Անկեղծութիւն է մեծ մարդոց յատկանիցը: Էմբրուն

Բոլոր գետերը չեն կրնար ծովը լեցնել եւ ոչ ալ տենանք՝
սերը՝ սիրտը:

Հ. Պ. Ս. Լիքան

Մարդուս մինակ եւ ճշմարդիտ մեծութիւնը իր անձը շահին
է, որուն միջոցը թիսուս ինք սովորեցուց:

Սիրտը չ'անցնիր եւ անցաւոր բաներով չի լեցուիր, չի կտա-
նար, չի գոհանար:

Հիւանդները գորովանօք եւ իմաստորէն ինամելու արուես-
տը ամենագեղեցիկ յաղթանակներէն մին է:

Մաքուր օդ, ջուր, մաքուր սիրտ, ահա առողջութիւնը
եւ երջանկութիւնը:

Մարդ ապրելու համար ստեղծուած է եւ իր մէջ ամէն ինչ
կեանքին օրհներգն է:

Խոհեմութիւնը ապահովութեան մայրն է:

Մարդը ծաղիկներուն ամենափափուկն է:

Հոգեւոր կեանք կը նշանակէ կեանք մը որ հաղորդակցու-
թիւն ունի Աստուծոյ հետ, կեանք մը որուն մէջ հոգին համարձա-
կորէն Աստուծոյ կը մօտենայ եւ Աստուած ալ՝ հոգին:

Աշխարհի մէջ ամէնէն կարեւոր բանն է հաւատքը՝ բայց
բարոյական եւ հուեկան արժէքներու իրականութեան վրայ:

Նկարագրի մէջ, շարժուձեւերու մէջ, ոճի մէջ, ամէն
բանի մէջ գերագոյն վսեմութիւնը պարզութիւնն է:

Այս աշխարհիս մէջ քիչ ձայներ կան, բաց շատ արձա-
գանդներ:

Մութիր ինչ որ տուած ես, եւ յիշէ՛ ինչ որ ընդունած ես:

Նինոս ու նաբուգոդոնոսոր, Աղէքսանդր ու Թիմուրլէնկ
որոնք աշխարհիս սարսափն էին, այսօր եւ ոչ տղեկի մը վախ
կ'աղդեն:

15— Գեղեցիկ ասացու ածք

Այս կեանքէն մեզի հետ կը տանինք միայն այն կատարելութիւնը զոր տուած ենք մեր հոգւոյն եւ ուրիշ բան չենք բողուր երկրի վրայ, բայց եթէ մեր գործած բարեքը:

Խուզարկուն պէտք է խուզարկէ ինչ որ քննելի է, այս անոր իրաւունքն է։ հաւատացողը պէտք է հաւատայ ինչ որ անքննեմ է։ այս ալ ասոր իրաւունքն է։

Կամքն է որ ոճիր կը գործէ։

Ոսովնետեւ չենք կարող ընել ամէն ինչ որ կ'ուզենք. ուզեք միայն ինչ որ կրնաք գործել:

Դատաւոր մը խօսուն օրէնք մըն է. եւ օրէնքը համր դատաւոր մը։

Ագահ մարդիկ ո՛չ միայն կը տանջուին դիզելու տեսչով այլ եւ կորսնցնելու վախով։

Ոչ ոք կրնայ լաւ խօսիլ, եթէ իմաստութեամբ չը խորհիւ։

Մեծութիւնը ոչ կ'ուսուցուի եւ ոչ կը գնուի այլ Աստուծոյ միջոցաւ մարդուն տրուած բարձր կեանքի մը արտայայ-
թիւնն է։

Թըսին

Մեծ են այն մարդիկ որոնք հոգերուն ոյժէն գերադաս կը համրեն եւ կը հաւատան թէ աշխարհը կառավարուը ոչ թէ այլ իմացականութիւնը։

Էզըրունի

Մեծ է այն որ կրնայ ուրիշներու ուղեղը գործածել մեծ մեծ ծրագիրներու համար։

Տօնիկը

Իրական մեծ մարդը երբեք չի խորհիր իր մասին թէ ինք մեծ է, մեծ մարդիկ տաւապանքներէն կը ծնին յա-

Պերկ

Մեծութիւնը խոճիթի մը մէջ երբեմն աւելի դիւրաւ կը գտնուի քան թագաւորներու պալատին մէջ։

Հորեկա

Մեր կեանքին մէջ մեծ փորձառութիւն մը միայն կրնանք ունենալ, ու կեանքին գաղտնիքը՝ այն փորձառութիւնը կարել եղածին չափ յաճախ կեօարկելուն մէջ կը կայանայ։

Մեծ ըլլալ կը նշանակէ չը հասկցուիլ։

Մարդէ մը կարելի է իր սովորական հարստութիւնները գողնալ բայց կարելի չէ գողնալ իրական հարստութիւնները։

Օսկար Ռևյո

Երիտասարդները հաւատարիմ ըլլալ կ'ուզեն եւ չեն կրնար. Երերը անհաւատարիմ ըլլալ կուզեն եւ չեն կրնար։

Օսկար Ռևյո

Մեծ գաղափարի մը մարտիրոս ըլլալ քաղցր է։

Իսկակն

Զեր թշնամիները չափաւոր կերպով ունեցեք, վասն զի կարելի է որ հաշտուիք երարու հետո։

Զաք մարդիկ միշտ խոյս կու տան մտերսութենէն բարի մարդոց որոնց առաջինութիւնը կը իրտչեցունէ զիրենք։

Ագահը տէր չէ իր ինչքերուն. այլ իր ինչքերը կը տիրեն իրեն։

Հոն է սովորութիւնը, ուր կը գտնուի ճշմարիտ ազնուականութիւնը։

Մարկոս Աւերելիոս

Այրը կը վախնայ կնոջմէն, եթէ ան սիրէ:

Նիշէ

Թ Ա Փ Ա Ն Ց Ո Ւ Մ Ն Ե Ր

Սիրն ԽնոջրդԱֆլիկ ԾԱԼՔԵՐԵՐԵՆ

Այրը բարեպաշտութեան կը նմանի. ուշ կու գայ ան, քսանաւին, ո՛չ սիրահար կ'ըլան, ո՛չ ալ բարեպաշտ:

Անարօլ Թրանս

Կ'ուզենք սիրուիւ, եւ երբ մեզ սիրեն, կը չսրչարեն մեզ:

Անարօլ Թրանս

Այն այրերը որ կիներէն կը վախնան, զանոնք ամէնէն աւելի սիրողներն են:

Ուրնան

Երկուքէն այն որ աւելի քիչ կը տառապի, աւելի քիչ սիրուն է:

Փորձ Սան

Սիրելէ դադուիւ, սիրու փակելն է իր ամէնէն ազնիւ զգացումէն:

Միւսէ

Ճշճարիտ սէրը հասուն տարեքի մէջ կուգայ. ասիկա՞ սիրել սիրուելու համար մարդկային է, բայց սիրուիլ սիրելու համար հրեշտակային է:

Լամառին

Այն էակը զոր ամէնէն աւելի կը սիրեն, ամէնէն աւելի կը վիրաւորեն:

Տօրոյէվսին

Ամէնէն լաւ այրերն իսկ, երբ կը սիրեն, մանաւանդ երբ կ'զգան թէ չեն սիրուել բառապետներ են. եւ երբ չ'են սիրեր, անասուններ են անոնք:

Վիզրու Մարկրիփ

Ամէն սէր աշարկու է, ամէն սէր տուամ մըն է:

Սամբր Ռւայլ

Եթէ սկսիս ինքզինք զոշել անոս զոս կը սիրեն, ի կերչոյ պէսնարե Շօ պիտի ատես զայն:

Մեծ մարդիկ սէրը կը մշակն, պատրիկը մատլավառ հոգի կը սնուցանեն:

Սիրոյ մէջ տեւական ու կատարեալ երջանկութիւնը միայն անկեղծութեան մէջ կը կայանայ. մինչեւ այդ անկեղծութեան հաստատուիլը՝ սէրը փորձ մըն է միայն. Կ'ապրի սպասումի մէջ, եւ համբոյընները ու խօսքերը առժամեայ են սիայն: Մօրիս Մէրերինի

Բալեկամութիւնը առանց սիրոյ, ինչպէս սէրը առանց բարեկամութեան երկու կէս երջանկութիւններ են որ կը տրտմեն մարդիկը:

Մօրիս Մէրերինի

Սէր երգել, սէր երազել, սէր քարոզել, արդարեւ դիւրին է, բայց բոլոր սրտով ու հոգիով սիրել զԱսուած եւ ընկերը շատ դժուար է:

Երբ սիրու Աստուծոյ սիրոյն զօրութիւնովը կը փոխուի եւ կը սրբանայ, այն ատեն է որ մարդ կ'սկսի հոգեւորապէս սիրաւորեն:

բեր. այդ սէրը մարդկային սէրէ տարբեր բանէ, Աստուածային սէր է որ գիտէ ներել ու համբերել, որ գիտէ տալ ու ծառայել որ գիտէ չարչարուիլ ու զոհուիլ:

Մէ՛կ ու միայն մէկ անտեսանելի ու անմրցելի զօրութեւն մը կայ որ կրնայ մարդկութիւնը նորոգելու հրաշքը կատարել, եւ ան ալ Սէրն է:

Սէրը վելուծելով սիսել չենք կրնար սորվիլ, սիրող անձի մը քով պէտք է մանաք ու անոր հետ շփուինք, ապրինք որ կարենանք սիրել սորվիլ:

Բնութիւնը մատուռ մըն է, կինը բագին. Սէրը այս մատուին եւ բագինին ողջակէզը:

Ճիւկո

Աշխարհիս մէջ ամէնէն անուշ բանը սէրն է. եւ սէրէն յետոյ ամէնէն անուշ բանը՝ ատելութիւնը:

Լօնի Թելլօ

Ո՞ւ սրտի գլխաւոր լուցկին չէ սէրը,

Հ. Պետոնի Սլիւսան

Մարդ ամէնէն աւելի սիրած բանէն կը կործանի:

Մ. Շամբաննեան

Ամուսնի սէր՝ զօրաւոր, բայց նախանձոտ ու մարտնական. բութեան պատուար, բարեկամի սէր՝ նենդով եղծ ու մեղծ, հօր սէրուանեալ անշահախնդրութիւն ու սուրբ:

Ճ. Քարինի

Իյր մարդուն սիրոյն վերեւ կին մը՝ իսկ կնոջ սիրոյն վրայ Աստուած մը կայ միշտ:

Մըրուի Տիւսարք

Ս ըս իր գերատոյն իմաստով այն է, ի՞նչ որ Աստուած է,

Մարդուն մեծութիւնը անոր մէջ է որ կրնայ սիրել՝ ինչպէս Աստուած կը սիրէ:

Եւ որ գէս զի կարենանք ճշմարտապէս սիրել՝ ուսումառնելու, հատորներ քրքրելու պէտք չ'ունինք. միայն հոգ իով դառնանք դէպի ամենամեծ Սէրն ու բարութիւնը. հպի՛նք, միանանք սուրբ հոգիին հետ, լեցուի՛նք միրովը Անոր՝ եւ ահա՝ մեր շրթները, լեզուները, նայուածքները՝ պէտի ճառագայթեն՝ հոսին ու ծովանան:

Ով որ կ'ուզէ կհնդանի Աստուածը տեսնել երես երեսի, պարտաւոր է զայն վետուել ոչ թէ իր մտածման պարապ երկարաժամկետ վրայ, այլ մարդոց հանդէպ զգացած «Սէր» նակամարին վրայ, այլ մարդոց հանդէպ զգացած «Ոօմէն Ռօլան մէջ»:

Սէրը յոյսով կ'ապօն, իսկ բարեկամութիւնը՝ յիշատակով:

Այն մարդը որ ընդունակ է իր սրտէն մարդկային ուսիթէ արարածի մը սրտին մէջ սիրոյ կորով՝ ճառագայթներ ցուցնել, այն մարդը բարոյապէս բարձրանալու կարող է:

Իպսէն

Սիրոյ մէջ միակ յաղթութիւնը փախուստն է:

Նարօլէօն

Բարոյական գեղեցկութիւնն է միայն որ կարող է մեծ խոր սունկ սէր մը ներշնչել:

Սէր է թեւ հոգոյն. եւ փետուրք թեւոցն յերկրի աստ լաւութիւնքն կամ առաքինութիւնք:

Սէրն ու փափաքն՝ մուտք արքայութեան:

Հ. Պետոնի Սլիւսան

Սիրով առաւել լինի յաշուութիւն՝ քան ճարտարութեամբ Հ. Պետոնի Սլիւսան հանձարոյ:

Հրաժարիլ իր ազատութենէն՝ կը նշանակէ հրաժարիլ իր
մարդկային յատկութիւններէն եւ իրաւունքներէն:
Ժիւլ Սիմոն

Մարդն ազատ չէ՝ — եւ ո՞չ իսկ մեռնելու ազատ — ան կ'ես-
թեւակայէ հնազանդիլ իր կամքին, բայց կը հնազանդի իր ձա-
կատագրին:
Պօսիւէ

Պատիժներու թեթեցուելը ժողովուրդներու մէջ՝ ազատու-
թեան տարածման յայտնի մէկ նշանն է: Մօնթէսիէօ

Վերցուցէ՛ք ազատութեան հաւատքը՝ ընկերութիւնը կը
կործանի:

Բոլոը մարդկային գգացումներու մէջն չ'կայ հատ մը ուր-
այնքան չարիք եւ անբարոյականութիւն յառաջ կը բերէ, որ-
քան բաղդախղը:

Բաղդախղը ուրիշի մը վերաբերան ստացուածքը իրեն իւ-
րացնեն է, առանց անոր փոխարէն բան մը եւ կար ծառայու-
թիւն մը տալու:

Ո եւ է մէկը որ կը խորհի թէ կը նայ բաղդախղը՝ «Քաղի-
նօ» մը երթալ եւ ուրիշի մը ստացուածքը իւլեւ առնել եւ իբր-
երենը՝ պահել, յիմարին դրախտին մէջ կ'ապարի: Բաղդախղը
ստանային կէս եղբայրն է:

Մարդս ազատ ստեղծուած է, ազատ է՝ եթէ շղթաներու-
մէջ իսկ ծնած ըլլայ:

Ազատութիւնը գոյութեամբ միայն կը նայ գոյութիւն ունե-
նալ:

Մարդու մը ամբողջ պարտականութիւնն է Աստուծու վախ-
ուալ եւ իր եղբօրը ոդնել:

ԿԱՅԾԵՐ ՄՏԱԾՈՒՄԻ ԴԱՐԲՆՈՑԵՆ

Ազատութիւնն ամէնուն համար հաւասար ըւլալով, չի կրնալ
ամբողջապէս մէկ անձի մը պատկանիլ իմ ազատութեան սահ-
զատութեան սահսանը դէմ յանդիման կը կանգնի իմբնիս:

Եպիկտէր

Ազատութիւնը կը կայանայ ուզելուն մէջ որ իրերը գան-
ոչ թէ քեզ հաճելի կերպով, այլ ինչպէս որ արդար է:

Եպիկտէր

Ազատութիւն կամ ստրկութիւն, մին անուն է զօրու-
թեան, միւսը՝ թերութեան եւ երկուքն ալ կամքի արդիւնք են:

Եպիկտէր

Ազատութիւնը միայն երազներու երկրին մէջ կը գտնուի,
Եպիկտէր

Ազատութիւնը սիրողները անոնք են միայն որոնք բարձր
Միւտոն

Զօրաւոր ազատութիւնը վեհանձն հոգիներու անունդն է:

Սենեկա

Մենք մեծ մարմի մը անդամներն ենք. պէտք է ապրինք
ուղիւներուն համար, եթէ կ'ուզենք ապրիւ մեզի համար:

Սինելիս

Ապրիւ եւ լաւ ազրի քաջութիւն է, իսկ ապրեցունել հերո-
սութիւն մը: Ան որ կարի արժանիք մը ցոյց կուտայ բայց ան-
ոք կ'ապրեցնէ՛ բարձրագոյն երջանկութեան կը տիրանայ:

Եկեղեցի մը յաջողութիւնը չի չափուիր իր փառաւոր եւ
հոյակապ շէնքերովը: Եւ ոչ ալ իր նիւթական ճոխութիւններովը
նութիւնով:

Աղօթքը եւ աղօթքի ոգին եկեղեցին բարոյական հարա-
տութիւնն է: որ մնայուն եւ տեւական արժէք մը ունի:
Նիւթն ալ հարկաւ ոյժ է եւ ոչ ալ արհամարելի ոժ մը:
Առանց նիւթականի, հարստութիւն մը չի կրնար պահել իր
գոյութիւնը: ասիկա ոչ ոք կրնայ ժիտել:
Եկեղեցի մը արտաքինը կարեւոր է բայց աւելի կառեւորը
անոր ներքինն է:

Բոլոր քրիստոնէական պաշտամունքը վկայ է Յարութեանը
Անոր որ կ'ապօի յաւիտեան յաւիտենից: Որովհետեւ Ան կ'ապ-
օիսութիւնը քրիստոնէական պատճեն է:

Լայրն Էպարօ

Ինչ բան որ մեր մէջ կը զգայ, կը մտածէ, կը բաղձայ եւ
ւաբար անկորչելի:

Սրբատօնել

Բարի մարդը երբեք չի մեռնիր:

Քալիմսմա

Ես գերեզմանի մէջն գեպի երկինք կը Դայիր:

Թէօսոր Արքը

Բանաւոր մարդը ինքզինքն աշխարհի կը պատշաճեցնէ,
անքանաւոր մարդը կը յամառի աշխարհը իր անձին պատշաճե-
ցնելու: Հետեւաբար ամէն յառաջդիմութիւն անքանաւոր մար-
դէն կախում ունի:

Պէտքնար Տօ

Մենք քրիստոնեաներս չենք հաւատար որ միայն թիսուս
Քրիստոս յարութիւն աւաւ մեռելներէն: Մենք կը հաւատանք
թէ ամէն մահուան անկողին յարութիւն մըն է, եւ թէ քարը
գլուրուած է ամէն գերեզմանի վրայէն: Սփրցնըն

Մեր Աստուածը յարութեան խոսուումը գրած է ոչ միայն
Գոքերու, այլ գարնան մէջ ծնող ամէն մէկ տերեւին վրայ:
Լուսեր

Օրագութիւնը երկասրի զէնք է, վատ կերպով գործած-
ուած՝ նա վնաս կարող է բերել հասարակութեանը, հասկալով
իր հասարակական պաշտօնը, անօգուտ է բերուց ժողովրդին:
Գ. Արծունի

Քրիստոնէութիւնը, կամ աւելի լաւ ասեմ Աւետարանը, բո-
վանդակումն է իր մէջ երեք մեծ դաշտափարի: Ոչը, Հաւասա-
րութիւն եւ Ազատութիւն, որոնք ազւերու հաւաքական կեան-
քին մէջ ծներ են աշխատանք, ուէնք եւ անհատականութիւն:

Աստուածաէրն յետ կամացն որպէս ի թշնամոյ գգուշա-
նայ: Եզի

Կրօնաւոր մարմնամաէր խոզի նման է, ի ծովաթեալ մեղացն
հեղձնու:

Մանուկ կրօնաւոր որ ոչ է առ ոսս ծերոց, անջան որս է
սատանայի:

Գինի, զբազմութիւն ախտից զարթուցանէ եւ զերկիւնն Աս-
տուծոյ հաւածէ:

Զլերն կակուղ դեղն բժշկէ, եւ զախտս բարեգործու-
թիւնն:

Կրօնաւոր պհնող, ասպնջական է դիւաց:

Եզի

Արլութիւն առաջին օրէնք են հայրենասիրութեան:
Հ. Պ. Ալիշան

124

Որդեա'կ, լաւ է քեզ ընդ ուսն իմաստնոց քարինս կրել
քան ընդ ուսն անմտի կինի ըմպել:

Խիլիար

Որդեա'կ, ընդ իմաստունն մի անմտիք, եւ ընդ անմիտն
մի իմաստնանար:

Խիլիար

Որդեա'կ, կըորդ լեռ առն իմաստնոյ որ իմաստուն լինիս
եբբեւ զնայ:

Խիլիար

Դեւք լինչսն ժողովին, եւ հրեշտակք ի բաղիելու,
Վզնիկ

Լաւագոյն է զձեռն համբառնալաւ Աստուած յորժամ աղօ-
ֆեսիք, բայց առաւել կարեւոր է որ ի պէտս եղաբրն սպասա-
ւորեսցի:

Վզնիկ

Ակերախտութենէ մեծ մեղք ու գարշելի մոլութիւն չկը-
ռար ըլլալ:

Հ. Պ. Ալիշան

Հայրենիք մեր արանց լաւանց եւ ողջմտաց են կարօտ:
Հ. Պ. Ալիշան

Կոհեւի մէջ յայտնուած ամէն ճշմարտութիւն, կասկածաւոր
է թուում:

Թագիկ

Եթէ ամենայն եղաբրն հիւանդութիւնն քեզ ոչ ցաւ է, մի՛
նիսիր առաջնորդ:

Վզնիկ

Անկեղծ հայրենասէրն յանմահութիւն ճակատագրեալ է:
Հ. Պ. Ալիշան

Պանձա՞յք դուք ընդ հայրենասիրութիւն Ճեր, սորոգե-
ցէք ապա զյիշատակս նախնացի:

Հ. Պ. Ալիշան

Բուն իսկ հայրենիք մենք եմք անձն իւրաքանչիւր, եւ
լաւութիւնք մեր նեցուկք են նորա:

Հ. Պ. Ալիշան

Զուարթամտութիւնը՝ արեւոտ օրուան մը նման իր պայ-
ծառութիւնը կը սփոհ ամէն բանի վրայ, աշխատանքը կը
քաղցրանայ եւ վրդովանքը կը մեղմանայ զուարթութեամբ:

Ուասիթեկը Ըրիինկ

Կեանքի պայծառ կողմերուն վրայ նայիլը, հազարաւոր
տարիներէ աւելի արծէքաւոր է:

Սամուել Ճանարն

Վիշտը երբեք չի կրնար դարյանել դառն կորուստ մը. ը. դ.
հակառակը աւելի կը սաստկացնէ անոր ցաւը:

Կորուստին ծանրութիւնը թեթեւցունելու լաւագոյն կեր-
պն է բաղդատել զայն ուրիշներու կորուստներուն հետո:

Ամէնէն խորունկ խորութեանց մէջէն ձամբայ մը կայ որ
ամենաբարձր գագթները կը տանի: Արդելքներու յուսախաբու-
թեանց եւ անկարծլիին առջեւ անջհատ կենալ, յարտեւել ու
յառաջ նետուիլ, աս յատկութիւնն է որ կը զատորոշէ զօրաւոր
հոգին՝ տկար հոգին:

Մարդ մը որ նպատակ չունի, անկեր նաւու մը նման է,
ստրուկ մըն է, ոչնչութիւն մըն է, մարդ չէ. նպատակ մը ու-
սեցիր կեանքիդ մէջ եւ նպատակդ ընտրելէդ ետքը Աստուծոյ
քեզի տուած մտֆի եւ մկանի բոլոր ոյժերը նետէ՛ գործիդ-
գեզի տուած մտֆի եւ մկանի բոլոր ոյժերը բոլոր ոյժերը նետէ՛ գործիդ-
գեզի:

Գիրքը բարեկամ մըն է որ երբեք չ' նպաբեր:
Թ. Տրէյզեր

Նախապաշտումը յիւարներուն բանականութիւնն է:
Վօլքը

Ոչ թէ հարսութիւնը, այլ հարսութեան ամբարտաւ-
սութիւնն է որ կը վիրաւորէ աղքատը:

Պէյքը

Սիսակելը մարդկային է, ներելը՝ Աստուածային։ Թօր

Ազրելու արուեստը գերագոյնն է արուեստներուն։

Թարլայլ

Կիրքերը գոհացնելէ աւելի մեծ հաճոյք մը կայ, այն է՝
յաղթել անոնց։

Ամէն մի սիսակ կարելի է ուզգել, բայց ինքնասպանութիւնը
անուզգելի յանցանք է։

Իշխառութիւնն ու սէրը, հասկացողութիւն ու կամքը,
ահա՛ այն տիեզերական գերագոյն ոյժերը ուրոնց առջեւ յա-
ջողութեան դուռները կը բացուին։

Ճշմարտ գիւցազնը այն է որ իր հոգւոյն իսորը կը զգայ-
գոյութիւնը ու ներգործութիւնը ճշմարտութեան, արդարու-
թիւնը ինանդավառող Աստութոյ։

Դիցազնապաշտութիւնը գոյութիւն ունի, ունեցած էր եւ
միշտ պիտի ունենայ տիեզերականօրէն մարդկութեան մէջ։

Թարլայլ

Այս սրտին կը վայելէ միայն փառք, որ գիտէ համբերեւ
վշտաց եւ զուարձութիւնները ոտքի տակ ունել։ Տ.

Մարդուս հարկաւոր են ապագայի նախատեսութիւն, ան-
ցելոյն փորձառութիւն եւ ներկային ինքզինք կառավարելու
չափաւորութիւն։

Տ.

Մարդ, քու անձէդ իրեւ ամէնէն վտանգաւոր թշնամիէ
պառշացիր։

Տ.

Երանի անոնց որ իրենք զերենք կրթելով կը զուարձանան։

Տ.

Ոտքի ելնելը շատ աւելի փառաւոր է քան թէ ամենեւին-
ինկած յըլաւը։

Կրօնքը մարդուն դիրքն է առ գերագոյն էակ մը, որուն
գոյութեան ենթադրութիւնը լնդունելի եւ հանդուժելի կ'ընէ։
Քայնաօլմ Իւ Նրան

Կրօնքը գիտակցօրէն գործնական առնչութիւն ունի անտե-
սանելի եւ հոգւոր հեղինակի մը կարգ ու կանոնին հետո։
Ճօ Ծուա Թօյա

Քնարիտը աղեղնաւորին կը նմանի որ երբեմն ճարտարա-
պէս կը զարնէ ճիշտ նպատակին, երբեմն անոր մօտերը եւ եր-
բեմն ալ անկէց հեռու։

Ճաղդին պարզեւները ստացէք առանց հպարտութեան եւ
քաժնուեցէք անոնցմէ առանց դիմակալութեան։ Ո.նդոնիսու

Բախտին թեւերը ժամանակի փետուրներէն շինուած են, չի
կենար որ մէկը կարենայ չափել զանոնք։ Լիլի

Բանաստեղծը ազգին ամենէն թանկագին գոհարն է։
Պէքինովը

Բանաստեղծը սոխակ մըն է որ մութին մէջ նստած անուշ-
չայնով մը կ'երգէ։ իր առանձնութիւնը զուարձացնելու համար,
Ելլի

Բանաստեղծները եւ դիցագունները ցեղակից են. անոնց
միջեւ կեցած միակ տարբերութիւնը՝ գաղափարէն իրողութեան
երթալու տարբերութիւնն է։ Լամարփին

Բանաստեղծութիւնը սկիզբն է բոլոր գիտութեանց. անիկա-
անմահ է, ինչպէս մարդուն սիրտը։ Ուորտ Սութրի

Այս աշխարհի մէջ, մեր ստացածները չեն որ կը հարց-
տացնեն զմեզ, այլ մեր տուածները։ Պիչըր

Աշխարհի մէջ ազնուագոյն հարցումը այս է որ «ի՞նչ բարեկոնար ընել»,
Թրանիլին

Ապօղնիրը անոնք են միայն որոնք բարիք կը գործեն,
Թուլսոյ

Ով որ ականջ չունի բանաստեղութիւնը ուկնդուլու՝ բար-
բարոս մըն է, ով որ աւ ըլլայ:
Ակօրէ

Ճշմարիտ կրօնքը անհուն կեանքին հետ մարդուն յարաբե-
ռութիւնն եւ միացումն է:
Թուլսոյ

Կրօնքը գիտակից բարոյականութիւն է: Բարոյագիտութիւն
մը՝ որ գիտակութեան զօրութեամբ կ'մըսնէ անոր ծագումն
Աստուծմէ:

Կրօնքի էութիւնն է ղեկավարել մարդկային յոյզերն ու իդ-
ճերը դէպի իտէրալական նպատակէտ մը որ բարձրօրէն կը գի-
քազանց բոլոր եսասիրական նպատակներն ու փափաքները:

Ճօն Ըսրուայր Միլ

Եթէ հմտութիւն կ'ուզես ձեռք բերել պէտք է աշխատիր
անոր համար, եթէ կերակուր՝ պէտք է աշխատիս անոր համար,
եթէ հաճոյք՝ դարձեալ պէտք է աշխատիս զայն ձեռք բերելու
համար: Աշխատանքը օրէնք է, հաճոյքը աշխատանք է կուգայ
եւ ոչ թէ հեղութենէ կամ հեշտասիրութենէ: Ճան Ըսիլին

Այն ինչ որ գեղեցիկ է՝ հոգիս կը յափշտակէ: Ռենան

Բոլոր հրապարակախօսները համը կը դառնան՝ երբ գեղեց-
կութիւնն է որ կը փաստաբանէ:
Շիլլեր

Գեղեցկութեան լաւագոյն մասը այն է՝ զոր ո եւ է պատկեր
չի կրնար ներկայացնել:

Պարոն

Գեղեցկութիւնը ամէնէն ազդու յանձնաբարագիր մըն է:
Դիտղինէս

Գեղեցկութիւնը արուեստին ամենաբարձր սկզբունքը եւ
ամենաբարձր նպատակն է:

Ակօրէ

Գեղեցկութիւնը բնութեան առանձնաշնորհում է:

Պղատան

Ով որ ինքզինքը գերեզմնէ ստութեան: Կը կորսնցունէ ա-
մէն հեղինակութիւն իր խօսքերուն մէջ, եւ հաւասարապէս ա-
տելի կ'ըլլայ Աստուծոյ եւ մարդոց:

Ստութիւնը ի յայտ կը բ ըէ տկար հոգի մը, անապա-
հէն միտք մը եւ յոռի նկաբագնօ մը:

Երբ երաժշտութիւնը մեր՝ կ'սփին մէջ մտնէ կարեւորու-
թիւն չ'ունի՝ ճայն՝ չունենալիս: Եթէ միայն մեր ճայնը ցու-
ցունելու համար երգենք, երգը կը ստորնանայ:

Իշխել ուզողը սուտէ չի վախնար:

Առանձնութեան մէջ միայն յանդիմանէ բարեկամդ, իսկ
հրապարակաւ գովէ զայն:
Սողոն

Բարեկամաց խնջոյքներուն հրաւերով պէտք է երթալ, իսկ
զանոնք թշուառութենէ ազատելու համար՝ առանց կանչուելու:
Դիմոկրիտէս

Բարեկամի մը հետ խօսակցիւ՝ կը նշանակէ բարձր մտածել:
Լեֆիսը

Ժամանակը կը յայտնէ ամէն բան յաջորդ սերունդին, անի-
գա կը խօսի նոյն իսկ այն ատեն երբ հարցում չկայ իր առջեւ:
Եւրոփիտէս

Երբ մենք փոքր ենք, մեր տարիները դարեր են, երբ յա-
փահաս ենք 365 օրերէ կը բաղկանան, իսկ երբ ծերանանք մի
քանի շաբաթներու կը վերածուին:
Պասպարին

Մենք դառնապէս կը գանգատինք թէ մեր ժամանակը կարճ է, սակայն եւ այնպէս իբականութեան մէջ մեր գործածներ գիտածէն շատ աւելի ժամանակ ունինք: Միշտ դժգոհ ենք թէ մեր օրերը սակաւաթիւն, բայց կը գործենք այնպէս իբր թէ անոնք ծայր չունին:

Սենեկա

Գեղեցկութիւնը ունայնութիւնէ, անստոյգ ստացուածք մը, պայծառ փայլ մը՝ որ շուտով կը նսեմանայ, ծաղկեց մը՝ որ կը թառամի երբ հազիւ բողբոջած է: դիւրաթիկ բաժակ մը որ յանկարծ կը կոտրի:

Ելիքորիր

Առանց դաստիարակութեան լոկ կրթութիւնը՝ վնասի եւ կորուստի գործիք մըն է:

Ա. Ֆօզլար

Դաստիարակութեան նպատակն է՝ հայթայթել մարմիններ այն զօրութիւնը զոր պարտի ունենալ եւ հոգին այն կատարելութիւնը՝ որուն ընդունակ է:

Պիդատոն

Դաստիարակութիւնը ամէն ատեն պէտք է նկատել իբրև գլխաւոր մասը օրէնսդրութեան:

Ա. Լիլիւր

Տունկերը՝ մշակութեամբ յարգի եւ կերպարանքի կու գալ եւ մարդիկ՝ դաստիարակութեամբ:

Ժ. Ժ. Ռուսոյ

Դրացիեւ վրայ աղեկը տես եւ աղեկը խօսէ:

Աշխարհի առողջութեան հարստութեան եւ երջանկութեան վրայ բան մը աւելցուր:

Արեւին, օդին եւ ջուրին հիմ շետակ յարագելութիւն պահէ:

Օրական ութը ժամ քնացիր:

Մօրդ յիշատակը յարգէ, եւ հաւատարիմ եղիր այն բարեամանքուդ, որոնք օդած են քեզ:

Զափաւոր կեր եւ ամէն օր բաց օդին մէջ քալէ, շարժէ: Ամէն մարդու մէջ տես ինչ որ ազնիւ է եւ աստուածային: Շաբթուան ամէն օրն ալ յիշէ, եւ զայն սուրբ պահէ:

Միտք պահէ թէ գուն քեզի օգնած կ'ըլլաս, երբ ուրիշն կ'օգնես եւ երբ վնաս մը կուտաս մէկուն դուն քեզի է որ կը վնասիս, եւ թէ երբ ուրիշները սիրես ու անոնց օգնես թէ առողջ կ'ըլլաս, թէ երկար կ'ապրիս:

Սիրէ՝ աստղերը, ովկէանը, անտառը եւ յարգանք ունեցեր ամէն կեանք ունեցող բաներու, գիտնալով թէ կեանքի ակը մէկ էր:

Գիրքերը վարպետներ են, որոնք բան կը սորվենեն մեզի, առանց վայելք կամ դրամ առնելու: Եթէ անոնց մօտենանք՝ քնանար, եթէ նուզարկելով հարցումեր ընենք՝ բան չեն քնանար, միջամատ մէկ մեզմէ:

Թիշարտ ՏՐԻ

Ինչ են իմ գերքերս— Անոնք իմ բարեկամներս, իմ սիրելին ներս, իմ եկեղեցես, իմ պանդոկս եւ եմ միակ հարստութիւններս, իմ եկեղեցու կալիքներ են:

Ա. Կալիքներ

Աշխարհ կ'ապականի ջրով եւ հրով, իսկ տուները՝ արքեցողաց ՊԼԱՏՈՆԻ

գինիով:

Արքեցող կառավարը, նաւակարը եւ զօրավարը կը մոլորին եւ վոանդի կը հանդիպին:

ՔԱՅԵՑՈՅԵ

Գինեմու մը՝ ո եւ է լաւ պաշտօնի մը օդտակառ չի կրնար ըլլան ՊՂԱՏՈՆ

Գինովին հոգին մարմինէն առաջ մեռած է:

Գիսեմութիւնը կամաւոր յիմարութիւն է: Ս. Ս. Ս. Ս.

Ո՞վ անպարտելի գինի ոգի, եթէ դուն ճանչցուելու համար
ուրիշ անուն մը չ'ունիս՝ ուրեմն դեւ կոչենք քեզ:

Եկարիր

**Զափազանց խմելու սովորութիւնը՝ ամենամեծ տաղաւորներն
իսկ Կ'ապուցնէ:**

Առանց գիրքերու Աստուած լուռ է, արդարութիւնը անշարժ,
բնական գիտութիւնը կայուն, փիլիսոփայութիւնը՝ կաղ եւ ամէն
բան կիմրերեան մթութեան մէջ ներփակուած։ Պարքըլոն

Երքերը կենդանի սերունդ մը կը պարունակեն իրենց մէլ,
ուր չ'նուազ գործոն է քան այն հոգին՝ որոց սերունդն են
իրենք։

Միլոն

**Գիրքերը բարեկամներու նման պէտք է քիչ լլուն եւ լաւ
ընտրուած։**

Երաժշտութիւնը՝ բոլոր արուեստներու մէջ, կիրքերու վե-
ռայ ամենամեծ ազդեցութիւնը ունեցողն է։

Նարօլէոն

Ես որ աշխարհիս մէջ միայն երգերը շատ երգեցի, Կ'ուգեմ
որ իմշոշին շունչս ալ երգ մը ըստայ։

Պիերոս Դուրեան

**Իմաստուն է այն մարդը՝ որ իր չունեցած բաներուն համար
Ճի տրտիր եւ կը գոհանայ իբրունեցածներով։**

Եպիկորի

Հարսւատը այն է՝ որ իր ունեցածէն աւելին չի բաղձար։
Կիլերոն

133

Ժողովուրդ մը լաւ ճանչնալու համար, պէտք է զայն գի-
տել իր ճիւսաժամերուն մէջ Կիւսրավ Լըպօն

Ա. ՀՀ ս. օ. կը ք. ա. ի ինքզինքս երեք կէտերէ — ուրիշներուն
հաշւոյն աւելուաւուր ըր սծ ատենս հաւատարիմ գտնուած եմ:
Բարեկամներու հետ յարաբերութեան միջոցիս անկեղծ եղած
եմ, Ուսուցչիս հիմանակները հիմնովին ուսած եւ զանոնք կի-
րարկած եմ։

Եթէ գիտնականը լուրջ չըլլայ, յարգանք պիտի չհրաւերէ,
եւ իր գի ոութիւնը հաստատուն պիտի չըլլայ։

Հաւատ սրայութիւնը եւ անկեղծութիւնը նկատէ իբր առա-
ջն սկզբունքներ։

Մի՛ ունենար բարեկամներ անհաւասար քեզի։
Երբ սիալներ կ'ունենաստ, մի՛ վախնար զանոնք լքելէ։
Պիտի չլշտանար երբ մարդիկ վիս չը ճանչնան, պիտի ցա-
լիս սակայն երբ ես չեմ ճանչնար մարդիկը։

Եթէ մէկը գուբեուրանքով կը պահէ իր հին ծանօթութիւնս
ները, շարունակաբար ստանալով նաեւ սորեր, ան կրնայ ըլլաւ
ուսուցիք ուրիշներուն։

Ուսումն առանց իորհուրդի կորուած վաստակ է, Խոր-
հուրդն առանց ուսումնի վաստակաւոր է։

Եթէ բան մը գիտէք, պնդեցէք թէ գիտէք. երբ բան մը
չէք գիտեր, ընդունեցէք թէ չէք գիտես, այս է գիտութիւնը։

Դաստիարակութիւնը դուրսէն մտքին մէջ բան մը գնել չէ,
այլ մարդուն մէջ եղածը դուրս բերել է. Ասիկա կը նշանակէ
թէ միայն գիրք Կարդալով, բան սորվելով, դպրոց երթալով
մարդ չկրնար դաստիարակութիւնը։

Շատ կան դպրոցէ ելլող բանգէտ մարդիկու որ երբեք դաս-
տիարակուած չեն, Հետեւաբար մարդ ինքն է որ պիտի կոթէ
ինքզինքս եւ ոչ թէ գիրքը կամ դպրոցը. Ոչ մէկ ուսուցչէ

Ժամ մը ժամանակ վատնել յանդողը էս սորված կեանքին
Զարև Տարվին

Կեանքին յաջողութիւնը կը պարտիմ միշտ քառորդ ժամ
մը առաջ գործին գլուխ գտնուելուս:

Մարդ բաւականաչափ ժամանակ ունի միշտ, եթէ զանիկա
յարաց կերպով գործածել գիտնայ:

Միշտ կը գանդատինք թէ մեր օրերը քիչ են, բայց այն
պէս կը գործածենք զանոնք՝ իբր թէ անվերջ ըլային:
Սենեկա

Ներելի ականութիւնը միայն ժամանակին է:
Պահեար

Ի բաստութիւնը կը զարդարէ աղքատութիւնը, իսկ հարըս-
տութիւնը կը վարդուրէ:
Սոկրատ

Եթէք կերպով կրնանք սորվիլ իմաստութիւնը, առաջին
առաջապահանով որ ազնուագոյնն է, եթկորդ հետեւողու-
անդապահանով որ դաստիագոյնն է:
Կոմիտիկոս

Իմաստուն մարդը այն է որ չի մտածեր թէ ինքը իմաս-
տուն է:
Պուտա

Զուարթութիւնը իսկական ժաղիկն է առողջութեան:
Տօրէն Հասուր

Իմաստութեան մեծագոյն եւ բացայայտ ապաթոյթը՝ մաս-
տուն զուարթութիւնն է:
Սոնիքներ

Իր ներկայ վիճակին մէջ զուարթ միտքը՝ ապագայի ամ-
բողջ անձկութեան կրնայ տոկալ եւ կեանքի հասած պատա-
քայութիւն ի նշան է:
Հօրէյա

Կրնայ խորհիլ մեզի համար, մենք պիտի լուծենք մեր խնդիր-
ները մտքերնիս գործածելով, եւ այս մտքի մարզանքն է կը թ-
ու թեան առաջին պայմանը, Դուն քու ուսուցիչդ եղիր, եւ
կրթէ ինքզինքդ:

Նատ տղայական է խորհիլ թէ՝ աւելի լաւ գործ պիտի
կրնայիր արտադրել եւ աւելի յաջողակ պիտի ըլլայիր եթէ ու-
սիշ պարագաներու տակ գտնուած ըլլայիր: Աչալոյնութեամբ
գործածէ արէն ինչ պատեհութիւն որ հիմա ձեռքդ ունիս,
եւ ինելքը միտքը կերպոնացուը առջիդ եղած կործն վրայ:
Այսօրուան պատեհութիւններդ հաւատարմօրէն գործածէ, եւ
ատով պատրաստ պիտի ըլլաս աւելի մեծ պատասխանատուու-
թիւններ ստանձնելու:

Մշակոյթը կը յայտնուի մարդու մը մտքին եւ վարմունքին
ազնուացրան մէջ: Ան է մշակուած մարդը որ իր կենցաղին մէջ
կը միացնէ պարզութիւն եւ քաղաքավարութիւն: Հարազատ
մշակոյթն է սիրոյ, գեղեցկութեան, ճշմարտութեան եւ ծա-
ռայութեան: Մշակուած չէ այն մարդը որդուն մէջ կը պակսի
խոհականութեան եւ ծառայութեան ոգին:

Հոտը կ'այրէ այն ատեն միայն երբ մօտ ենք անոր, բայց
սիրուած եւ գեղանի դէմք մը կ'այրէ եւ կը բորբոքէ՝ եթէ
հնուու իսկ զլանք անկէ:

Վահենին

Ցաղթութիւնը միշտ յամառ ճիգերու ծայրն է:

Միութիւնը ուժի աղբիւրն է:

Մարդկութիւնը միշտ առաջ ընթացող բանակ մըն է որ բազ-
մաթիւ ճամբաներով կը ձգտի մէկ նպատակի:

Բարի գործերը ոսկի թելեր են:

Մինչեւ մահ հաւատարիմ եղիր եւ ես քեզի կենաց պամակը
պիտի տարի:

Ս. Գիրք

Իսկ զիա՞րդ երանաւէտ է այն մարդոց հոգին որ կը կա-
տարէ իւր պարտքեր եւ ոյր խիզն անդորր է, ստուգիւ ար-
քայութիւն ի նշան է:

Ո. Պետրեան

Ժամանակը մարդոց թագաւորն է, անոնց ստեղծիչը եւ գերեզմանը:

Ժամանակը տրուած է մեզ՝ որպէսզի յաւիտենականութեան յարգը գիտնանք. բայց եթէ չարաչար գործածենք զայն՝ յաւիտենականութեան անդամ կարձ պիտի գայ ժամանակին կոռուստը ողբալու համար:

Ֆինըլօն

Ժամանակի մսխումը՝ բոլոր մսխումներէն ամէնէն թանկագինն է:

Թակը Ռասան

Այլ պահող պատուիրանացն հանդերձ երկւղի ժառանժողովը լինին արքայութեանն ընդ ամենայն սուրբս:

Միփրար Գօս

Սիրելի ըրէք ձեր անձը ձեր կեանքին օրինակովը:

Աշխարհս հայելի մըն է, որուն մէջ սայելով կը տեսնէք ձեր բուն պատկերը:

Հնազանդէն, եթէ կ'ուզես որ օր մը քեզի հնազանդին:

Ազօթքը հայելի մըն է, որուն մէջ հոգին կը տեսնէ իր բոլոր բիծերը:

Բախտին դէմ գանգատիլը ծուլութեան մէկ դիմակաւոր ջատագովութեանն է:

Համբաւը մարդուս երկրորդ կեանքն է:

Հիւանդութեանները շուգին մէջ կու գան արեւին մէջ կը բուժուին:

Ծաղկալից ճամբաները միշտ փառքի չեն տանիր:

Լոկ մէկ վայրկեանի հաճոյք վատառողջ՝ կը թունաւորէ մեր կեանքը ամբողջ:

Ճիկը ունայն է, երբ յարատեւ լուլայ:

Այժմէն հզօր միտքը ան է, որ իր տկարութիւնը կը ճանչանայ:

Հոգւոյն սեծ հիւանդութիւնը ծուլութիւնն է: Յանուածը չէ որ արդիւնաւոր կ'լլայ, այլ ինաւրւածը:

Լաւագոյն է անօթի պառկի, քան պարտքով արթնալ:

Աղէկ խորհիւը, աղէկ գործելու կ'առաջնորդէ:

Գեղեցիկ կեանք մը, գեղեցիկ մահով կը վերջանայ:

Արեւին լուսաւորած տեղը լուսինը գործ չունի:

Արդարեւ մարդ միայն հացով չապրիս, սակայն առանց հացեալ չկրնար ապրիւ:

Նիւթական եւ հոգեւոր միջավայրը անհատի բարոյական կեանքին վրայ ահապին ազդեցութիւն կը բանեցնէ, նոյնիսկ անոր սկարագիրը կ'որոշէ:

Կրօնքը եւ մարդկային եւ ընկերական յարաբերութիւնները իրարութեան ու սիստեմ եւ չարը իրարմէ կը:

Կրօնքն է որ ուղիղն ու սիստեմ, բարին ու չարը իրարմէ զանազանէ: Աստուծոյ բնութիւնը երբ չափանիշ գործածելով գործադրութեան մէջ:

Կրօնքն է նաև որ արդարութիւնը թէ անխուսափելի եւ թէ փափաթելի կ'ենէ:

Կրօնքը եկեղեցիին կ'սպասէ որ ան բացատրէ, տարածէ եգործ դնէ կրօնքի ոգին մարդկային ամէն մի յարաբերութեան մէջ:

Եկեղեցին կոչումն է ազգերը եւ աշխարհը քրիստոնէաց ընեւ: Եկեղեցին այսօ աւելի քան երբեք ծանր պարտականութեան մէջ:

Թեան ներքեւ է, չափականցութիւն չը պիտի ըլլար ըսել թէ ան
իր ձեռքին մէջ ունի ազգերու եւ աշխարհի ապագան:

Միշիայն Քրիստոսի աւետարանն է որ Կրնայ անհատը փըր-
կել եւ ընկերութիւնը որպամ պահելէն աւելի լաւ կերպով ծախ-
սելուն մէջ կը կայանայ,

Պըսին

Խնայողութիւնը ինքնին մեծ եկամուտ մըն է:

Արկերոն

Խնայողութիւնը՝ կեանքի պայքարին կէսն է:

Սփյունը

Տուն մը կը փրկուի իմելքով, իոհեմութիւնով, համբերու-
թիւնով եւ սիրով,

Խելքը դուրսէն մանրադէտով չը տեսնուիր, իմելքը ներսէն
խելքով միայն կը տեսնուի:

Կեանքի դաստիարակութիւնը բարձրագոյն կրթութիւնն է,
որուն առաջին դաստիարակը մարդն է:

Առէն մարդու տրուած չէ հերոս կամ հանձար մը ըլլալո-
միշտ յաղթող ու յաջող լինել կամ երջանիկ լինել արտաքին
իրերու վայելքին մէջ, բայց ամէն մարդու, նոյն իսկ ամէնէն
համեստին ու զրկուածին տրուած է ըլլալ հաւատարիմ, աղնիւ
բարի ու վեհանձն:

Հանձար ունեցող մարդը ոսկիի հանք մըն է, լուսութեան
մէջ ծածկուած: Զինքը իսունցնելու ատեն երեւան կ'ելլէ իր
հարստութեան առաջնորդը:

Մտիկ ընել գիտնալը՝ շատ բան սորված ըլլալ կը նշանակէ:

Ով որ լուած է, երբեք չէ զղացած, իսկ ով որ լուել չէ
գիտցած՝ զղացած է շատ անդար:

Սիոնիդէս

Ով որ լուել չգիտեր, խօսիլ ալ չգիտեր:

Արիստոնել

Ո՛չ կրօնքը իսոստում մը կամ պայմանագրութիւն մը չունի
քնաւ թէ զիստուած պաշտողները եւ բարիք գործողները ցաւ-
եւ չարիքէ զիրծ պիտի մնան:

Ուրախութիւնը զրացումն է կամ արտայայտումը ըմբռչու-
նուած հաճոյքի մը:

Ուրախութիւնը, լայնագոյն առաւրով, հաճոյքն իսկ է:

Զափուրը ուրախութիւնը, պարկեցտ հաճոյքը, խոհական
զայելքը, բայց ափսի օգուտներ կ'ընձային մեզի:

Խնայուած մէկ որտկը՝ երկու անդամ վաստկուած կը
սեպուի:

Խահեմ մարդը իր ապագայ կարօտութեան համար քիչ մը
ցերակիլիսոս քան կը պահէ:

Խնայողութիւնը՝ մայոն է ազատութեան, անդորրութեան
եւ կատարելութեան, իսկ գեղանի քոյոն է չափաւորութեան,
գուարթութեան եւ առաջնորդութեան:

Ճերակիլիսոս

Մարդկային կեանքը կիրարկութիւնն է մարդ էակին ազ-
նուագոյն ոյժերուն, շորհներուն, եւ պէտք չէ մոռնալ թէ
մարդ ի ծնէ օժտուած է այդ ոյժերով:

Կեանքը կատարումն է կոչումին, ու չկայ մարդ որ Աս-
տումէ սահմանուած չըլլայ կոչումի մը:

Կեանքը թարշամող ծաղիկ մը, թօթափող իստ մըն է ա-
նոնց համար միայն որոնք զայն կը փնտուն սին վայելքներու
եւ աննպատակ թարթափանքներու մէջ:

Իսկական կեանքը — այն է որ ո՛չ հաճոյք է եւ ո՛չ ալ
զակական կեանքը — այն է որ ո՛չ հաճոյք է եւ ո՛չ ալ
գիշտ, այլ առէնէն լուրջ գործը — զոր յանձն առած ենք կա-
զիշտ:

Թարելու, մեր պստոյն ուրիշներու օդ ով եւ Աստիճայ փառքին համար:

Եահիլը այնքան դժուար չէ, որքան զայն լաւ կերպով
ֆախութը:
Սիրութը

Շուայլութեան յառաջ բերած չարիքը կ'ստիպէ մեզ իսութելու թէ այս որ խնայել կ'ուզէր կամովին, կ'առաջնու դէ ինքը տագնապի մէջ ապրելու.
Կոմիտ կիսու

Զափազանց ինայողութիւնը քիչ բաւարարութիւն կուտայ, աղքատը:
Թէեւ առանց անոր ոչ մէկ տնտեսագիտութիւն կը շատստացնէ
Սիօնիա

Արէն մարդ կ'ուզէ երկար ապրել, բ'յց ո՛չ ոք շուզեր ծերանալ:

Սուիքը

Գեղեցիկ ծերութիւնը, սովորաբար կ'եղեցիկ կ'եանքի թուակնէ,
Փիւրագորան

Երջանիկ ծերութիւնը պտուզ է զէօն երիտասարդութեան:
Սէկիւր

Խօսակցութիւնը պէտք է ըլլայ հաձելի, առանց գոեհիկ պլատու, մտացի առանց կ'եղձ աւորութեան, ազատ՝ առանց անթեամբ՝ առանց խարդախութեան, նորու-

Ծէյմարի

Հոգեկանին, ինչպէս արուեստներուն մէջ, ի օոյլը ո՛չինչ էր բայց կատարելը ամէն ինչ:

Ուրանի

Մենք երկու ականջ եւ մէկ լեզու ունինք, որպէս զի շատ լունք:

Զենոն

Մի՛ ձգեր որ լեզուդ մտածումէդ առաջ փազէ:

Շիլոն

Ոչ ոք կրնայ լաւ խօսիլ, եթէ իմաստութեամբ չի խորհի: Կեկերոն

Կան մարդիկ որոնք այնքան շռայլ են որ կարծես թէ քանի մը ժամէն պիտի մեռնին: Արխանտէլ

Այսօր մարդիկ ինչ տեսակ աշխարհ մը որ շինին, անոր մէջ չը որ պիտի ապրինք, հետեւաբար մենք ալ պէտք է բաժին մը առնենք չինութեան գործին մէջ:

Իս կ'որոշեմ չթողուլ որ ոեւէ մարդ ինքինքը ատել տալով ինծի՞ հոգին պատիկնէ:

Եթէ դժբախտութեան օրերուդ մէջ թուլնաս, նշան է թէ զորութիւնդ շատ պատիկ է:

Նորոգե՞նք մեր վստահութիւնը առ Աստուած եւ յառաջ շարժինք անվախօրէն եւ քաջ սիրով: Արքահամ Լինքը

Շատ անգամեր ծրագրած եմ աղօթել այն զօրեղ համու զումով թէ ուրիշ տեղ մը չկայ ուր կրնամ դիմել:
Սուրահամ Լինքը

Կը հաւատամ կենդանի Աստուծոյ, եւ կը հաւատամ թէ այսօրը թէպէտ ամպերով ծածկուած: Երէկէն աւելի աղէկ է: Արքահամ Լինքը

Եթէ կը խորհիս որ աշխարհը ապականած է, մի՛ մոռնաց թէ քեզի պէս մարդեկներով լեցուած է:
Սուրահամ Լինքը

Կեանքը վայրկեան մըն է միայն, բայց այդ վայրկեանը գաւական է յաւիտենական գործերու ձեռնարկելու համար. կը սխալիք իրմէ պահանջելով այն բանը զոր չի կրնար տալ, կը սխալիք կրմէ պահանջելով այն բանը զոր չի կրնար տալ, կը պասնկի չունի տեւողութիւն. բայց կարծելով թէ ան պիտի վասնկի չունի տեւողութիւն. մինչ այս, մինչ այս կը խորհինք, կը սիրենք եւ ահա տեւէ, մինչ այս, մինչ այս կը խորհինք, կը սիրենք եւ ահա չի լինի է արդն ինքնին:

ՄԵ՛ զստահեք այն մարդուն որ ամէն բան լաւ կը գտնէ՞ այն մարդուն որ ամէն բան գէշ կը տեսնէ եւ ո՛չ աւելի այն մարդուն որ անտառքեց է ամէն բանի»

ԹՌ՛Ղ մարդս ազնիւ ըլլայ. թող բարի եւ նպաստամատոյց ըլլայ. թՌ՛Ղ անդադար աշխատի ամէն բանի որ արդար ու օդակար է. թՌ՛Ղ մեզի համար ըլլայ անիկա պատկեր մը աստուծութիւններուն որուց նախազգացումն ունինք:

Տիեզերքի ամէնէն դեղեցիկ առարկան, կ'ըսէ իմաստասէր մը, հակառակորդին դէմ մարտնչող պարկեշտ մարդն է, կայ սակայն աւելի գեղեցկագոյնը. զայն մինիթարող պարկեշտ մարդն է այն:

Քաջութեւնը կուրօրէն վասնգը տեսնելուն «էջ չկայանար, այլ տեսնելուն եւ յաղթելուն մէջ»:

Թիխորէն

Քաջութեւն մը կայ որուն շատեր կը հիանան, բայց աշարհի պատմութեան մէջ կ'անտեսուի:

Սողոմոն ասէր. — «ՄԵ՛ մատ է ամենեցուն յաշխարհ, եւ ինչ երեւեն. Միօրինակ իցեն ծնունդք, այլ ո՛չ եւ միեւնոյն ելք մահունք: Նոյն իցէ ո՞ւստի ելինն. ո՛չ նոյն ուր մտանելոցն են կալոց: Անբանօրէն իմն են մուտք մարդոյ յաշխարհ, այլ ելքն գիտութեամբ եւ զանազանեալ շատ դ ործոց կենաց իւրաքանչիւր: Ցաւիտենականութիւն երկդիմի հանդերձեալ կայ մարդոյն. Կամ երանութիւն կամ տառապանք անվարժան, կամ կետանք կամ մահ հանապազորդ:»

Հ. Պ. Ալիսան

Ո՛չ ամենայն որ ունի զվաղիւ, եւոչ ամենայն գիշեր զտիւ: Հ. Պ. Ալիսան

Ցաւք եւ աշխատութիւնն են երկոքին առանցք՝ զորովք պտուտկեալ հուզին զուարական ամք կենաց:

Հ. Պ. Ալիսան

Զորս այս (մեղքն) նրբագործ եւ ներքսագործ է քան զամեն այն կերս՝ յաչս եւ ի ծալս սրտի եւ հոգւոյ. եւ ծաւալամեն այն կերս՝ յաշխարհն զօրութիւնս նոցին. երակագոյն ի մտանել գոյն քան զամենայն զօրութիւնս նոցին. դժուարագոյն ի զգուշանալ եւ գրեաթա յամբագոյն յելանել, դժուարագոյն ի զգուշանալ եւ գրեաթա անհարին ամենեւելին ազատն լիւել:»

Հ. Պ. Ալիսան

Յօրժամ մթարք կրից շափառուկ անցեն լուսոյ մտաց, անցետանան եւ ի ճանապարհի արդարութիւնն, եւ այլ ընդ ալ դանգ պահէ մարդ:

Հ. Պ. Ալիսան

Այնքան երազէ սիրտի գլորել, զի ի վայրկենի կարէ եւ ի խորագոյն ի ոհմքուն թաւալեալ եւ ընդ աղք կ ալ զոկ հաց աշխարհի:

Հ. Պ. Ալիսան

Զիք արդարեւ յիշարծութիւն վեծ քան ըս գիտիւ զմեծուք թիւն չարեաց: եւ ի նոյն յօժարիւ:»

Հ. Պ. Ալիսան

(Զանձնէ) կարծեցեալ ըսկիս՝ աւագ անպիտան գտեալ աշանհամեալ աղաւնիս՝ ագուաւացեալ եւ ջահս շիշեալ: Հ. Պ. Ալիսան

Հ. Պ. Ալիսան

Եթէ ոչ ես կարեմ բարձրագունիցն ժամանել գտասուց, խուսնեցայց ասդէն ընդ յետինսըն ընդ ապաշխարողնն:

Հ. Պ. Ալիսան

Նաւաբեկելոց յանմեղութենէ միակ փայտ ապաստանի յական կիս աղտեղիս ծովուն: Եապաշխարութիւն: իսկ գեղշմեղան բոստովանութիւն:»

Հ. Պ. Ալիսան

Կոյր ի մահ, ո՛չ զժաղիկ հասակին ինդրէ եւ ոչ զկորոց ի բանացի:

Հ. Պ. Ալիսան

Ցուպ գաւազանի օգնութեան (հանգթ. հոգւոց) խաչն որ ի պարագաւանի ծովուն: Եապաշխարութիւն: երկու աստիքերայ լանջացն եղեալ: եւ ուղեցոյց ճրագունք երկու աստիքերայ լանջացն եղեալ:»

Հ. Պ. Ալիսան

Արիութիւն. անհրաժեշտ են իմն արիւն եւ ոգի է սրտի
նուիրականի առ Աստուած:

Հ. Պ. Ս. լիօան

Հասակ յաղթ եւ կազմուած գեղեցիկ եթէ ոչ ունեցի հզօ-
ռութիւն պատկեր է եւ անդրի կամ դիակն պաճուճեալ:

Հ. Պ.

Զինուորութիւն եւ արիութիւն, գրեա թէ համանիշք են:

Հ. Պ.

Հալածանք սեամք են արդարոց ի մուտս օթեւանաց խա-
զալութեան:

Հ. Պ. Ս. լիօան

Համբերութիւն տնկակից է ամենայն առաքինութեանց որք
վասն այնորիկ են առաքինութիւնք, զի աշխատութեամբ եւ
քազում ճամբք ստացեալ լինին:

Հ. Պ. Ս. լիօան

Ոչ արտաքին ձեւովդ արդարասցիս, այլ ներքին մարդոյդ
անալու պատմուճանաւ:

Հ. Պ. Ս. լիօան

Զիք առաքինութիւնք անզէն ու անհակառակ:

Հ. Պ. Ս. լիօան

Ուր շատ ներողամտութիւն սակաւ եւ ուղղութիւն:

Հ. Պ. Ս. լիօան

Շառայել եւ ո՞չ տիրանալ, ո՞չ պաշտօնատիարս լինի, այլ
պաշտօնատարս:

Հ. Պ. Ս. լիօան

Մի՛ բուռն հարցուք զբազմաց, զի մի յամենայնի թերա-
կատար գտանիցեմք:

Հ. Պ. Ս. լիօան

Յօժարութիւն ունկնդըութեան պատրաստէ զսիրտս առ
Աստուած:

Հ. Պ. Ս. լիօան

Հնազանդութեանն հրաման պարզ է եւ յստակ. այնպէս
պահանջի ի կատարումն:

Հ. Պ. Ս. լիօան

Սրբութիւն այս ինչ է հոգւոց, որ ի'նչ մարմնոյս աչքն:
Հ. Պ. Ս. լիօան

Լոկ պարկեցտութիւն վարուց եւ գգուշաւորութիւն՝ մեե
վարդապետութիւն է:

Հ. Պ. Ս. լիօան

Լոյս եւ սրբութիւն իսկակից են:

Հ. Պ. Ս. լիօան

Սրբութիւնն լոյւթեամբ իսկ քարոզ է:

Հ. Պ. Ս. լիօան

Հաւատք եւ յոյս առաջին դստերք են քրիստոնէութեան
եւ սէր՝ կարապետ նոցա եւ վերջապահ:

Հ. Պ. Ս. լիօան

Նեղութիւն իցէ հանդարսութիւն կրից նուաճելոյ յանձին:
Հ. Պ. Ս. լիօան

Նեղութիւն՝ ճարտար բանալի է սրտից, արտասուք՝ դը-
նապան հոգւոց:

Հ. Պ. Ս. լիօան

Որքան ի բարձուէ որք գիտիցէ, այնքան եւ ուժգին տա-
պատ անկցի եւ խորտակեցի:

Հ. Պ. Ս. լիօան

Բիտութիւն աչք են մտաց եւ հոգւոյ, այլ Աստուածատես
վինին աչք ի հիւթոյ ալօթեց եւ զնովին սփռին զոյս եւ
կարոտեալսն ի լուսոյ:

Հ. Պ. Ս. լիօան

Աստուած երբեք չի պուար:

115—Գեղեցիկ ասացուածք

Սիրելի է դեգերիլ անտառներուն մէջ եւ ունկնդիր ըստ
փսփսանքի մը որ ծառերուն խորհրդաւոր լեզուն է:

Լոռութեան մէջ փսփսանքը աւելի ազդու է քան խաժա-
մուժի մէջ աղաղակը:

Աստուծոյ պատգամները լոռութեան մէջ կ'իմացուին:

Աստուծոյ որոտման մէջ չերեւիր:

Աստուծոյ լսելի եւ երեւելի է լոռութեան մէջ:

Մարդոյ լեզուն ձայնական է. Աստուծոյ լեզուն անձայն:

Մարդոյ լեզուն ականջի կը հասնի եւ յաճախ հոն կը
խեղդուի:

Աստուծոյ լեզուն ուղղակի հոգիին խորը կը թափանցէ:

Գիտութեան, նիւթական յառաջդիմութեան լոյսը խափա-
նած է այն ճշմարտութիւններուն լոյսը, որոնց աղքիւրը Աս-
տուծոյ հոգին է:

Շատութիւնը ամէնէն գարշելի մոլութիւնն է, ժլատ մար-
դը անկարող է մեծ եւ ազնիւ գործի մը:

Սիպիլ

Կեանքի բոլոր դաւնութեանց մոռացումն է աշխատանքը,
իսկ անոնց դարմանը հաւատքը:

Սիպիլ

Կը նախընտրեմ անդիմակ թշնամի՝ դիմակաւոր բարեկա-
մէ մը:

Սիպիլ

Հայրենասիրութիւնը միակ գգացումն է որ մարդիկը ուրիշ

գենգանիներէն կը զանազանէ, ուրիշ ամէն գգացում անասուն -
ներն ալ ունին մերթ աւելի, մերթ նուազ չափով:
Սիպիլ

Ամէնէն անկիրթ մարդը այն չէ որ ընկերութեան մէջ
պարունակութիւն չը գիտէր, այլ ան՝ որ դժբախտին քով իր երջանկու-
թեան վրայ կը հօսի, աղքատին քով իր հարստութեան եւ հի-
ւանդին քով իր առողջութեան:

Սիպիլ

Ինչպէս ամօթխածութիւն կը դնենք ուրիշն օդութեան
ուղիւրելու մէջ, նոյնպէս ամօթխածութիւն պէտք է դնենք ու-
րիշն օդուրելուն մէջ:

Գրականութիւնը նախանձու դիցուհի մըն է, բացարձակ
նուրիւրմ մը, անկերթ, տարամերժ պաշտում մը կը պահանջէ
իր քուրմերէն: Հաճոյքի կամ փառքի համար իրեն մերձողները
ծաղընելի կ'ընէ:

Սիպիլ

Ամէնէն աւելի ապրած մարդը ան չէ որ աւելի տարիները
կը համրէ, այլ ան որ աւելի զգացած է կեանքը:

Ապրիլ... գիտնալ, յուսալ, սիրել, հիանալ, բարի գործերն
են անոր որ իր միտքովը, սիրտովը եւ գործերովը ամէնէն
աւելի պաշտած է:

Աշխատանոցի մը կամ բժշկական բուժարանի մը մէջ փոր-
ձեր կատարելու ատեն միթէ օրէնքներու չե՞ն հնազանդիր:

Կարելի է գիւտեր ընել առանց բնական օրէնքներու:
Բարոյական աշխարհի մէջ ապրող ու գործողն ալ վիրաբոյ-
ժի մը չափ զգոյշ ըլլալու եւ օրէնքի հնազանդելու է:

Կընա՞յ վիրաբոյժը կամ գիտնականը իր փորձարկութեանց
միջոցին ըսել թէ աղատութիւնը կը կորսնցունէ:

Բարոյական աշխարհի մէջ պէտք է ամէն մարդ յարգել
առզի օրէնքները եւ անոնց հնազանդի:

ՕՐԵՆՔԻ ՀՆԱԳԱՆԴԵԼՈՒՆ ՄԵջ Է Ազատութիւնը:

Ինչ որ անհատը նուիրական կը դարձնէ ամբողջ աշխարհի համար, ինչ որ անոր ազատութիւնն ու իրաւունքը կը շինէ, մտածումն է այն, այն գերազանց իսկութիւնը, որ անսահման արժեք մը կուտայ դիւրաբեկ անօթին։

Ա.

Մարդը կենդանիէն ու տունկէն բաներ մը ունի իր մէջ, ի՞նչպէս ուրանալ ատիկա, թայր անոնց վրայ կ'աւելոնէ անիկա բանականութիւնը, բարոյական ազատութիւնը, անշահմանդի՞ր սէրը, արուեստը, բանաստեղութիւնը, գիտութիւնը, կրօնական գգացումը Անոր բնութիւնը թոյլ կուտայ իրեն յղանալու անհունը, աստուածայինը, գաղափարականը, ձգտելու կատարելութեան եւ տենչալու անմահութեան։

Ա.

Համբերութիւնը քաջութիւններուն դժուարագոյնն է։

Լաւ ծնած մարդ՝ մը կարգապահութեան եւ օրէնքի կը ձգտի։

Այն չափով մարդս կը ճանչնայ ինքինքը, որչափով որ կը ճանչնայ աշխարհը։

Ազգի մը համար միայն ա՛յն լաւ է, ինչ որ իր սեփական կորիզով եւ սեփական պէտքերուն համար երեւան եկած է, առանց ուրիշի մը հետեւողութեան, որովհետեւ ինչ որ ազգի մը համար որոշ դարաշըլանի մը բարերար սնունդն է, ուրիշի մը համար թերեւս թոյն է։

Միայն այն արժանի է ազատութեան եւ կեանքի, ով որ զայն կը նուածէ ամէն օր։

Սպասէ՛, դուն ինքդ ալ պիտի հանգչիս։

ՍԵՆԵԿԱԾ՝ առանց գերքի, կը նմանի մարմինի մը որ հոգի չունի։

Ծաղկները կը թոռմին, գերգերն են որ միայն յաւիտենական են։

Անո՛նք միայն կը ճանձրանան որոնք չեն ճանչնար արուեստին գեղեցկութիւնները, կեանքը առանց արուեստի, միջակ հոգինները միայն կը հացնել։

Վեշտը կը փորձէ ճանչնալ միշտ պատճառները, մինչդեռ համոյքը կը ձգտի մնալ ուր որ է, առանց դէպի ետին նայելու։

Ես աւելի լաւ կը ճանչնամ կեանքը, որովհետեւ աւելի յա- ճախ զայն կորսնցնելու ի վիճակի եղեր եմ։

Նիցչէ

Մարդ՝ մը սպաննողը, մարդ՝ մը կ'սպանէ միայն։ Ան որ գերք մը կ'սպանէ գաղափար մը կ'սպանէ։

Միլտոն

Ան որ իր աչքերը աստղի մը սեւեռած կը քալէ, երբեք չի կորսնցներ իր ճամբան։

Լեօնար տը Փիլիպի

Բոլոր մեծ գործերուն լժակը՝ սիրտն է։

Պէրիովէն

Բնութիւնը ո՛չ ծառայ եւ ո՛չ ալ տէր կ'ընէ։ Ո՛չ տալ կ'ու- ցեմ եւ ո՛չ առնել քենէ։

Տիերո

Սեեղծել մահը մեռցնել կը նշանակէ։

Ռոմեն Ռուտն

Առանց կեանքի ըմբռնուած կեանք լկայ երբեք։

Թուլիոն

Շատ տարիներ ապրողը չէ որ երկարակեաց կը կոչուի, այն այն որ կեանքը սերտած է մանրամասնութեամբ։

Փ. Փ. Ռուսոյ

Իսերը անհունութեան վրայ բացուած պատուհաններ են կմաստամէրին աչքին համար։

Քարլայլ

մար, մանաւանդ երք զարդարած է զայն ժուժկալութեան,
արդարութեան եւ ազնուականութեան գործերով:

Սոկրատ

Կեանքը անսահման է աշխատասէրներու եւ քաջերու հա-
մար: Մեծ կռիւ մըն է զոր կը մղենք եւ մեր համոզումն է
թէ ամենածանր պատիժը կը վիճակի ետ մնացողին:

Մարդիկ կ'անցնին կ'երթան մինչ արուեստը կը մնայ:
Ինչ որ կ'ընես խորհՇ թէ ինչ է որ կ'ընես:

Կրնայ մարդ մը բարի ըլլալ եւ բարի անուն ունենալ, բայց
գթասիրու եւ արդարասէր չէ, ունեցածը բարութիւն չէ:

Մարդ մը կրնայ բարի ըլլալ բայց քիչ անգամ բարեսիրու
եւ արդար, եւ եսք այս երկութը հանես մարդու մը բարու-
թենէն, մնացածը բան մը չարժեր,

ԿԻՆԸ ՄԱՆՐԱԴԵՏՈՎ

Կող նիւալները, բարին հանդէպ իր հաւատքէն եւ ձշմար-
տին հանդէպ իր վստահութենէն ծագում առած են միշտ:
Պալզամ

Կիներու բոլոր պակասութիւնները գոեթէ այրերու ոճիր-
չանցի Մարիօն
ներն են:

Կինը աւելի զօրաւոր կ'զգայ ինքնքնքը մեծ վշտերու մէջ
քան կեանքի փոքրիկ տառապանքներուն հանդէպ:
Ճանցի Մարիօն

Կող յաղթանակը զգացումն է:
Ճանցի Մարիօն
Կինը յաղթանակը զգացումն է:
Եթէ կայ բան մը որ կիները այրերէն լաւագոյն կ'ընէ,
ատիկա իրենց ընտանիքին համար ըրած անձնազոհութիւնն է:
Ճօն Սառւարա Միլ

Կող մը գեղեցկութեւնը իր ամէնէն մեծ զէնքն է այրե-
ռուն հանդէպ, իսկ մայրութիւնը երեն վահանն է:
Կող մը համար՝ իրեն յարմար շրջանակի մարդոց մէջ
ապրիլ իրական երջանկութիւն մըն է:

Կնոջ մը գեղեցկութիւնը կատարեալ չըլլար, եթէ ինքովնքը հաւնեցնելու բնազդումը չունենայ ան:

Առաքինի կինը ո՞վ կընայ դտնել, անոր գինը գոհարներէն շատ աւելի է:

Սոլոմոն

«Մի՛ վիրաւորէս կինը, այն իսկ վարդի թերթով մը, կ'ըսէ պարսկական առածը: Ես կ'ըսեմ քեզի. մի՛ վիրաւորեր զայն նո՛յն իսկ մտածումով մը, կինը մանկամարդ ըլլայ թէ պառաւ գեղեցիկ կամ տգեղ, թեթեւամիտ կամ լուրջ, բարի կամ չաթ գիտէ միշտ Աստուծոյ գաղտնիքը:

Կնոջ սրտին մէջ կարելի է նայի՛ իր արժանապատուութեան մէջ բացուած ծակերէն, Թ. Տը Օռիլիի

Կանանց ամենադժուար ըմբռնած դասերէն մէկն է չի խօսիլ եղբեք մարդու մը որ բարկացած կամ արքած վիճակի մէջ է:

Ճօրն Էլիքը

Բարի կին մը նրկնային ամենավերջին օրհնեալ պատգամն է մարդուն տրուած:

Կին ժրագլուխ պսակ է առն իւրում:

Սոլոմոն

✓ Բարի կին մը ամենագողտը ծաղիկն է որ կը փթթի երկնքին տակ:

Երկնից ցուքերէն մին կանանց ժպիտն է:

Ա. Հիւկո

Կնոջ մը սրտին հասնելու ճամբաներէն ամէնէն կարճ եւ ամէնէն ուղիղ ճամբան գութն է:

Խանդակառութիւնը կը բղիի երեւակայութենէ եւ անձնազոհութիւնը սրտէն. ուստի կիները բնականօրէն աւելի դիւ-

ցազնական են քան այլերը: Բոլոր ազգերն ալ իրենց տարեգութեանց մէջ ունին, ըստ բաւականի, հայրենասիրութեան ուղարկեանց մէջ սեներ, կը բաւականի համար Աստուծոյ ձեռայր հրաշքներէն որոնց գործիքներն են կիները Աամառին կան մէջ:

Իտէալը կ'ապրեցնէ կինը. իտէալը կայծն է անոր միտքին, որով կը բարձրանայ ու երեւան կու գայ անոր սեռը՝ գնահարուել կ'ապրեցնէ:

Վ. Սեպուհեան

ԵՐՉԱՆԿՈՒԹԵԱՆ ԱՐՏԱՑՈՒՔԵՐ

Երջանիկ յիշատակ մը աշխարհի վրայ աւելի իրական է
քան երջանկութիւնը:

Ամէնէն երջանիկները անոնք են որ ամէն բան կ'ընեն ու-
սիշին օգտակար ըլլալու համար: Պուլքր Ռուակինկրըն

Մարդուն երջանկութիւնը կը կոչուի՝ «կ'ուզեմ»:
Կող երջանկութիւնը կը կոչուի՝ «անիկա կ'ուզէ»:

Նիշէ

Երջանկութիւնը անմեղ ըլլալուն գիտակցութիւնէն կը բղիի:
Հ. Պատէն

Անբիծ եղիր, երջանիկ ու զօրաւոր ըլլալու համար,
Կիկերոն

Բարոյական անկումը երջանկութեան դուռները գոցելու
պատճառ կ'ըլլայ:

Սառա Պէռնար

Ամէնէն երջանիկը այն է որ ամէնէն քիչ կը տառապի. Եւ
ամէնէն թշուառը այն է որ ամէնէն քիչ կը վայելէ:
Ժան Ժակ Ռուսո

Մարդ անյագ տեսչով մը միշտ հետամուտ է երջանկու-
թեան. փորձառութիւնը ապացուցած է թէ երջանկութիւնը չէ
աշխարհէն ուր՝ ամէն բարիք եւ վայելք ստուգապէս ու-
նին վախճան մը. Մարդկային իմաստութիւնը այս չարիքին
կ'ու դարման ցոյց կուտայ. — ոչի՞նչ:

Մատամ ոք Մէնքընօն

Ուրիշներուն երջանկութեան համար աշխատիւը իրեն եր-
ջանկութիւնը ապահովէ ըսել է:

Որքան շատ վափաք սերմանես, այնքան քիչ երջանկու-
թիւն կը քաղես:

Զկայ երջանկութիւն առանց քաջութեան, ո'չ ալ առաքի-
նութիւն՝ առանց պայքարի: Ժան Ժակ Ռուսո

Ան է իրապէս երջանիկ մարդը որ ուրիշ ուրեւ երաժշտու-
թեանէ աւելի կը նախընտրէ իր խոհանոցի ժամացոյթին ձայն
ու «Ճամինէ»ին մէջ երգող կոճղին եղանակը. ան կ'զգայ հա-
ճոյքներ որննք ուրիշներու մաքեն իսկ պիտի չանցնին:
Էմբրուրն

Երջանիկ են անոնք որ զբաղում մը ունին:
Պայքրն

Երջանկութեան ամէնէն մեծ դադունիքը իս վիճակէն գոհ
ըլլալն է: Կեանքի երջանկութիւնը շատ փոքր կտորներէ է շինուեր:
Կեանքի երջանկութիւնը շատ փոքր կտորներէ է շինուեր:
Կատարեալ երջանկութեան ժամերը, ոռպէներ են միայն:
Թօլ Պուրդէ

Ճշմարիտ երջանկութիւնը շատ բարեկամներ ունենանուն
մէջ է, այլ անոնց ընտրութեան եւ արժանիքին մէջ:
Բարեկամութիւնը առանց սիրոյ, ինչպէս սէրը առանց բա-
րեկամութեան՝ երկու կէս երջանկութիւններ են որ կը յուսա-
կաբեն մարդիկը:

Առողջ միտք առողջ մարմնոյ մէջ՝ կարճ բայց լեցուն նը-
կարագութիւն մըն է այս աշխարհին մէջ երջանիկ վիճակ ու-
նեցողին:

Երջանիկը այն է որ ուրիշները երջանիկ կ'ընէ:
Տըլի

Երջանկութիւնը բացառութիւն մըն է, վիշտը օրէնք մը:
Մարտէլ Բրէվօ

Տարեկան եկամուտ քսան ոսկի, տարեկան ծախս՝ տասնու-
հէս ոսկի, արդիւնք երջանկութիւն:

Միբար

Հաճոյքը կրնայ թնողքներու զրայ հաստատուիլ, բայց եր-
ջանկութիւնը կը հանգչի ճշմարտութեան զրայ:

Վիճաբանութեան մէջ յաղթելը երջանկութեան չծառայեր:
Ո՛չ ոք երջանիկ պէտք է կոչուի իր մեռնելէն եւ թաղ-
ուելէն առաջ:

Օվիտիոս

Ուրիշն երջանկութիւնովը զբաղելով է որ մարդ իր եր-
ջանկութիւնը կը պատրաստէ:

Պէտք Սէն Թիեռ

Երջանկութեան անհրաժեշտ պայմանն է խղճի գոհունա-
կութիւնը եւ հետեւաբար չէ կարելի լինել երջանիկ առանց
լինելոյ առաքինի:

Օկրէոս Պէրայէրեան

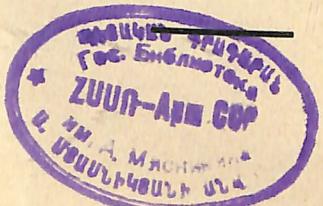
Պէտք է խնդալ՝ երջանիկ ըլլալու համար:

Կէօրէ

Զեր երջանկութեան զրայ մի' խօսիք մարդու մը հետ որ
Ճեզմէ սուազ երջանիկ է:

Երջանկութիւնը, ես, մտքիս աշխատանքին մէջ միայն
զրայ գտնել:

Ն. Սեպուհեան

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0147006

ՀԵՂԻՆԱԿԻՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿԱԾ ԳՈՐԾԵՐԸ

Ճուղի խօսեր	60	Դ.ր.
Գեղեցիկ Ասացուածք Ա. (սպառած)	—	»
Գեղեցիկ » Բ.	100	»
Գեղեցիկ » Գ.	100	»
Աղուհացից Եօրնեակ	150	»
Կեանքի Դասեր	60	»
Ուղեւորուրիւն յԵրովայիա	200	»

ԳԻՆ 100 ԴՐ.

Արտասահման 20 Ֆրն.